

Programul de educație, burse, ucenicie și antreprenoriatul tinerilor în România finanțat prin granturile SEE 2014-2021

Proiecte în domeniul incluziunii copiilor romi în școală 2018

Proiectul: “O șansă pentru schimbare” cu nr. 2018-EY-PICR-R1-0010

”ȘCOALA PĂRINȚILOR”

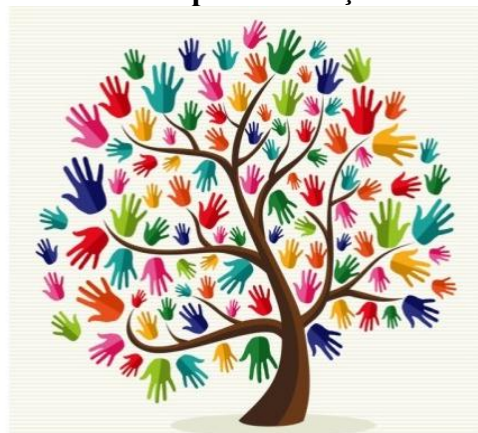
A 1 - disciplină opțională

Ghid realizat în cadrul

Proiectului “O șansă pentru schimbare” cu nr. 2018-EY-PICR-R1-0010

31 octombrie 2018 - 30 octombrie 2019

Promotor Proiect: Inspectoratul Școlar Județean Gorj

Autori:

**Ghibu Angela, Zamfir Livia, Scheau Mihaela, Dijmarescu-Bican Violeta,
Pavel Marioara, Văduva Viorelia, Cuțitoiu Mariana, Popescu Constantina,
Popescu Adriana-Mihaela, Baronescu Ionel, Ionică Ion**

Tehnoredactare : Ghibu Angela

Programul de educație, burse, ucenicie și antreprenoriatul tinerilor în România finanțat prin granturile SEE 2014-2021

Proiecte în domeniul incluziunii copiilor romi în școală 2018

Proiectul: “O șansă pentru schimbare” cu nr. 2018-EY-PICR-R1-0010

Promotor proiect:

Inspectoratul Școlar Județean Gorj -

Inspector Școlar General - Mrejeru Marcela

Manager operațional Gîrdu Constantin Cristinel

Parteneri:

1. Școala Gimnazială Țîntăreni- director Boianjiu Elena
2. Liceul Tehnologic Bîlteni - Structura Școala Gimnazială Pesteana-Jiu – director Deaconescu Constantin
3. Școala Gimnazială "Ecaterina Teodorescu"- director Zamfir Livia
4. Școala Gimnazială "Voievod Litovoi"- director Florescu Cristian
5. Școala Gimnazială Scoarța - Structura Școala Gimnazială Budieni - director Bobei Alina

Ghidul au fost coordonat de echipa de formatori:

Stângă Lelia

Andrițoiu Liliana

Nichifor Dorina

Dragotă Teodora

“Copiii nu sunt singurii care cresc. Și părinții cresc. Tot așa cum noi ne privim copiii, să vedem ce fac cu viețile lor, tot așa ne privesc și ei pe noi, să vadă ce facem noi cu ale noastre. Nu le pot spune copiilor mei să ajungă până la stele. Tot ce pot face este ca eu să mă întind spre ele.”

Joyce Maynard

Cuvânt înainte

Proiectul "O șansa pentru schimbare" are ca scop creșterea capacității instituționale a școlilor de a asigura o incluziune efectivă a copiilor romi, se va desfășura pe o perioadă de 12 luni în cele 5 unități școlare partenere, fiind coordonate de ISJ Gorj.

Proiectul presupune formarea a 65 de cadre didactice care își însușesc curricula de formare pe modulele: M1 - Abordări de predare centrate pe elev; M2 - Școala incluzivă și predarea într-un mediu multicultural; M3 - Democrația și educația pentru cetățenie activă și M4 - Drepturile omului/copilului, toleranță, anti-discriminare,

În urma parcurgerii acestor module se vor realiza unsprezece opționale, necesare cadrelor didactice în promovarea activităților extracurriculare : IO1 - Lumina blândă a cărții : opțional Limba română - primar și gimnaziu, IO2- Matematica din viața noastră - primar și gimnaziu, IO3 - Micul cetățean european - primar și gimnaziu, IO4 - Copilul și drepturile sale - primar și gimnaziu, IO5 - Arta și îndemânare - primar și gimnaziu și A1 –Școala părinților.

Proiectul urmărește să îmbunătățească rezultatele elevilor implicați în proiect prin activități extracurriculare și extrașcolare desfășurate de profesorii și cadrele didactice pe teme diverse de cultură generală, cultură de specialitate, educație bazată pe democrație, egalitatea de șanse, respectarea drepturilor copilului și ale omului.

Prin activitățile propuse dorim producerea unor schimbări în comportamentul elevilor și părinților privind dezvoltarea personalității, socializarea, integrarea socială și culturală.

Echipa de proiect

Programul de educație, burse, ucenicie și antreprenoriatul tinerilor în România finanțat prin granturile SEE 2014-2021

Proiecte în domeniul incluziunii copiilor romi în școală 2018

Proiectul: “O șansă pentru schimbare” cu nr. 2018-EY-PICR-R1-0010

Cuprins

1. Copiii sunt oglinda părinților
2. Iubește-ți și acceptă-ți copilul așa cum este
3. Cum învățăm pe cei mici corectitudinea
4. A avea o relație bună cu copilul meu înseamnă a stabili reguli și limite
5. Împreună vom reuși!
6. Ce faci când copilul are probleme la școală
7. Modul corect în care un părinte își poate ajuta copilul la teme și la școală
8. Ne putem feri copiii de anturaje nocive și problemele asociate acestora?”
9. Relații dintre părinți și copii opozanți, copii timizi și copii emotivi
10. Părinții, parteneri de joc
11. Rolul activităților extrașcolare și de petrecere a timpului liber
12. Violența în familie
13. Rolul părinților în educația copilului
14. Conflictul părinte-copil
15. Combaterea exploatarei muncii copilului
16. Să ne hrănim sănătos!
17. Conflictul părinte-copil, modalități de prevenire.
18. Rolul politetei în viața cotidiană.
19. Motivați pentru educație
20. Știm să ne respectăm
21. Pentru ce educație?
22. Parteneriatul școală - familie. Roluri în echipă
23. Ce gândim despre diversitate? - Școală incluzivă și elevi cu CES
24. Împreună pentru viitor - Meserii
25. Împreună pentru succes
26. Părinții-factor decisiv în educație

Consiliere și orientare / Lectorate cu părinții

27. Consilierea părinților rromi în prevenirea abandonului școlar
28. „*FII CONȘTIENT, NU DEPENDENT!*”
29. Copiii rromi ieri, copiii rromi azi în viziunea părinților
30. Părinții inteligenți și părinții buni
31. Și noi rromii avem drepturi
32. Meseria de părinte
33. Să fim alături de copiii noștri, să-i ajutăm să crească!
34. Părinții inteligenți și părinții buni

1. Proiect de activitate

„La serviciu, poți fi înlocuit... dar ca părinte, ești de neînlocuit.”

Maria Shriver

Școala Gimnazială „Ecaterina Teodorescu” Tg-Jiu

Propunător: Ghibu Angela

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar / gimnazial

Activitatea : școala părinților

Tema : Copiii sunt oglinda părinților

Competențe vizate:

C1 Consolidarea relației copil-părinte

C2 Depășirea barierelor comunicării între copil și părinte;

C3 Cunoașterea nevoilor copiilor și cunoașterea așteptărilor părinților.

Obiective operaționale:

Cognitive:

- construirea unor relații specifice unui climat familial echilibrat;
- identificarea unor soluții pentru crearea unui climat propice dezvoltării unui copil-adolescent.

Afective :

- dezvoltarea la părinți a abilităților de a interacționa și empatiza cu proprii copii
- promovarea unor schimbări în mentalitatea tradițională în raport cu poziția copilului în familie;

Psihomotorii:

- să redacteze în mod ordonat și lizibil rezolvările exercițiilor propuse;
- să dovedească abilitate în participarea la activitatea practică propusă.

Strategii didactice :

Metode și procedee: expunerea , conversația , exercițiul, problematizarea, studiu de caz, asaltul de idei, discuție de grup dirijată.

Forme de organizare: masa rotundă

Resurse

- **materiale:** fișă, chestionar, material de prezentare PPT, foi flip-chart, markere, calculator, videoproiector, imprimantă, aparat foto.
- **umane** 14 părinți ai elevilor din proiect, 2 profesori – experți în proiect
- **temporale :** 90 minute

Forme și tehnici de evaluare:

- chestionarul dezbateri, studii de caz, problematizări, pe tema opțiunilor educaționale și de viață;

Bibliografie:

Cosma , T. (2007). Ora de dirigiență în gimnaziu : îndrumări și texte în sprijinul profesorului diriginte. Editura Didactica și pedagogica, București

Ghica, V. (1998). Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigiență. Editura Polirom, Iasi

Lemeni, G.; Miclea, M. (2004). Consiliere și orientare. Ghid de educație pentru cariera. Editura ASCR. Cluj-Napoca

Didactic.ro

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

1. Exercițiu de spargere a gheții.

Părinții sunt rugați să răspundă la întrebări prin ridicarea mâinii:

1. Câte persoane preferă ceaiul în locul cafelei ?
2. Câte persoane știu să meargă cu bicicleta ?
3. Câte persoane sunt singuri la părinți ?
4. Câte persoane au mai mult de doi copii ?
5. Câte persoane au terminat liceul înainte de 1989 ?
6. Câte persoane colaborează cu cadre didactice de sprijin ?

2. Propun spre discuție

“Copiii nu sunt singurii care cresc. Și părinții cresc. Tot așa cum noi ne privim copiii, să vedem ce fac cu viețile lor, tot așa ne privesc și ei pe noi, să vadă ce facem noi cu ale noastre. Nu le pot spune copiilor mei să ajungă până la stele. Tot ce pot face este ca eu să mă întind spre ele.”

Joyce Maynard

Analizăm acest text și tragem câteva concluzii.

3. Se distribuie fiecărui părinte fișa “Sunt un părinte care ...”, *Anexa 1*, și se solicită completarea acesteia individual, urmată de discuții; se notează pe foaie flipchart concluziile în grupul mare.

Se solicită fiecărui părinte să completeze chestionarul din *Anexa 2*. Se distribuie fiecărui părinte chestionarul propriului copil - *Anexa 3* (CARE A FOST COMPLETAT DE FIECARE ELEV ANTERIOR ACTIVITĂȚII CU PĂRINȚII). Se trag concluziile în grupul mare.

Profesorul prezintă cu ajutorul videoproiectorului materialul din *Anexa 4*; se discută, se trag concluzii.

Oferirea feedbackului de către profesor și solicitarea feedbackului de la participanți în legătură cu derularea activității

Anexa 1

Sunt un părinte care ...

Vă rog să bifați în ce măsură sunteți de acord cu/vi se potrivesc afirmațiile de mai jos.

NR.	AFIRMAȚIE	DA	NU	UNEORI
1.	Nu am timp pentru supravegherea, controlul și îndrumarea copilului.			
2.	Copilul meu are nevoie de un tratament dur (pedepse, constrângeri).			
3.	Sunt nervos.			
4.	Sunt indiferent.			
5.	Aplic elemente de educație care au reușit la alți copii.			
6.	Nu țin seama de particularitățile de vârstă ale copilului – al meu e deștept.			
7.	Consider că, pentru o bună educație, sunt suficiente experiența mea de viață și bunul simț.			
8.	Îl controlez sever tot timpul.			
9.	Amân intervenția educativă pentru când va crește mai mare.			
10.	Sunt interesat mai ales de rezultatele la învățătură.			
11.	Aplic mereu aceleași tehnici și metode educative.			
12.	Izolez copilul de influențele exterioare familiei.			
13.	De educația copilului se ocupă bunicii.			
14.	Mama este singura care se ocupă de educația copilului.			
15.	Secretele împărtășite de copil le spun rudelor, prietenilor celor mai buni.			
16.	Colegii copilului meu care au rezultate mai bune sunt tocilarisau au pile.			
17.	Pentru eșecurile copilului meu este de vină partenerul meu de viață.			

NEVOILE ȘI CERINȚELE COPIILOR

Fizice de bază

căldură hrană
ocrotire fizică în fața primejdiilor
igienă, odihnă

Afective

timpul acordat
aprobarea și compania în activitățile copilului
răbdarea
contactul fizic, tandrețea, admirația

De stimulare

încurajarea curiozității
activitatea de a răspunde la întrebări
dezvoltarea aptitudinilor

De securitate

armonie familială
respectarea unor reguli simple
îngrijire permanentă
mediu predictibil

Dirigere și control

disciplină
stăpânire de sine

Responsabilizare

răspunde de diferite activități din casă
ia unele decizii
este încurajat
este apreciat

Independența

ajunge să ia propriile decizii

Nume și prenume:

Vă rog să completați pe liniile punctate de mai jos.

Ce aștept eu de la copilul meu?

.....

Ce cred eu că așteaptă copilul meu de la mine?

.....

Nu-mi place când copilul meu

.....

Dacă aș fi copil mi-ar plăcea ca părinții mei să

.....

Ce activități mi-ar plăcea să fac împreună cu copilul meu

.....

Vă mulțumesc.

Nume și prenume:

Vă rog să completați pe liniile punctate de mai jos.

Ce aștept eu de la părinții mei?

.....

Ce cred eu că așteaptă părinții mei de la mine?

.....

Nu-mi place când părintele meu

.....

Dacă aș fi părinte mi-ar plăcea ca unul din copii mei să

.....

Ce activități mi-ar plăcea să fac împreună cu printrii/ părintele meu

.....

Vă mulțumesc.

În loc de concluzii:

UN PĂRINTE BUN

- respectă îi punctele de vedere ale copilului; cunoaște permanent programul copilului;
- stabilește un set de reguli pe care le respectă;
- încurajează și apreciază copilul;
- asigură o autoritate optimă oferă dragoste;
- încurajează creativitatea, implicarea, luarea deciziilor;
- oferă timp pentru discuții și pentru ascultarea și dezbateră problemelor specifice glumește și încurajează exprimarea liberă;
- stabilește un set de valori ale familiei; formulează așteptări realiste;
- este sincer;
- își stăpânește nervii și rezolvă conflicte; încurajează comportamentele bune;
- acordă pedepse în funcție de gravitatea faptelor;
- mănâncă, se joacă, citește, petrece timp cu copilul se autoeducă permanent.

2. Proiect de activitate

„Copiii tăi au nevoie cel mai mult să-i iubești pentru ceea ce sunt, nu să-ți dedici tot timpul pentru a-i corecta.” Bill Ayers

Școala Gimnazială “Ecaterina Teodorescu” Tg-Jiu, Gorj

Propunător: Ghibu Angela

Grup țintă: 14 părinți ai elevilor din grupul țintă

Activitatea: Școala părinților

Tema: „Iubește-ți și acceptă-ți copilul așa cum este”

Competențe vizate;

- Formarea unei imagini cât mai corecte asupra propriului copil;
- Formarea priceperii de identificare a factorilor interni și externi ce pot influența comportamentele observabile și neobservabile ale copilului;
- Conștientizarea rolului pe care îl are părintele în educația propriului copil.

Obiective operaționale:

Cognitive :

- Să dezvolte abilităților de a interacționa și empatizare cu proprii copii
- Să dezvolte capacității de autocunoaștere și a atitudinii pozitive față de sine;
- Să promoveze schimbări în mentalitatea tradițională în raport cu poziția copilului în familie;

Afective:

- Dezvoltarea unor atitudini stimulative și suportive în rândul părinților, bunicilor, cadrelor didactice, mediator școlar;
- Să participe activ și cu interes la activitate;

Psihomotorii

- Să redacteze în mod ordonat și lizibil rezolvările exercițiilor propuse;
- Să dovedească abilitate în participarea la activitatea practică propusă.

Strategii de realizare

Metode și procedee :

- discuții de grup pe tema cunoașterii și respectării diferitelor norme ;
- fișe de autoevaluare pentru identificarea așa ziselor calităților și defectelor depistate la copiii noștri
- exerciții de exprimare a opiniilor pro - contra, în contexte marcate de prejudecăți /stereotipuri;
- dezbateri, studii de caz, problematizări, pe tema opțiunilor educaționale și de viață;

Forme de organizare:

- individuală
- frontală

Resurse materiale: fleetchart, mape cu foi, marker, calculator, imprimanta, materiale informative, pliante, chestionare, aparat foto.

Resurse umane: 14 părinți ai elevilor din proiect, 2 profesori – experți în proiect

Resurse temporare: 2 ore

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

1. Deschiderea activității

Urări de “ bun venit”- prezentarea fiecărui părinte

2. Abordarea temei: „Iubește-ți și acceptă-ți copilul așa cum este”

Introducere

Toți copiii fac lucruri care nu plac părinților. De asemenea, toți copii fac în mod regulat lucruri care îi încântă pe părinți.

Copiii adopta diferite tipuri de comportament, în funcție de situația în care se afla. Problema este dacă noi, ca părinți, ne cunoaștem copiii, și dacă știm cum să reacționăm în situații de criză. Fiecare copil având o personalitate unică și irepetabilă, trebuie tratat în mod diferit față de ceilalți copii.

Exercițiul 1 :

Fiecare părinte va primi o foaie pe care sunt desenate două figuri: una veselă, alta tristă. Deasupra fiecăreia există câte un nor.

Părinții au sarcina de a completa “norișorii” cu calitățile și defectele copilului lor. Calitățile sunt corespunzătoare figurii vesele, iar defectele sunt corespunzătoare figurii triste.

Sarcina va fi rezolvată individual în 6 minute.

După îndeplinirea sarcinii, fiecare părinte va citi câte o calitate și câte un defect ale propriului copil. Fiecare opinie va fi notată pe câte o coală mare, la fleepchart, coli asemănătoare celor primite de părinți.

După notarea tuturor părerilor, sunt citite de expert toate calitățile și toate defectele pentru a se trage câteva concluzii.

Concluzia la care trebuie să se ajungă este că :

Toți copii sunt diferiți. ei au nevoie de îndrumare personală, conform propriilor nevoi. Reușita în activitățile pe care le realizează , constă în identificarea potențialului fiecăruia și în transformarea defectelor în calități.

Exercițiul 2 :

Identificarea de către părinți a factorilor care își exercită acțiunea asupra calității activității copiilor. Astfel se pot lua măsuri în îndepărtarea factorilor inhibitori.

Tipuri de factori:

Factori biologici

- Vârsta
- Sex
- Starea sănătății
- Dezvoltare fizică

Factori psihologici

- cunoștințe
- capacități
- nivel de performanță intelectuală
- motivație, voință

Factori socio-culturali

- Familia
- Mediul cultural-educativ
- Mediul social-economic
- Mediul local

Organizarea școlară

- sistemul de cerințe
- calitatea instruirii
- relații elev-profesor
- conținuturi

Extragerea concluziilor:

- Educația este un proces complex care se bazează pe o bună cunoaștere a copilului, care devine subiect al educației.
- Trecerea de la greutăți (nereușite) la reușite se realizează în urma analizei profunde a trebuințelor individului, pentru a acționa în conformitate cu acestea.
- Un rol important în reușita în educație, îl au factorii interni și externi care acționează asupra individului, în orice moment al acțiunii educaționale.

3. Evaluarea activității:

- aprecieri generale,
- planșa realizată din care reies Calitățile și defectele copilului și cum să-și înțeleagă și să-și ajute copiii.
- mapa părinților

„Întotdeauna să-ți săruți copii de noapte bună, chiar dacă au adormit deja.”

Ja Beta Marashi

Bibliografie :

Revista Sunt Părinte NR 56/2018

Revista de Psihologie 5Nr 5 / 2018

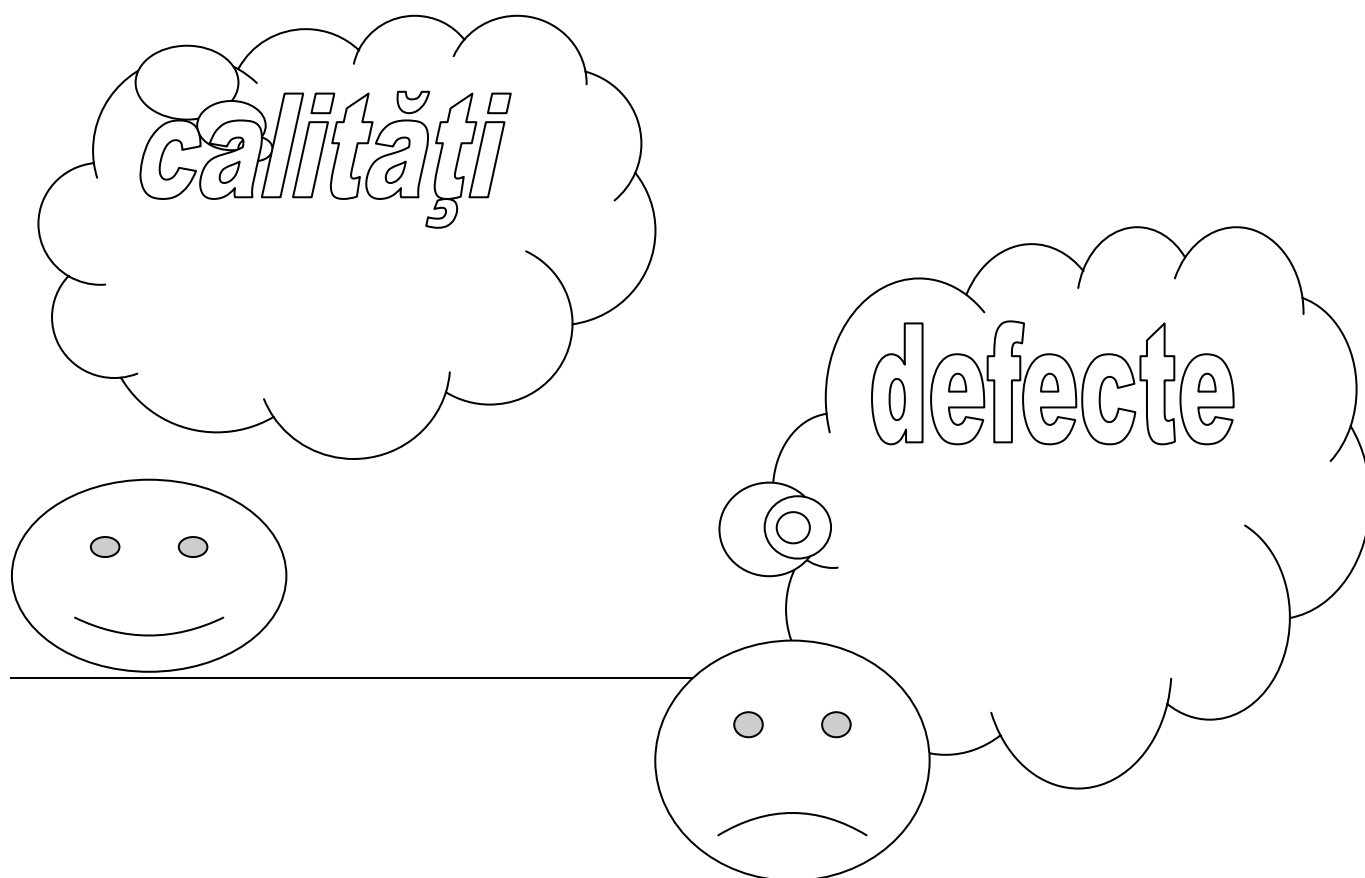
Ghica, V. (1998). Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigiență. Editura Polirom, Iași

Didactic .ro

Fișă Exercițiul 1

CALITĂȚILE ȘI DEFECTELE COPILULUI MEU

NUMELE COPILULUI:.....

3. Proiect de activitate

Școala Gimnazială „Ecaterina Teodorescu” Tg-Jiu

Propunător: Zamfir Livia

Grup de lucru: părinți ai elevilor din proiect

Activitatea : școala părinților

Tema : Cum învățăm pe cei mici corectitudinea

Competențe vizate:

C1 Consolidarea relației copil-părinte

C2 Depășirea barierelor comunicării între copil și părinte;

C3 Cunoașterea nevoilor copiilor și cunoașterea așteptărilor părinților.

Obiective operaționale:

Cognitive:

- construirea unor relații specifice unui climat familial echilibrat;

- identificarea unor soluții pentru crearea unui climat propice dezvoltării unui copil.

Afective :

- dezvoltarea la părinți a abilităților de a interacționa și empatiza cu proprii copii
- promovarea unor schimbări în mentalitatea tradițională în raport cu poziția copilului în familie;

Psihomotorii:

- să redacteze în mod ordonat și lizibil rezolvările exercițiilor propuse;
- să dovedească abilitate în participarea la activitatea practică propusă.

Strategii didactice :

Metode și procedee: expunerea , conversația , exercițiul, problematizarea, studiu de caz, asaltul de idei, discuție de grup dirijată.

Forme de organizare: masa rotundă

Resurse

- **materiale:** fișă, chestionar, material de prezentare PPT, foi flipchart, marchere, calculator, videoproiector, imprimantă, aparat foto.
- **umane** 14 părinți ai elevilor din proiect, 2 profesori – experți în proiect
- **temporale** : 90 minute

Forme și tehnici de evaluare:

- chestionarul dezbateri, studii de caz, problematizări, pe tema opțiunilor educaționale și de viață;

Bibliografie:

Cosma , T. (2007). Ora de dirigiență în gimnaziu : îndrumări și texte în sprijinul profesorului diriginte. Editura Didactica și pedagogica, București

Ghica, V. (1998). Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigiență. Editura Polirom, Iasi

Lemeni, G.; Miclea, M. (2004). Consiliere și orientare. Ghid de educație pentru cariera. Editura ASCR. Cluj-Napoca

Revista online Sunt părinte

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

În relația pe care o dezvoltă cu copilul tău este important să stabilești câteva reguli de baza care țin de respect și ascultare. Corectitudinea în relatarea faptelor, a stărilor prin care trece, a modului în care percepe realitatea din jur este foarte importantă fiindcă te ajută pe tine ca și părinte să afli cum anume funcționează mintea lui și care este setul de valori pe care se concentrează.

Sugestii despre cum anume să promovezi corectitudinea la copilul tău.

1. Promovează prin diversele sarcini pe care le oferi copiilor tăi, acasă, aceasta valoare.

S-ar putea ca un exemplu tipic, acolo unde sunt 2 frați, să fie copiatul temei (mai ales dacă ei sunt gemeni) sau realizarea temei celui ce nu se descurcă de către celălalt. Chiar dacă pare un exemplu destul de banal, aceste gesturi au loc în familiile numeroase. Unul dintre copii va face mai mult, va rezolva sarcinile celorlalți în schimbul unui șantaj sau pur și simplu a sentimentului de milă la gândul că fratele cel "leneș" s-ar putea să fie pedepsit. Atunci când tu ca și părinte vrei să afli adevărul, despre cine a depus tot efortul și cine anume a tras chiulul, greu vei putea să afli adevărul: își vor lua reciproc partea. Astfel că, promovează corectitudinea între copii. Explică-i mai ales celui ce se sacrifică faptul că nu îi va fi de folos fratelui să fie mereu ajutat, ci are nevoie să învețe singur cum anume se realizează o temă sau o sarcină. Celui care s-a obișnuit să îi facă alții treaba vorbește-i despre comportamentul lui punând accent pe lipsa de respect și corectitudine în astfel de situații. După ce ai vorbit cu ambele părți și observi că nimic nu s-a schimbat, poți să începi să aplici pedepse. Cel ce nu își rezolvă sarcina fie va fi nevoit să o refacă singur, sub supravegherea ta, fie va mai primi și ceva în plus de făcut.

2. Atunci când copiii tai greșesc și nu știi care dintre ei este vinovatul, încearcă să nu pedepsești în funcție de antecedente: fiindcă el a mai greșit și altădată, își va primi și de data aceasta, răsplata pe măsură. Se întâmplă ca uneori, să nu fie responsabil de greșeala cel pe care îl crezi vinovat. Dacă nu reușești sub nici o formă să afli adevărul, poți să retragi din joc, jucăria de la care a pornit cearta/ boacăna.

3. Învăță-l de mic să fie corect cu tine și să îți spună adevărul.

Arata-te deschis spre comunicare și înțelegere. Promovează comunicarea ca prima linie de acțiune și nu pedeapsa. Dacă copilul tău știe că atunci când face ceva greșit va fi pedepsit, va încerca din răpputeri să ascundă fapta comisă. Altfel stă situația dacă el știe că poate să vorbească cu tine, să își expună motivele pentru care a ales să acționeze în felul respectiv. În acest mod te asiguri de faptul că nu vei afla de la cadrul didactic notele bune sau mai puțin bune primite de copilul tău la clasa, ci chiar de la el.

4. Atunci când la școală i se cere să ascundă un secret ori să mintă pentru un alt copil, este deja o situație mai specială în care trebuie să acționezi cu grijă.

Explică-i și încearcă să-l previi din timp ca astfel de lucruri se pot întâmpla. Unii copii profită de bunătatea celorlalți și aplică șantajul: „Dacă mă spui că am făcut X, de-acum încolo nu vom mai fi prieteni”. Astfel, copiii dependenți, dornici să-ți creeze o imagine bună în grupul de prieteni vor cădea prada unor astfel de concesii. Discută cu copilul tău și prezintă-i limitele până la care poate să ascundă ce a făcut un coleg/ prieten de-al lui. Vorbește-i despre potențialele consecințe, dar și despre caracterul celor care cer astfel de lucruri pentru a-și satisface lor nevoile.

5. Pe lângă comportamentul de a recunoaște propriile greșeli, ideal este să-ți înveți copilul și cum anume să își ceară scuze pentru cele întâmplate.

6. Dacă atunci când mergeți la magazin și vânzătoarea se „încurcă” la bani, în favoarea voastră, poți prin exemplu să îi arăți că a greșit și ești un client corect. În acest fel, copilul îți va urma exemplul transpus în activitățile cotidiene, din mediul sau de acțiune.

7. A promova voluntariatul în rândul copiilor de vârstă primară este o idee bună fiindcă în acest mod învață mai multe despre recunoștința, generozitate și corectitudine. Implicit vor învăța și despre corectitudine fiindcă deseori, cei ce primesc ajutor se arată mulțumiți și recunoscători, corecți față de „ajutoarele” lor.

8. Amintește-i despre personajele de poveste care nu au avut de la început această valoare și care au simțit pe propria piele, consecințele: Nică al Smarandei și-a primit răsplata de multe ori din cauza lipsei de corectitudine și ascunderii adevărului, Pinocchio a suferit și el destul de mult, iar exemplele pot continua.

4. Proiect de activitate

Școala Gimnazială “Ecaterina Teodorescu” Tg-Jiu, Gorj

Propunător: Ghibu Angela

Grup țintă: 14 părinți ai elevilor din proiect

Activitatea: Școala părinților

Tema: A avea o relație bună cu copilul meu înseamnă a stabili reguli și limite

Competențe vizate:

C1 – Conștientizarea necesității unor reguli și limite de comportament;

C2 - Formarea priceperii de identificare a stiluri educative și interiorizarea regulilor din partea copiilor;

C3 – Stabilirea unor norme care se fundamentează în principal pe consecințele care derivă din îndeplinirea sau neîndeplinirea acestora, pentru copii sau pentru ceilalți

Obiective operaționale:

Cognitive :

- să înțeleagă necesitatea stabilirii de reguli și limite ale comportamentului copiilor;
- să învețe să stabilească norme și limite de comportament și să le comunice copiilor;
- să învețe să întărească îndeplinirea normelor din partea copiilor.
- să promoveze schimbări în mentalitatea tradițională în raport cu poziția copilului în familie;

Afective:

- Să participe activ și cu interes la activitate;
- Să dezvolte abilităților de a interacționa și empatiza cu proprii copii;

Psihomotorii

- Să redacteze în mod ordonat și lizibil rezolvările exercițiilor propuse;
- Să dovedească abilitate în participarea la activitatea practică propusă.

Strategii de realizare

Metode și procedee :

- discuții de grup pe tema cunoașterii și respectării diferitelor norme ;
- exerciții de exprimare a opiniilor pro -/contra, în contexte marcate de prejudecăți /stereotipuri;
- dezbateri, studii de caz, problematizări, pe tema opțiunilor educaționale și de viață;

Forme de organizare: individuală , frontală

Resurse materiale: pliante care să cuprindă informații pentru părinți, fleetchart, mape cu foi, carioca, calculator, imprimanta, materiale informative, aparat foto.

Resurse umane: 14 părinți ai elevilor din proiect,
2 cadre didactice – experți în proiect

Resurse temporale: 2 ore.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Deschiderea

Prezentarea obiectivelor ședinței.

Întrebați participanții dacă le place fotbalul și dacă cunosc regulile de bază. Întrebați-i ce reguli din fotbal își amintesc (notați-le pe tablă). Faceți astfel încât – în cazul în care este necesar, să aducă contribuții – care să fie atât convenții proprii jocului (de ex.: să nu atingă mingea cu mâinile) cât și norme destinate să protejeze integritatea fizică a jucătorilor (de ex. să nu faulteze adversarii). Întrebați care sunt motivele care justifică aceste norme (o pereche din fiecare categorie). Puteți înlocui exemplele din acest sport cu o altă temă, ca de exemplu, regulile de circulație, sau orice altceva ar fi adecvat pentru majoritatea participanților.

Sensul și necesitatea regulilor și limitelor de comportament

La fel cum fotbalul are un regulament care reglementează comportamentul jucătorilor și le arată ce pot face și ce nu pot face, și în familie este importantă stabilirea normelor care le arată copiilor ce comportamente așteaptă părinții de la ei, ce este acceptabil și ce nu. Pe lângă stabilirea de norme, trebuie precizate limitele: până unde se poate ajunge, din ce moment nu mai este acceptabil un comportament. Limitele sunt complementare normelor în funcția lor de structurare a comportamentului persoanelor în general și concret, în cazul nostru, pe cel al copiilor.

O regulă generală în fotbal este să nu produci daune evitabile adversarilor; o limită a acestei reguli este să nu joci ridicând picioarele mai sus de o anumită înălțime. O regulă de circulație este să nu conduci sub influența alcoolului; o limită a acestei reguli este să nu depășești un indice al alcoolemiei de 0,8 gr/l în unele state, iar în România limita e 0. O regulă de familie poate fi aceea că nici un copil nu are voie să petreacă noaptea în afara casei; o limită a acestei reguli poate fi să vină acasă înainte miezul nopții.

Solicitați participanților să explice câteva dintre regulile pe care le-au stabilit în familia lor în relație cu copiii. Întrebați dacă au stabilit limite și, în caz afirmativ, care sunt acestea.

Stiluri educative și interiorizarea regulilor din partea copiilor

Prezentați grupului următoarele: „*Copilul vostru de 12 ani a fost surprins furând un joc video dintr-un magazin. Proprietarul a telefonat la poliție. V-ați întors acasă după ce ați fost să recunoașteți copilul la poliție și să semnați formularele*”. Întrebați-i ce ar face ei? Totuși, nu comentați răspunsurile. Treceți apoi la citirea celor patru răspunsuri tipice, făcând exercițiul corespunzător pentru fiecare dintre ele:

Față de situația anterioară, unii părinți „**autoritari**” și-ar pedepsi imediat copilul într-o manieră foarte severă – amenințând cu pedepse mai severe în cazul în care se va repeta. Totuși, nu vor face nicio referire la motivele care fac inacceptabil faptul că a furat și ar folosi expresii cum ar fi: „*Ce rușine! Cum ai putut? Îți pare bine?*” pentru care nu așteaptă răspuns. Cu atât mai puțin vor încerca să asculte și să înțeleagă motivele care au determinat copilul să recurgă la astfel de comportament.

Exerciții cu privire la părinții autoritari: Întrebați părinții ce consecințe cred că vor avea aceste lucruri asupra copilului. Arătați că acest răspuns va contribui prea puțin la a determina copilul să își interiorizeze regula de a nu fura. Poate că nu va mai face acest lucru - de teama repercusiunilor. Sau poate că a învățat că este necesar să îi iei mai multe precauții pentru a nu fi descoperit și pentru a-și îmbunătăți tehnica, poate se va transforma chiar într-un delincvent juvenil destul de abil.

Unii părinți „**supraprotectori**” vor fi, în primul rând, foarte preocupați să știe cum a fost tratat copilul în timp ce era reținut, dacă a fost bine tratat. Apoi vor cerceta motivele care l-au determinat să fure. Copilul le va spune că se simțea foarte prost pentru că toți prietenii lui aveau acel joc mai puțin el, pentru că este foarte scump, iar în casă nu au mai rămas bani de când tatăl său este șomer. Mâhniți de relatare – și simțindu-se în parte vinovați – îi vor spune că ar fi trebuit să le spună că își dorea atât de mult acel joc și că se simțea prost din această cauză. Situația este foarte emoțională și sunt de acord să îi cumpere jocul și să îl ierte. „*Doar pentru că a fost prima dată!*”.

Exerciții cu privire la părinții supraprotectori: Întrebați părinții ce consecințe consideră că va avea acest lucru asupra copilului. Trebuie să noteze că nici acest lucru nu va contribui la interiorizarea regulii de a nu fura din partea copilului. Se va simți foarte sprijinit de părinții săi. Însă datorită atitudinii acestora, copilul va deveni o persoană imatură și cu toleranță scăzută la frustrare.

Unii părinți „**dezinteresați**” îi vor spune copilului în drum spre casă, lucruri ca: „*Nerușinatule! Te aduc eu pe calea ce bună!*”. O dată ajunși acasă și fără a discuta despre motivele pentru care furtul este inacceptabil și fără a cerceta ce l-a determinat să facă acest lucru, îl vor pedepsi trei luni fără calculator. Două sau trei zile mai târziu, copilul va face o nouă prostie. În sfârșit, unul dintre părinți îi spune celuilalt: „*Vorbește tu cu el! Eu nu mai pot!*”. Acesta, și el sătul de situație, va răspunde: „*Lasă-l să facă ce vrea. Și-a învățat deja lecția cu sperietura pe care a tras-o. În plus, toți fac năzbâtii*”. Astfel, îl vor scuti de pedeapsă, avertizându-l, totuși, că dacă va mai păți la fel, nu va mai pune mâna pe calculator un an!

Exerciții cu privire la părinții dezinteresați: Întrebați părinții ce consecințe consideră că va avea acest lucru asupra copilului. Să se noteze faptul că nici această atitudine nu va contribui la interiorizarea regulii de a nu fura din partea copilului și nici nu îl va ajuta să conștientizeze consecințele faptelor sale. Ci doar favorizează o persoană imatură și impulsivă

Unii părinți „**stimulativi**” vor face mai mult sau mai puțin după cum urmează: o dată ajunși acasă – mai liniștiți și mai bine decât pe stradă sau în mașină, unde este dificil să vorbești față în față – vor investiga ce l-a determinat pe copil să fure. Îl vor lăsa să vorbească, încercând să îi înțeleagă motivele (invidie, dorință foarte intensă, frustrare etc.). După aceasta, îi vor spune că asta nu îi autorizează să fure și vor discuta despre motivele care fac ca acest comportament să fie inacceptabil. După aceasta, îi vor stabili o pedeapsă rezonabilă, relaționată cu faptele. De exemplu,

îi vor reține jumătate din suma pe care o primea săptămânal, până la achitarea valorii jocului furat, cumpărând cu acești bani jucării pe care să le ofere cadou populației defavorizate.

Exerciții cu privire la părinții „stimulativi”: Întrebați părinții ce consecințe consideră că va avea acest lucru asupra copilului. Să se noteze că această atitudine îl va ajuta pe copil să-și interiorizeze regula de a nu fura. Părinții transmit, în același timp, control și sprijin. Favorizează o persoană reflexivă și matură.

2. Normele se fundamentează în principal pe consecințele care derivă din îndeplinirea sau neîndeplinirea acestora, pentru copii sau pentru ceilalți; nu pentru părinți.

Adresați părinților următoarea întrebare: Dacă acel copil care a încercat să fure jocul video ar fi fost copilul dvs., cum ați fi justificat regula de a nu fura? Întăriți („foarte bine”, „perfect” etc.) intervențiile referitoare la demnitatea copilului, la evitarea de a fi respins și pedepsit de societate, la necesitatea de a-i respecta pe ceilalți și lucrurile acestora, astfel încât el să își dorească să fie respectat etc. Nu comentați referirile la suferința sau preocuparea ca părinți.

Întrebați dacă ar impune copiilor lor regula de a merge la școală (în fiecare zi și la toate cursurile). Dacă răspunsul este negativ întrebați, atunci, cum ar justifica acest lucru. Întăriți argumentele bazate pe consecințele asupra copiilor (faptul că nu învață, suspendarea, limitarea oportunităților lor etc.). Nu comentați răspunsurile referitoare la starea negativă produsă părinților: „o să mor de supărare!”, „ce rușine am pățit!” etc.

3. Părinții stabilesc normele în acord cu copiii și iau în considerare posibilitatea de a le modifica, dacă li se aduc motive suficiente. Totuși, dacă nu sunt de acord, părinții își asumă responsabilitatea educativă, impunând normele și limitele pe care le consideră adecvate.

Părinții sunt dispuși să asculte și să aprecieze argumentele copiilor cu privire la normele și limitele acestora (atunci când sunt impuse și apoi ocazional, nu în fiecare zi) și nu ezită să le modifice în cazul în care copiii aduc motive suficiente. Chiar și așa, dacă nu se pun de acord, își asumă obligația de a impune normele pe care le consideră adecvate. **În același timp, atunci când sunt de acord cu copiii, relaționează „responsabilitate” și „libertate”.**

Citiți următorul exemplu, punând accentul pe conceptele scrise între paranteze:

*„Dacă îți respecti angajamentul de a studia în fiecare zi în tot acest trimestru (**mai multă responsabilitate**), următorul trimestru vei putea să-ți aranjezi timpul de studiu cum vrei (**mai multă autonomie**). Între timp, trebuie să studiezi o oră pe zi, înainte de cină și două ore sâmbăta, înainte de masă (**regulă**). În caz contrar, nu vei putea ieși din casă sâmbătă seara (**sanctiune pentru neîndeplinire**)”.*

Citiți acum următorul exemplu, fără a da indicații și solicitați participanților să spună unde apare interschimbarea între „libertate” și „responsabilitate”, care este „regula” și „limitele” acesteia și care este „sanctiunea” pentru neîndeplinire.

*„Dacă vrei să te întorci mai târziu acasă sâmbăta (**mai multă libertate**), demonstrează în timpul săptămânii că ești mai responsabil ca acum: îți faci patul în fiecare zi, studiezi o oră pe zi și îți faci sarcinile care îți revin în fiecare seară: să pui masa, să speli vasele sau să scoți gunoiul (**mai multă responsabilitate**). Dacă faci acest lucru, vei putea veni cu o jumătate de oră mai târziu decât acum (**noi limite de câștigat**). Dacă nu, va trebui să vii la aceeași oră (**limită actuală**), și dacă întârzii mai mult de zece minute, nu vei putea ieși duminica (**sanctiune**).”*

4. O dată fixate, regulile sunt stabile și sunt cerute mereu și de ambii părinți. În același timp, nerespectarea conduce la aplicarea, întotdeauna, a sancțiunii prevăzute.

Normele sunt schimbate doar atunci când nu mai sunt adecvate. Astfel, ora la care se poate întoarce acasă sau timpul alocat studiului trebuie să varieze – între altele – în funcție de vârsta copilului. Însă nu în fiecare săptămână!

Între timp, părinții cer întotdeauna (nu astăzi da, mâine nu, poimâine nu știu) îndeplinirea acestora din partea copiilor. În același timp, ambii părinți cer aceleași norme și aceleași limite copiilor. De asemenea, în cazul în care copiii nu respectă o regulă, ambii părinți vor aplica în

aceeași măsură sancțiunea corespunzătoare, care face parte din regulă și, ca urmare, copiii o cunosc dinainte.

Oferiți-le participanților exemplul următor:

„Copilul său ascultă muzica la volum extrem de ridicat. Tatăl (sau mama) se uită la televizor și îl roagă să dea volumul mai încet, pentru a nu deranja vecinii și pentru că îl împiedică în urmărirea programului. Copilul protestează puțin, totuși, dă volumul mai încet. Ziua următoare, situația se repetă, însă de data aceasta tatăl/ mama nu spune nimic. În cea de-a treia zi se întâmplă la fel, iar tatăl/ mama îi spune copilului să dea volumul mai încet. Totuși, de această dată copilul protestează, strigând iritat: „Ieri am făcut la fel și nu te-ai plâns. Nu te-a deranjat atât de mult! Faci așa doar ca să mă pui la punct!”.

Disciplina inductivă

Menținerea clară a motivelor care justifică regulile și explicarea acestora copiilor, ca și a consecințelor în cazul neîndeplinirii acestora.

Normele se fundamentează în principal pe consecințele care derivă din îndeplinirea sau neîndeplinirea acestora, pentru copii sau pentru ceilalți; și nu în consecințe pentru părinți.

Stabilirea normelor în acord cu copiii și luarea în considerare a posibilității de a le modifica, dacă le aduc motive suficiente. Totuși, dacă nu sunt de acord, părinții își asumă responsabilitatea educativă, impunând normele și limitele pe care le consideră adecvate.

O dată fixate, regulile sunt stabile și sunt cerute mereu și de ambii părinți. În același timp, nerespectarea conduce la aplicarea, întotdeauna, a sancțiunii prevăzute.

• Model pentru a le comunica copiilor regulile și limitele*

Vrem să vorbim cu tine despre (**COMPORTAMENTUL CU PRIVIRE LA CARE SE DOREȘTE STABILIREA UNEI REGULI**), și să știi cum dorim să te porți în legătură cu acest subiect.

Noi considerăm că (**REGULA**), pentru că (**MOTIVELE REGULII**). Astfel, poți (**COMPORTAMENTUL ÎN CADRUL LIMITELOR**) însă nu poți (**COMPORTAMENTUL ÎN AFARA LIMITELOR**).

Dacă nu respecți această regulă, atunci (**SANCTIUNEA CARE SE VA APLICA**).

Ai vreo nelămurire? Ești de acord? (**SPAȚIU PENTRU NEGOCIERE**).

Negociere?

a. **Nu** →

1) TOTUL ESTE CLAR → FINAL

2) NU ESTE POSIBILĂ NEGOCIEREA → REPETAREA REGULII → FINAL

b. **Da** → SE ACORDĂ MODIFICAREA → REDEFINIREA NORMEI SAU

LIMITELOR → FINAL

, poți ajunge acasă cel târziu la unu jumătate. De acord? Dacă ajungi mai târziu, considerăm că nu ești atât de responsabil cum credeam și următoarea seară specială va trebui să te întorci la aceeași oră ca în orice sâmbătă obișnuită. Ai înțeles?

Joc de rol

Lăsați la vedere - **Modelul pentru a le comunica copiilor regulile și limitele*** și solicitați două persoane voluntare care să reprezinte (tată/ mamă și fiu/ fiică) cum **se comunică regula la care s-au gândit în exercițiul anterior**. Solicitați celui care interpretează rolul copilului să reacționeze așa cum crede că ar reacționa propriul copil. Solicitați celorlalte persoane din grup să aducă critici constructive. Acordați atenție tonului vocii (neutru), justificării regulii, posibilității de negociere și informării asupra sancțiunii în caz de nerespectare etc. Restul grupului va forma perechi și va practica același lucru, inversând apoi rolurile.

Întărirea respectării regulilor

Atunci când copiii nu respectă normele, părinții trebuie să pedepsească comportamentul lor. În același mod, totuși, atunci când se arată responsabili și respectă normele și limitele stabilite, părinții trebuie să întărească (premieze) comportamentul pozitiv al copiilor. O bună modalitate de a face acest lucru este prin intermediul recunoașterii verbale. Aceasta, în plus, va crea un climat favorabil pentru a putea adresa întrebări.

De exemplu:

„Sunt mulțumit să văd că respecti ceea ce am stabilit și că în fiecare seară studiezi o oră și jumătate când vii de la școală. Cum îți este? Ai mai puține dificultăți acum? Te pot ajuta cu ceva?” sau,

„Suntem mulțumiți să vedem că nu ne-am înșelat când am considerat că ești suficient de responsabil pentru a ieși noaptea și că vei veni la ora stabilită. Ieri chiar ai ajuns mai devreme. Totuși, te-ai distrat? Cum a fost?”

Încheierea -Rezultate așteptate: conștientizarea influenței părinților asupra stilului de viață adoptat de copil.

Evaluarea

Ce părere au părinții despre cele discutate în această zi?

Au învățat ceva nou despre ei sau despre copiii lor?

Rugați-i să completeze următoarele fraze:

Unul dintre lucrurile pe care le-am învățat în această activitate este.....

Nu m-am așteptat să.....

5. Proiect de activitate

Școala Gimnazială „Ecaterina Teodorescu” Tg-Jiu

Propunător: Ghibu Angela

Grup de lucru: părinți ai elevilor din grupul țintă

Activitatea : școala părinților

Tema : Împreună vom reuși!

Competențe vizate:

C1 - Creșterea gradului de implicare a familie în procesul de dezvoltare și formare a personalității elevului prin intermediul parteneriatului școală-familie.

C2 - Stabilirea unei relații mai apropiate și mai deschise între profesori și părinți;

C3 - Consolidarea relației copil-părinte

Obiective operaționale:

Cognitive:

- construirea unor relații specifice unui climat familial echilibrat;
- transmiterea unor informații care să vină în sprijinul părinților în formarea de comportamente adecvate la copii, pentru a îmbunătăți relaționarea lor în cadrul grupurilor;
- folosirea de către părinți a unor metode eficiente pentru dezvoltarea psiho-afectivă a copilului;
- crearea unei ambianțe favorabile pentru ambele părți implicate în parteneriat.

Afective :

- dezvoltarea la părinți a abilităților de a interacționa și empatiza cu proprii copii
- promovarea unor schimbări în mentalitatea tradițională în raport cu poziția copilului în familie;

Psihomotorii:

- să redacteze în mod ordonat și lizibil rezolvările exercițiilor propuse;
- să dovedească abilitate în participarea la activitatea practică propusă.

Strategii didactice :

Metode și procedee: expunerea , conversația , exercițiul, problematizarea, studiu de caz, asaltul de idei, discuție de grup dirijată.

Forme de organizare: masa rotundă

Resurse

- **materiale:** fișă, chestionar, material de prezentare PPT, foi flipchart, markere, calculator, videoproector, imprimantă, aparat foto.
- **umane** 14 părinți ai elevilor din proiect, 2 cadre didactice – experți în proiect
- **temporale** : 90 minute

Forme și tehnici de evaluare:

- chestionarul dezbateri, studii de caz, problematizări, pe tema opțiunilor educaționale și de viață;

Bibliografie:

Cosma , T. (2007). Ora de dirigentie în gimnaziu : îndrumări și texte în sprijinul profesorului diriginte. Editura Didactica și pedagogica, București

Ghica, V. (1998). Ghid de consiliere și orientare școlara pentru orele de dirigentie. Editura Polirom, Iasi

Lemeni, G.; Miclea, M. (2004). Consiliere si orientare. Ghid de educație pentru cariera. Editura ASCR. Cluj-Napoca
Didactic.ro

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

1. Se comentează cu părinții pe tema controlului comportamentului

Nevroza majoră din societatea occidentală (dar din păcate și în România) este **dependența**: dependența de performanță – fie ea socială, școlară, profesională; dependență de ceea ce gândesc sau spun alții despre noi, de înfățișarea fizică, de statut, de posesiunile materiale; dependență de a fi prețuiți, iubiți, acceptați, lăudați și confirmați de alții și dependență de succes.

Pe cealaltă față a monedei dependenței se află **frica**: frica de eșec, de a ne face de râs, frica de noi provocări și experiențe, frica de a nu fi agreeți, acceptați, apreciați, confirmați și prețuiți de alții, frica de pierderea statutului, de pierderea posesiunilor materiale și pierderea prestigiului.

Comportamentul este mijlocul prin care explorezi lumea, o percepi și înveți despre ea; el nu adaugă nici un dram valorii tale ca persoană.

Părinții de adolescenți nu trec întotdeauna cu ușurință peste criza vârstei mijlocii, în această etapă aceștia:

- conștientizează faptul că timpul este limitat;
- își reevaluează ambițiile și prioritățile personale și profesionale;
- sunt la o vârstă a bilanțului, o vârstă la care gândirea și reflecția devin mijloacele prevalente de control.

Pe lângă toate acestea, părinții se confruntă brusc cu o întreagă serie de sarcini noi:

- trebuie să treacă treptat de la o relație de tipul părinte-copil la o relație adult-adult; tatăl/ mama va trebui să renunțe la proiectarea unei părți a propriilor dorințe infantile asupra copilului, să renunțe de asemenea la satisfacția pe care le-o oferă „omnipotența parentală”;
- părinții se confruntă dintr-o dată cu explozia pulsională a adolescentului; explozia pulsională și mecanismele de apărare ale adolescentului, îi pot aminti adultului propria adolescență și să determine la acesta o creștere a angoasei și o întărire a propriilor apărări, în cazul în care acesta nu poate tolera rememorarea la care este inevitabil supus.

Tema controlului comportamental nu se referă doar la gestionarea activității copiilor, ci include și modul în care își controlează părinții propria conduită.

În ce privește impulsurile psiho-biologice, adulții trebuie să dea exemplu de gestionare a comportamentului înainte să le ceară copiilor acest lucru.

Distincția dintre comportamentul de acasă și cel din afara familiei este importantă; ceea ce este acceptabil acasă poate să nu fie tolerat în afara ei. În plus, uneori copilul poate fi „înger pe stradă” și „diavol acasă” sau invers.

2. Se distribuie fiecărui părinte fișa **“Exemple de comportamente „scăpate de sub control” ale părinților acasă”** și se solicită acestora să identifice comportamentele (Anexa 1).

Se citesc răspunsurile părinților și se comentează: Controlul asupra copiilor nu este responsabilitatea părinților. Nu e treaba părinților să-și controleze copiii, fie acasă, fie în afara casei! Foarte probabil, această concepție este contrară experiențelor fiecăruia din copilărie și convingerilor celor mai mulți părinți. Totuși, o cercetare mai atentă a practicilor tradiționale de disciplinare arată că a face ca o persoană să controleze altă persoană reprezintă o rețetă pentru conflict

3. Mulți adulți și copii încearcă să dea vina pe alții (polițiști, agenți de trafic, părinți, profesori) pentru sancțiuni, dar trebuie arătat cu tărie că sancțiunea n-ar fi existat dacă s-ar fi făcut o alegere responsabilă. Copiii învață repede că purtarea responsabilă le aduce privilegii, iar acțiunile iresponsabile îi fac să piardă privilegii. Copiii încep de asemenea să înțeleagă că ei sânt cei care aleg riscul sancțiunii când se poartă dificil. Sancțiunea nu trebuie niciodată să presupună retragerea iubirii și a respectului; relația trebuie să-și păstreze mereu importanța maximă, mai presus de orice altceva.

4. Cea mai distructivă formă de gestionare a comportamentului o constituie controlul imprevizibil, prin care părinții trec aleator de la rigiditate la spirit democratic și la lipsă de control, astfel încât copiii nu știu care sunt, cu precizie, limitele și responsabilitățile în familie și în afara ei. Când funcționează acest sistem, copiii nu pot să-și dezvolte nici sentimentul de securitate, nici încrederea în sine, iar nesiguranțele din copilărie îi vor însoți în adolescență și, de multe ori, în viața adultă.

5. Se distribuie fiecărui părinte fișa **“Exemple de responsabilități în casă pentru adolescenți”** (Anexa) și se comentează.

O caracteristică a unui sistem eficient de gestionare a comportamentului este consecvența reacției în raport cu situațiile, cu persoanele responsabile și cu copiii. Dacă cei doi părinți au sisteme diferite de responsabilități, copiii vor ajunge confuzi, fiindcă nu sunt siguri cărui părinte să-i dea ascultare. În plus, la fel ca mulți adulți, copiii vor exploata astfel de vulnerabilități ale sistemului ca să evite responsabilitatea. Așa cum știe fiecare părinte, copiii pot să folosească un părinte împotriva celuilalt sau un profesor împotriva altuia. Nu are nici un rost să învinuiești copilul pentru că exploatează o asemenea porțiță de scăpare.

6. Se oferă părinților **un chestionar** care să le ofere ocazia de a reflecta cu privire la modul în care își îndeplinesc responsabilitățile parentale (Anexa 3).

Posibile concluzii:

Părinții tind să nu dialogheze cu copiii, ci să dea îndrumări, să poruncească, să sfătuiască, să admonesteze, să corecteze, să judece și să eticheteze.

Iubirea necondiționată nu înseamnă doar acceptare, afecțiune, confirmare și absența comparațiilor, ci și încurajarea comportamentelor care contribuie la construirea competențelor, păstrând totodată delimitarea între comportament și persoană.

Exemple de comportamente „scăpate de sub control” ale părinților acasă

Strigatul la copii;
 Ordinele, dominarea și controlarea copiilor;
 Folosirea sarcasmului și a cinismului ca mijloace de control;
 Ridiculizarea, admonestarea, criticarea;
 Etichetarea copiilor drept „încăpățânat“, „obraznic“, „prost“, „leneș“, „bun de nimic“;
 Amenințarea copiilor că părintele îi va părăsi;
 Amenințarea de a trimite copiii de acasă;
 Amenințarea fizică a copiilor;
 Violența fizică;
 Pedepsele disproporționate pentru greșeli;
 Îmbrâncirea și zgâlțâirea copiilor;
 Compararea unuia dintre copii cu altul;
 A avea un preferat evident în familie;
 A nu folosi prenumele copiilor;
 Strictețea prea mare;
 Așteptările prea ridicate la adresa copiilor;
 Lipsa de interes manifestă față de binele copiilor;
 A permite copiilor să evite responsabilități;
 A nu arăta afecțiune copiilor;
 Pedepsirea greșelilor și nereușitelor;
 A nu cere scuze niciodată pentru greșeli;
 A nu spune „te rog“ și „mulțumesc“ copiilor;
 A reacționa inconsecvent și imprevizibil la comportamentele iresponsabile ale copiilor;
 A permite copiilor să controleze părintele;
 A răsfăța copiii și a le face toate mofturile;
 A le retrage copiilor iubirea;
 Folosirea tăcerii ostile în încercarea de a controla copiii.

Exemple de responsabilități în casă pentru adolescenți

Să fie punctuali la masă;
 Să se ridice din pat/ de la calculator/ televizor când sunt strigați
 Să mănânce fără grabă;
 Să ceară voie ca să se ridice de la masă;
 Să circule prin casă într-o manieră potolită;
 Să-și facă temele la ora programată;
 Să comunice respectuos cu părinții și cu ceilalți membri ai familiei;
 Să respecte bunurile altora;
 Să nu folosească bunurile altora fără a cere voie;
 Să vorbească folosind un volum acceptabil al vocii;
 Să răspundă pozitiv la solicitările din partea părinților și a altor membri ai familiei;
 Când sunt supărați sau furioși, să ceară să petreacă timp între patru ochi cu părinții sau alți membri ai familiei;
 Să participe la activități/ evenimente cu colegi/ prieteni (sau cu adulți!) într-un mod nepericulos;
 Să păstreze încăperile comune și spațiul personal curate și ordonate;
 Să accepte responsabilitățile casnice alocate în mod corect (de exemplu, să spele vasele, să ducă rufe murdare în coș, să ajute la prepararea hranei, tunsul peluzei, aspiratul camerelor comune).

CHESTIONAR PENTRU PĂRINȚI

1. Cine se ocupă în mod special de educația copilului?
☐ mama ☐ tata ☐ ambii părinți ☐ altă persoană (cine?.....)
2. Care sunt cele mai eficiente metode pe care le folosiți cu copilul dvs. pentru a-l educa?
.....
.....
3. Cât timp pe zi acordați copilului dvs. pentru a discuta sau face activități special cu acesta ?
☐ mai puțin de ½ oră ☐ aproximativ ½ oră ☐ ½ oră – 1 oră peste 1 oră (cat?.....)
4. Cum se comportă copilul dvs. acasă? Descrieți-l pe scurt
.....
.....
5. Cât timp acordă copilul dvs. pregătirii pentru școală ?
mai puțin de ½ oră aproximativ ½ oră ☐ ½ oră – 1 oră peste 1 oră (cat?.....)
6. Cât de des îl întrebați pe copilul dvs. cu privire la temele sau lecțiile pe care le are de învățat?
☐ foarte des ☐ des ☐ mediu ☐ rar ☐ foarte rar
De ce ?
7. Ce face copilul dvs. în timpul liber?
.....
.....
.....
8. Cum ați menținut până acum legătura cu școala?
☐ nu am avut timp și am fost rar la școală
☐ am aflat de situația școlară a copilului din discuțiile cu el
☐ am participat la ședințele cu părinții
☐ am menținut legătura cu dirigintele prin telefon
☐ am fost periodic la școala și am vorbit personal cu dirigintele și profesorii

Vă mulțumim!

6. Proiect de activitate

Școala: Gimnazială „Ecaterina Teodorescu” Tg-Jiu

Propunător: Șcheau Mihaela-Nadia

Grup de lucru: părinți ai elevilor din grupul țintă

Activitatea: Școala părinților

Tema: Ce faci când copilul are probleme la școală

Competențe vizate:

C1. Identificarea necesităților copiilor în funcție de vârstă;

C2. Identificarea nevoii de sprijin și suport ca necesitate a dezvoltării copilului.

Obiective operaționale:

cognitive:

- antrenarea în tehnici de comunicare asertivă cu copilul, cu cadrul didactic și cu specialiști din diverse domenii;

- dezvoltarea unor tehnici de negociere și rezolvare a situațiilor conflictuale ivite în creșterea și educarea copilului;

afective:

- antrenarea părinților în optimizarea relațiilor cu copiii;

- oferirea de soluții pentru rezolvarea problemelor emoționale ale copilului;
psihomotorii: participarea cu interes și cooperare la jocul „Ajută-mă să reușesc!”.

Strategii didactice: dezbateri tematică, metode interactive, jocuri, sarcini de lucru practice.

Metode și procedee: exercițiu de încălzire, discuția, jocul de rol, brainstorming-ul, explozia stelară, reflecția.

Forme de organizare: individual, frontal, pe grupe.

Resurse:

-**materiale:** eșarfe pentru legarea la ochi, diverse obiecte din încăperea care pot fi folosite ca obstacole, flipchart, carioci

-**umane:** 14 părinți din grupul țintă al proiectului.

2 cadre didactice – experți în proiect.

-**temporale:** 90 min.

Forme și tehnici de evaluare: interviul de evaluare/autoevaluare, feed-back direct de la părinți.

Bibliografie: Ghid de lucru cu părinții „Zefir. Împreună pentru puterea de acțiune”, editura Carpathia Business, București, 2016

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

1. **Exercițiu: *Aprecieri*** (părinții fac o apreciere unei persoane care este prezentă în grupul de părinți, a unui lucru care le place, unui eveniment frumos care s-a întâmplat recent în viața persoanei care apreciază).

2. Joc: *Ajută-mă să reușesc!*

- Părinții sunt împărțiți în grupuri a câte 3 persoane.
- Facilitatorul explică participanților că fiecare dintre ei va avea un rol diferit: unul va fi legat la ochi cu o eșarfă, altul va avea ca sarcină să-l ghideze pe primul prin indicii verbale, iar al treilea va trebui să creeze obstacole în drumul primilor doi, cu ajutorul unor obiecte din încăperea. O condiție importantă a jocului este, ca în timpul mersului prin cameră, cel legat la ochi să nu atingă niciun obstacol.
- Părinții își repartizează rolurile în cadrul echipei, apoi încep jocul.
- Jocul finalizează pentru fiecare echipă atunci când se face turul complet al încăperii.

3. **Dezbateri** – se va prezenta un material al psihologului Constantin Cornea ce conține și sfaturi pentru depășirea unor probleme

„În general, problemele copilului cu școala, familia sau societatea, reprezintă reflecția clară a modului disfuncțional de comportament sau comunicare a părinților, familiei. Sunt prezentați trei pași care pot fi urmați în încercarea de a depăși aceste probleme. “

Primul pas constă în încercarea de a evalua factorii ce pot duce cu siguranță la un model disfuncțional de creștere și educare a unui copil:

- copilul crește într-o familie disfuncțională,
- divorțul părinților,
- lipsa de timp și de implicare a părinților,
- o tulburare de personalitate sau o boală psihică gravă a unuia dintre părinți sau a ambilor,
- lipsuri de natură alimentară, locativă,
- lipsa unui model pentru copil pe care acesta și-ar dori să îl imite
- o familie care oferă prea multe copilului fără să pună în balanță ceea ce oferă acesta și ceea ce primește în schimb,
- adicțiile de care poate suferi unul sau ambii părinți,
- lipsa modelelor sau a cadrului de referință în care copilul poate crește și se poate dezvolta corect.

Pasul doi. După ce am descoperit care este sursa frustrărilor copilului, trebuie să găsim o formulă prin care să încercăm să le rezolvăm. Putem avea nevoie de un psiholog care să ne îndrume în a găsi formula cea mai potrivită de abordare a problemei.

Pentru că ne poate învăța să comunicăm mai bine în cuplu. Astfel, ambii părinți, chiar dacă au greșit, pot descoperi și lucra modele de comportament, comunicare, înțelegere, abordare sau implicare, depășind ușor ceea ce a constituit o formulă greșită și înlocuind-o cu o formulă “alchimică” descoperită și lucrată alături de un profesionist.

Așa putem spune că depășim primii doi pași. Am înțeles unde am greșit, dar am și lucrat la o formulă care poate rescrie comportamentul copilului, oferindu-i un model practic și personal de depășire a problemelor lui.

După ce am descoperit de unde provine problema, după ce copilul e ajutat de un specialist am găsit formula corectă de depășire a situației problematice, pot spune că am trecut la pasul trei.

Pasul trei constă în asimilarea informațiilor de până acum și transformarea acestora într-un mod de viață. Astfel, părinții și-au înțeles greșeala care a dus la comportamentul greșit al copilului, au găsit formulă prin care ei să fie mai eficienți pentru copil, iar copilul să fie rezultanta unui model de creștere corect.

O concluzie psihologică.

Peste 80% dintre părinți nu sunt pregătiți să aibă un copil. Pentru că acesta se naște din dorința de rezolvare a problemelor de cuplu sau pentru că se naște din întâmplare, ori pentru că apare atunci când nici părinții nu știu cu adevărat ce vor de la viață.

Și mai putem enumera câteva zeci de situații în care copilul apare în condițiile în care adulții nu sunt 100% pregătiți să devină părinți. De aceea, într-o societate modernă, trebuie să încercăm să nu repetăm istoria, ci să învățăm din ea.

Dacă ne dorim un copil, trebuie să avem grijă ca relația să fie într-un echilibru, iar relațiile dintre părinți să poată constitui un model pentru viitorul copil. Să nu uităm că privind în istorie, nu mai mult de 100 de ani, copiii se nășteau pentru că părinții aveau nevoie de forță de muncă și doar atât. Însă, știința ultimilor 100 de ani a ajutat omul să zboare, să conștientizeze dacă își dorește o familie sau o carieră. Tot în urmă cu 100 de ani, dacă nu aveai sânge albastru, nu aveai decât 1% șanse să răzbați...

Așa că, istoria generală dar și cea a familiei ne pot fi modele din care să înțelegem îndeajuns de multe pentru a nu repeta greșelile trecutului.

Concluzia psihologului Constantin Cornea

Dacă cel mic are probleme cu școala, încercați să evaluați mediul familial sau social. Pentru că un mediu familial cu probleme va duce la un copil cu probleme.

Orice adicție, ceartă, lipsă de model de imitație, lipsă de timp alocată copilului, înlocuirea cu gadgeturi a afecțiunii parentale, modele greșite (persoane din anturajul familiei care vorbesc și se comportă urât, sunt adictive, consumând în exces, droguri, medicamente, alcool), reprezintă tot atâtea repere de imitație ce pot duce la un copil, adolescent sau tânăr lipsit de repere, adictiv, fără o viziune de viitor sau depresiv, anxios, cu atacuri de panică, antisocial sau lipsit de stimă de sine sau de motivație.

Soluție. Pentru că orice evaluare ați face veți fi subiectivi, apelați la un specialist. Doar alături de acesta puteți înțelege dacă și unde ați greșit, care pot fi soluțiile corecte și trasați un plan de bătaie. Altfel, orice plan personal ați face, va fi trunchiat, lipsit de parametri și viitor. Ceea ce poate duce lesne la încercări eșuate.”

În urma acestui material, părinții vor fi antrenați în discuții, invitați să exemplifice cu situații din viața fiecăruia.

4. Analiza activității:

Pe o coală de flipchart se realizează câte o explozie stelară din răspunsurile oferite de părinți la întrebările de mai jos.

1. Cum v-ați simțit în timpul activității? (rând pe rând vorbesc participanții care au jucat rolul persoanei legate la ochi cu eșarfa, care au avut rolul de îndrumător și cei care au creat obstacole).
2. Care dintre cele trei personaje ale echipei a fost reprezentat de copil?
3. Ce reprezintă, în plan simbolic, legarea la ochi a copilului?
4. Ce reprezintă, în plan simbolic, obstacolele?
5. În realitatea de toate zilele, cine ghidează drumul copiilor?
6. Ce rol are această orientare, făcută de adulții implicați în viața și educația copilului?
7. Cum v-ați simțit în rolul de îndrumător? Când v-a fost cel mai ușor să îndrumați? Când v-a fost cel mai dificil să îndrumați? De ce?
8. Numiți consecințele nesatisfacerii acestor nevoi de suport, de sprijin, de ghidare.

5. Evaluare:

1. Cum vă simțiți în acest moment?
2. Numiți un lucru care v-a plăcut cel mai mult în activitatea de astăzi.
3. Numiți un lucru care v-a plăcut mai puțin în activitatea de astăzi.
4. La ce gânduri v-a dus activitatea de astăzi?
5. Ce lucruri noi ați învățat?
6. Cu ce gânduri vă duceți acasă? (Faceți referire la rolul de părinte)

6. Tema pentru acasă:

Până la următoarea întâlnire, comunicați mai mult cu copiii voștri, întrebați-i ce le-ar plăcea să faceți împreună, ce așteptări au de la voi, cu ce probleme se confruntă. Spuneți-le că orice problemă poate fi depășită dacă sunt susținuți, în special de familie. Încercați, în măsura posibilităților, să realizați aceste așteptări. Observați cum reacționează copiii la aceste schimbări.

7. Proiect de activitate

Școala: Gimnazială „Ecaterina Teodorescu” Tg-Jiu

Propunător: Șcheau Mihaela-Nadia

Grup de lucru: părinți ai elevilor din grupul țintă

Activitatea: Școala părinților

Tema: Modul corect în care un părinte își poate ajuta copilul la teme și la școală
Competențe vizate:

C1. Identificarea modalităților de ajutor a copilului la școală;

C2. Identificarea nevoii de sprijin și suport ca necesitate a dezvoltării copilului.

Obiective operaționale:

cognitive:

- să conștientizeze necesitatea de a petrece mai mult timp de calitate cu copilul său;

- să imagineze o situație pentru un timp îndepărtat;

- să enumere modalități prin care-și va putea ajuta copilul la școală;

afective:

- să prezinte experiențele personale referitoare la ajutorul acordat copilului la teme și la școală;

- să manifeste atitudini pozitive față de învățare;

psihomotorii:

- să participe activ în comunicarea cu ceilalți.

Strategii didactice: dezbateri tematice, metode interactive, jocuri, tehnici ale gândirii critice.

Metode și procedee: discuția, brainstorming-ul, lucrul în echipă, exercițiul, problematizarea.

Forme de organizare: individual, frontal, pe grupe.

Resurse:

- **materiale:** chestionare, flipchart, carioci

- **umane:** 14 părinți ai elevilor din grupul țintă, 2 cadre didactice – experți în proiect.

- **temporale:** 90 min.

Forme și tehnici de evaluare: interviul de evaluare/autoevaluare, feed-back direct de la părinți.

Bibliografie: „Educația părinților”, Ministerul Educației și Cercetării;

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

Prezentare și dezbatere:

Li se prezintă părinților un material despre rolul lor în ajutorul oferit la teme copiilor, urmat de o dezbatere la care participă toți părinții.

Modalitățile în care ne ajutăm copilul la lecții poate fi constructiv pentru copil sau poate fi o sursă de stres atât pentru noi, cât și pentru el. Modalitățile ideale se înscriu în categoria comunicării asertive, în a-l lăsa să rezolve așa cum crede de cuviință, pentru că el știe cum a spus „Doamna” la școală, și apoi găsite părțile bune ale temei și laudate, observate greșelile și explicate, dar tot el să le rezolve mai departe, fără a impune o rezolvare pe care el să nu o interiorizeze, să nu o înțeleagă. De multe ori e de preferat să plece cu tema greșită decât să-i oferim o rezolvare a noastră, a părinților, pentru că la școală, în partea de verificare a temelor, el își va da seama singur de cele greșite.

Temele se rezolvă în orarul optim, între 9-11 dimineața sau 15- 19, și nu după ora 22, când părintele se întoarce de la serviciu, pentru că este eliminată posibilitatea unei comunicări asertive, cu înclinație pe agresivitate.

În cazul în care părintele nu are timp suficient pentru temele copilului, este de preferat să-l responsabilizeze pe acesta, să-l învețe să și le facă și să și le verifice singur, încurajându-l și apreciindu-l pentru progresele realizate de unul singur.

De fiecare dată, când se găsește timp, părinții trebuie să observe caietele de teme și să facă aprecieri asupra lor, pentru că aceste caiete reprezintă activitatea principală a copilului, pe care el simte nevoia s-o valorizeze pentru a se motiva mai departe în îndeplinirea sarcinilor școlare.

Sprijinul acordat de părinți copiilor pentru rezolvarea temelor acasă se poate manifesta în multiple planuri.

Exemple:

- părintele se va interesa de cât de încărcată este tema pe care copilul o are de rezolvat în ziua respectivă și va evita suprasolicitarea lui prin cererea de a se ocupa și de probleme familiale;
- părintele îl va ajuta pe copil să-și planifice timpul și să-și facă un program oferindu-i diverse recompense pentru respectarea acestuia (de exemplu, o oră de plimbare etc.);
- părintele îi va crea copilului o ambianță plăcută, propice concentrării necesare rezolvării temelor pentru acasă și asigurării randamentului maxim (un spațiu de lucru adecvat, liniște etc.).

Este important ca fiecare părinte să știe că pentru fiecare copil în parte condițiile care asigură randamentul maxim în procesul de învățare sunt individualizate. De aceea, este bine ca părinții să urmărească progresele înregistrate de copil și să adapteze sprijinul acordat în funcție de nevoile acestuia.

Aplicație „Peste 10 ani”!

Părinții sunt împărțiți în grupuri a câte 3-4 persoane.

Facilitatorul le împarte coli și instrumente de scris și le explică participanților că vor centraliza răspunsurile la întrebarea „Ce așteptări aveți de la părinții voștri?” din chestionarul aplicat elevilor în atelierul precedent. Această centralizare o vor scrie pe o foaie de flipchart/tabla. Pe baza a una, două sau trei dintre așteptările scrise pe foaia de flipchart/tabla (la alegere), grupele de părinți vor descrie o posibilă situație ce ar putea să apară între ei și copiii lor, peste 10 ani, dacă ar îndeplini așteptările alese.

Recomandări pentru realizarea aplicației:

Peste 10 ani este o modalitate de a experimenta capacitatea părinților de a proiecta relațiile dintre ei și copiii lor, ținând cont de dorințele acestora. Veți explica părinților că aplicația nu urmărește doar surprinderea și descrierea momentului „Peste 10 ani”, ci prezentarea unei situații concrete, punctuale, de viață. (Exemplu: Un părinte alege așteptarea „Aș vrea ca părinții mei să petreacă mai mult timp cu mine”. Peste 10 ani el este bolnav iar copilul, deși este în altă localitate, alege să fie alături de părinți până depășesc perioada de criză.) Scopul aplicației este descrierea

modului în care a evoluat relația dintre părinți și copii în condițiile în care au îndeplinit așteptările acestora. Rezultatele aplicației vor fi prezentate de purtătorul de cuvânt al fiecărui grup.

Debriefing (tehnica de încheiere cu succes a unui proces prin care se lasă în urmă ceva vechi):

După încheierea aplicației veți pune întrebări de genul:

- Cum v-ați simțit pe parcursul activității?
- Cum vi s-a părut activitatea?
- Ați fost surprinși de așteptările exprimate de copii?
- V-a fost greu să imaginați o situație atât de îndepărtată în timp?
- Credeți că veți ține cont de așteptările copiilor dvs.?

Încercați să atrageți în discuții cât mai mulți participanți. Nu vă exprimați propria opinie în legătură cu răspunsurile participanților. Descurajați critica. Fiecare are dreptul să-și spună propria opinie fără a fi judecat.

Anexe

CHESTIONAR PENTRU COPII

Clasele I – a IV-a: Cum dorești să fie părinții tăi? Clasele a V-a – a VIII-a: Ce așteptări ai de la părinții tăi?

.....

2. Cât timp petreci zilnic cu părinții tăi?

.....

3. Care sunt cele mai frecvente cauze ale discuțiilor în contradictoriu cu părinții tăi?

- a. vestimentație
- b. limbaj
- c. anturaj (prieteni)
- d. timp liber
- e. școala
- f. bani
- g. altele. Care?.....

4. Cum procedează părinții tăi atunci când încalci regulile?

.....

5. Enumeră câteva recomandări pe care ți le-au făcut părinții tăi în legătură cu un stil de viață sănătos?

.....

.....

7.a. Ce-ți place să faci în timpul liber?

.....

.....

7.b. Alege una dintre preocupările tale pe care ți-ar plăcea să o încurajeze părinții.

.....

8. Care sunt activitățile familiale care îți plac cel mai puțin?

.....

.....

8. Proiect de activitate

Școala:Gimnazială Budieni

Propunător: Prof. înv. primar Dijmărescu-Bican Violeta

Prof. Pavel Marioara

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: Relații dintre părinți și copii opozanți, copii timizi și copii emotivi

Competențe vizate:

C1. Creșterea înțelegerii de către părinți a responsabilităților lor, în asigurarea sănătății copiilor, a dezvoltării lor socio-emoționale și integrării lor sociale;

C2. Dezvoltarea abilităților de comunicare, optimizarea comunicării în relația părinte-copil;

C3. Identificarea situațiilor problematice existente între părinți și copii și care impun abordări specifice;

Obiective operaționale:

cognitive:

- să cunoască metode de abordare a copiilor opozanți, timizi și emotivi ;
- să cunoască particularitățile copilului timid;
- să-și schimbe abordarea în comunicarea cu copiii;
- să descopere cauzele care determină fiecare tip de comportament;

afective:

- să se implice afectiv în activitate;
- să dobândească satisfacții în urma rezolvării sarcinilor de instruire;

psihomotorii:

- să completeze un chestionar;

Strategii didactice:

Metode și procedee: : conversația, prezentare ppt, masă rotundă, dezbateri

Forme de organizare: frontal, individual

Resurse:

-materiale: sala de clasă, baza tehnico- didactică a școlii(videoproiector, calculator, ecran de proiecție), broșuri, fișe de lucru, portofolii cu materiale diverse, coli flipchart, fotografii, filme Power-Point;

-umane: : profesorii școlii, părinții elevilor;

-temporale: 90 min.

Forme și tehnici de evaluare: chestionare

Bibliografie: Eu și copilul meu (2011) – Ghid de bune practici pentru consilierii școlari, realizat în cadrul proiectului RO-0047, finanțat prin Mecanismul Financiar al Spațiului Economic European

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

1.Moment de cunoaștere

Activitate: Mă numesc..... sunt.... pot să spun...

Părinții sunt rugați să se prezinte pe rând, după modelul:

Sunt Maria (numele mic al mamei sau al tatălui participant), sunt mama (tatăl) lui Ionuț (numele elevului a cărui părinte este). Despre Ionuț (numele elevului a cărui părinte este) pot să spun că este un copil harnic și cuminte (enumeră 2 calități ale elevului).

2.Prezentare power point:„ E normal să fii altfel decât ceilalți”

Despre copilul timid si emotiv: semne si particularități. Descoperirea cauzelor care determină fiecare tip de comportament și propuneri de ameliorare în funcție de particularități individuale.

Recompense si pedepse- mijloace de modelare a unui comportament corect.

Remedii împotriva timidității- emotivității.

3. Studiu de caz- tulburare de tip opozant

Se prezintă cazul unui copil cu tulburare de tip opozant care a apărut datorită neconcordanțelor în educația dată de familie. Se realizează un plan de intervenție pentru părinți si pentru copil.

4.Chestionar pentru părinți

Ce fel de copil am?

	Caracteristici-indicii	DA	NU	NU STIU
1	Timid, tăcut, emotiv			
2	Îi place lectura			
3	Are puțini prieteni buni			
4	Este talentat (îi plac foarte mult artele)			

5	Când este obosit, supărat, nu mai obține rezultate bune			
6	Îi place să îl protejeze mereu cineva			
7	Se obișnuiește greu cu situațiile noi			
8	Vrea doar să se joace, să se distreze			
9	Este activ, creativ			
10	Nu reușește să-și înfăptuiască ideile (să le aplice în practică)			
11	Își exprimă părerea, sentimentele deschis			
12	Trece cu ușurință de la o stare la alta(când plânge, când râde)			
13	Îl interesează ce cred alții despre el			
14	Este prieten cu toată lumea, are încredere în oameni			
15	Îi place să fie șeful			
16	Vrea ca toate să meargă așa cum vrea el			
17	Profită de bunătatea celor din			
18	Spune mereu ceea ce gândește, chiar dacă îi supără pe cei din jur			
19	Îi este greu să recunoască mereu când greșește			
20	Este bun organizator în grup			
21	Acasă lucrează după un program			
22	Vrea să fie cel mai bun			
23	Lucrează mereu singur			
24	Vrea să fie lăudat mereu			
25	Îi plac schimbările în viața lui			
26	Lucrează în plus față de teme			
27	Îi place să împartă lucrurile cu ceilalți			

9. Proiect de activitate

Școala: Gimnazială Scoarța-Budieni

Propunător: Prof. inv. primar Dijmărescu-Bican Violeta

Prof. Pavel Marioara

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: Părinții, parteneri de joc

Competențe vizate:

C1. Dezvoltarea abilității de a interacționa și empatiza cu propriul copil și cu nevoile acestuia;

C2. Dezvoltarea abilităților de comunicare, optimizarea comunicării în relația părinte-copil;

C3. Crearea unui ambient nou și plăcut în școală prin activități comune cu părinții, menite să dezvolte relaționarea cât mai eficientă a părintelui cu propriul copil și de a desfășura activități captivante împreună;

Obiective operaționale:

cognitive:

- să dezvolte relaționarea cât mai eficientă a părintelui cu propriul copil;
- să desfășoare jocuri și activități captivante împreună cu copiii lor;
- să cunoască metode de abordare a copiilor prin intermediul jocului;
- să cunoască particularitățile copilului și ce anume îl pasionează;
- să-și schimbe abordarea în comunicarea cu copiii;
- să învețe să aprecieze momentele petrecute împreună cu copilul;

afective:

- să se implice afectiv în activitate;
- să dobândească satisfacții în urma rezolvării sarcinilor de instruire;

psihomotorii:

- să mănuiască materialele puse la dispoziție;

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, prezentare ppt, masă rotundă, dezbateră

Forme de organizare: frontal, individual, pe grup

Resurse:

-materiale: sala de clasă, baza tehnico- didactică a școlii(videoproiector, calculator, ecran de proiecție), broșuri, fișe de lucru, portofolii cu materiale diverse, coli flipchart, fotografii, filme Power-Point;

-umane: profesorii școlii, părinții elevilor;

-temporale: 2 ore

Forme și tehnici de evaluare: formativă

Bibliografie: Eu și copilul meu (2011) – Ghid de bune practici pentru consilierii școlari, realizat în cadrul proiectului RO-0047, finanțat prin Mecanismul Financiar al Spațiului Economic European

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

1. Prezentare:

Ce este jocul?

Jocul și predispoziția copilului pentru joc sunt expresia dezvoltării sale psihice normale. Starea de apatie și nemiscare, cuminența neferică, sunt motive de îngrijorare.

Jocul este esența copilăriei și înseamnă:

- **Distracție și plăcere.** Pe chipul copiilor se citește bucuria atunci când se joacă, chiar dacă este un joc blând sau unul agresiv. Acesta este, din perspectiva copilului, primul scop al jocului: obținerea plăcerii.

- **Exprimare și comunicare.** Joaca reprezintă pentru copii ceea ce vorbirea reprezintă pentru adulți. Prin joc, ei își exprimă sentimentele, explorează relații, descriu experiențe trăite, își mărturisesc dorințele și se împlinesc pe sine.

Devenind partenerul de joacă al copilului îi captezi încrederea, devii prietenul lui și îți va împărtăși secretele sale. Ajungi să îl cunoști mai bine decât ți-ai imagina. În plus, îi satisfaci nevoia de atenție (care, pentru el, se traduce prin iubire). Este posibil, ca, de dragul tau, copilul să facă tot ce-i ceri, fără împotrivire.

- **Mișcare.** Jocul de-a prinselea, alergatul după minge, fuga de colo-colo după un partener de joacă, o vrăbiuță sau un câine etc. obligă copilul la activitate fizică, condiție de bază pentru o dezvoltare armonioasă.

- **Socializare.** Copilul intra astfel în relație cu alți copii sau cu alți adulți. Schimbă cuvinte, idei, impresii și execută activități în comun cu persoanele din jurul său. Devine sociabil, învață să stabilească noi relații cu cei din jur, este comunicativ.

- **Cunoaștere-învățare.** Este modul ideal de a educa mica ființă și a încerca s-o implice în aventura cunoașterii despre lume și viață. Spre exemplu, ce mod mai fericit de a-l învăța că medicul îl face bine și este prietenul lui decât joaca de-a doctorul.

- **Disciplinare.** Este cea mai ușoară și mai plăcută manieră de a-l disciplina, mai ales pe copilul de 5-6 ani. Jocul are reguli ce trebuie urmate, pe care copilul le iubeste și le respectă.

- **Dezvoltare.** Copilul își dezvoltă imaginația, creativitatea, gândirea logică, abstractă, simțul observației, vorbirea, memoria, motricitatea, simțurile.

2. Prezentare flipchart

12 beneficii pe care le aduce joaca în relația părinte – copil

Nu există copil cărui să nu îi placă să se joace. Pentru ei **joaca** este ceva natural. Cu toate acestea, de multe ori se împotmolesc, nu mai găsesc ce anume să se joace, se plictisesc de jucăriile pe care le au sau își doresc un partener de joacă.

Cu toate că pentru unii părinți este dificil să părăsească lumea adulților și să intre în cea a copiilor, este extrem de important să facă uneori acest lucru, pentru a-i ghida, a-i arăta ce sau cum să se joace, să-i ajute să găsească un joc potrivit vârstei sau pur și simplu să petreacă timp de calitate cu copilul. În ziua de azi părinții sunt foarte ocupați, într-o familie lucrează de obicei ambii părinți și chiar și bunicii până la vârste înaintate. Așadar, le rămâne foarte puțin timp la dispoziție pentru a se juca și de cele mai multe ori sunt obosiți sau nu au dispoziția necesară.

Copiii însă, interpretează refuzul nostru ca un refuz de a intra în lumea lor. Atunci nici ei nu vor să intre în lumea noastră și cooperarea este tot mai dificilă. Astfel este posibil ca în timp să apară o distanțare față de părinte, iar copilul să-și îndrepte atenția spre altceva: televizor, tabletă sau un anturaj nepotrivit. Trebuie să le acordăm măcar o jumătate de oră pe zi, în care să lăsăm alte treburi și să le dedicăm toată atenția noastră

Joaca împreună aduce multe **beneficii**, atât pentru copil, cât și pentru părinte.

- **Prin joacă se întărește legătura părinte-copil.** Ce metodă mai bună există de a te apropia de un copil decât prin joacă? Este calea cea mai sigură de a ajunge la sufletul copilului. Dacă este supărat și nu găsești nici o abordare prin care să te conectezi cu el, propune-i să vă jucați un joc care îi place. Cu siguranță, în scurt timp va ieși din starea respectivă, fiind distras, iar în acel moment vă puteți conecta cu copilul.

– **Joaca deschide calea către o comunicare mai bună între părinte și copil.** De multe ori prin joc ei se destăinuie, iar tu, ca părinte, afli lucruri despre copilul tău pe care altfel nu avea cum să le comunice. De exemplu, jucându-ne de-a grădinița, putem afla cum este el tratat de către profesor, cum se desfășoară o zi obișnuită la școală, ce a mâncat, ce îi place și ce nu îi place să facă etc. Joaca ne apropie și ne ajută să ne descoperim unul pe altul.

- **Prin joacă putem petrece timp de calitate cu copilul.** O jumătate de oră pe zi este suficientă, dacă timpul petrecut împreună este unul de calitate. Într-un timp foarte scurt, copiii pot învăța foarte multe lucruri, iar mai mult decât atât le răspundem nevoii de conectare cu noi, părinții.

– **Joaca ne ajută să ne cunoaștem mai bine copilul.** Jucându-ne și petrecând timp împreună, ajungem să-l cunoaștem mai bine, să descoperim ce temperament are, care îi sunt nevoile, ce gândește și ce îi place să facă. Este mult mai ușor pentru noi, mai apoi, să-l îndrumăm într-o anumită direcție, cunoscând toate aceste aspecte. Joaca ne ajută de asemenea să descifrăm un comportament neadecvat al copilului. Acesta poate avea anumite frustrări sau nevoi neîmplinite, iar prin joacă ne putem da seama foarte ușor care este cauza care a dus la dezvoltarea aceluia comportament nedorit.

– **Joaca dezvoltă imaginația copiilor.** Este important să știm și cât să intervenim în joaca copiilor, să nu uităm să lăsăm loc și imaginației lor să se dezvolte. Ei își pot crea propria lume, reconstituind scene din ceea ce au văzut până în prezent (o zi la grădiniță, la supermarket sau în vacanță) sau să-și

creeze o lume imaginară, plină de magie, cu diverse personaje de poveste. Nu trebuie să intervenim întotdeauna în joaca copiilor, ci doar când simțim din partea lor această dorință și să încercăm să îi lăsăm să dețină controlul, alegând jocul sau jucăriile preferate.

– **Prin joacă copiii învață cel mai ușor.** Își însușesc noi aptitudini, pot învăța cuvinte noi sau câștiga experiențe de viață. Prin joacă copiii pot face mai ușor trecerea de la grădiniță la școală, fiind încurajați să găsească, într-un mod plăcut, soluții la diverse probleme. Deși la multe grădinițe și școli se pune mare accent pe acumularea de cunoștințe teoretice și pe temele de acasă, au început și la noi să câștige din ce în ce mai mult teren și alte sisteme de învățare care implică joaca și pun mai mult accent pe partea practică, pe aptitudinile specifice fiecărui copil.

– **Prin joacă putem pregăti mai ușor copilul pentru experiențele noi de viață.** De exemplu, jucându-ne de-a doctorul și pacientul, îi arătăm cum va decurge vizita la medic, ce instrumente folosește și că nu are de ce să fie speriat. Jucându-ne de-a grădinița, îi arătăm cum va decurge o zi cu doamnele educatoare și copiii, care este programul și în ce activități va fi implicat. Astfel reducem anxietatea copilului față de experiențele noi pe care le va trăi.

– **Jocurile de grup** îi învață pe copii ce înseamnă *cooperarea*, cum să-și controleze emoțiile când pierd sau câștigă un joc, să mențină prietenii, indiferent de ce se întâmplă în timpul jocului.

– **Joaca înlătură stresul**, atât la copii cât și la părinți. Joaca detensionează, creează momente amuzante, ne face să râdem și să uităm de stresul cotidian.

– **Joaca ne aduce pe picior de egalitate.** În momentul în care ne jucăm, copilul învață să interacționeze, să devină empatic. Va face însă toate aceste lucruri din plăcere, și nu pentru că este obligat de un adult. Nu ne dorim supunere, ci o mai bună relaționare cu copiii noștri. Iar joaca ne aduce pentru un moment pe același nivel cu copilul. La maturitate, copilul va vedea în părinte un prieten, dezvoltând o legătură apropiată.

– **Prin joacă le putem transmite copiilor diverse valori.** Cea mai ușoară cale de a educa un copil este prin joacă. Participând activ în jocul lor, îi putem învăța diferența dintre bine și rău, le putem insufla anumite valori etice și morale, să nu facă discriminări rasiale, religioase, culturale etc. și să nu țină cont de anumite stereotipuri.

– **Prin joacă putem fixa și limitele dorite.** Copilul are nevoie, pe lângă îndrumare, și de anumite limite. Permisivitatea excesivă poate dăuna copilului, de aceea limitele sunt absolut necesare. Acestea se impun cu seriozitate din partea noastră, chiar dacă suntem în timpul jocului. Este necesar să explicăm copilului importanța impunerii acelei limite, că există totuși lucruri pe care nu are voie să le facă, pentru a fi în siguranță.

Ce fel de jocuri să ne jucăm?

Este important să găsim jocuri adecvate vârstei, să fim deschiși, să încercăm să ne cunoaștem cât mai bine copilul și ce anume îl pasionează. Va aprecia cu siguranță aceste momente petrecute

împreună, iar noi vom uita de grijile cotidiene și ne vom relaxa, oferindu-i ceea ce el își dorește cel mai mult: afecțiunea și atenția noastră.

3. Prezentare material Power Point

99 idei de jocuri pentru părinți și copii (Anexa 1)

4. Activitate practică

Să lucrăm împreună!

Timp de lucru: nelimitat

Materiale: la alegerea participantului

Reguli de lucru:

- părinții vor primi o temă pentru acasă, care va fi lucrată și finalizată împreună cu copilul până la următoarea ședință cu părinții.
- dacă părintele nu dorește să participe la activitate, nu vom insista; precizăm importanța contribuției sale și faptul că, dacă va dori, va participa la activitate data viitoare.

Activitate:

Tema pentru acasă este un exercițiu de colaborare între părinte și copil. Părintele va fi încurajat să povestească cu copilul despre tema primită și să-i solicite ajutorul pentru a o finaliza. Tema se poate materializa într-un desen, colaj, pictură sau orice altceva ce dorește părintele și copilul să realizeze. Această activitate dezvoltă empatia dintre părinte și copil prin desfășurarea unei teme comune, părintele punându-se pentru scurt timp, în locul copilului, având aceleași preocupări și colaborând în realizarea ei. Părinții vor fi informați că nu contează neapărat calitățile de desenator sau acuratețea planșelor realizate, cât activitatea în sine realizată împreună cu copilul. Părinții vor fi încurajați ca la ședința următoare să prezinte tema împreună cu copilul. La prezentarea rezultatelor activității, fiecare echipă va fi valorizată pentru rezultatele obținute. Vom acorda fiecărei echipe părinte-copil o diplomă pentru: Cea mai frumoasă activitate.

Anexa 1

99 idei de jocuri pentru părinți și copii

- 1. Cititi o poveste înainte de culcare** – noi citim uneori doua, una o citește el iar cealalta e pentru mine dar il antrenez sa citim impreuna, fiecare cate un paragraf;
- 2. Bucatariti impreuna** – copiii adora sa se joace cu ustensilele din bucatarie cand sunt mici iar cand cresc devin interesati sa faca forme din aluat, sa-si puna faina pe fata, sa linga castronul de la ciocolata;
- 3. Faceti poze haioase cu nasul murdar de frisca si coiful de bucatar confectionat din hartie.**
- 4. Culegeti flori sau frunze din parc,** in functie de sezon;
- 5. Alergati prin ploaie si lasati copilul sa sara in baltoace,** e distractiv iar hainele se spala repede;
- 6. Faceti desene pe hartie sau chiar pe fata;**
- 7. Confectionati diverse figurine din hartie sau carton;**

8. Plimbarea prin parc cu bicicleta sau trotineta este activitatea cea mai indragita de piciul meu (in special cand il las pe el sa castige concursul de bicicleta). Luam aer in parc si facem putin sport, intarim musculatura si lucram la conceptul de competitie; este momentul ideal sa il inveti pe copil cum sa reactioneze atunci cand pierde si atunci cand castiga.

9. Hraniti animale la o ferma (daca aveti prin apropiere) **sau pasari de casa** (la bunici) – noi hranim lebedele de pe lac aici;

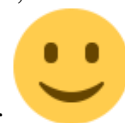
10. Jucati fotbal;

11. Luati-va la intrecere – ‘cine alearga mai repede’;

12. Jocul de-a v-ati ascunselea sau ‘baba oarba’ este potrivit atunci cand ploua si nu putem iesi afara;

13. Culegeti fructe din gradina impreuna (daca aveti ocazia) – noi avem capsuni si ne ocupam de ei;

14. Faceti baloane de sapun – e foarte distractiv si relaxant. Eu suflu baloanele si asta mic alearga dupa ele sa le prinda, cu cat sunt mai multe si mai sus cu atat e distractia mai mare;

15. Bataia cu pernele – asta e joaca baietilor, nu ma bag aici, sunt doar spectator

16. Lupta corp la corp sau tranta sanatoasa – tata si fiu se lupta pe viata si pe moarte, eu sunt cu camera sa ii filmez;

17. Faceti marionete din sosete – e chiar simplu, aveti nevoie doar de niste sosete vechi sau desperechiate, de cativa nasturi pe care sa ii lipiti pentru ochi si vreo doua bucati de sfoara colorata pentru par. Sau bagati sosete una in alta si confectionati astfel mingi moi pe care le puteti arunca unu in altul;

18. Lego – jocul preferat al fiului meu – poate petrece ore intregi sa construiasca din piese de lego niste chestii foarte interesante, din imaginatia lui, si arata grozav. Ajuta la motricitate fina, la atentie si concentrare si la dezvoltarea imaginatiei;

19. Joaca cu nisip – daca stati la casa puteti cumpara nisip la punga si jucarioare sa faceti forme din nisip;

20. Bucataria de jucarie – am petrecut muuuulte ore relaxante mancand pizza, cartofi prajiti, carne la cuptor, gatite de micul bucatar; se gasesc de cumparat fructe si legume, precum si carne, carnati, hamburgeri, in forme si marimi variate; asigurati-va ca alegeti plastic bun, de calitate;

21. Construiti un cort din paturi, perne, haine si ce mai aveti la indemana – va fi impresionat;

22. Petreceti o noapte in cort afara, in gradina, ca indienii, faceti un picnic si magia e gata;

23. Decupati desene sau cuvinte si aranjati-le intr-o poveste scurta;

24. Invata-l cum sa faca mici reparatii – incepeti cu sculele de plastic speciale pentru copii si apoi cu scule adevarate;

25. Omul de zapada – ‘imbracati’ copilul in spuma de baie in asa fel incat sa fie acoperit tot si sa arate ca un om de zapada;

26. Sariti coarda – o activitate care place si baietilor si fetelor;

27. Mergeti impreuna la cinema sau vizionati un film acasa;

28. Faceti un teatru de papusi;

29. Lasa-l sa te ‘conduca’ undeva folosind o harta;

30. Confectionati avioane de hartie si luati-va la intrecere; se gasesc online tot felul de tutoriale despre cum sa confectionezi din hartie forme diferite, de genul barcuta (pe care o puteti apoi pune pe apa si faceti intrecere), masinuta sau avion sau chestii mai complicate, daca aveti un copil mai mare si priceput;

31. Plantati ceva in gradina: un copacel, o floare, legume – noi am plantat castraveti, rosii, ceapa, salata, dovlecel si capsuni. Sarcina copilului era sa ude plantele si mama sa le curete de ierburi uscate si insecte;

32. Jucati-va de-a postasul – faceti o gentuta de postas din carton, cu curea dintr-un cordon vechi si puneti in geanta. Cu ocazia asta puteti impacheta un cadou sau lipi scrisori;

33. Scrieti scrisori sau vederi buniclor si prietenilor;

34. Creati propriile invitatii pentru petrecerea micutului, in care el sa lipeasca, sa deseneze, sa adauge hartie creponata -dupa imaginatia lui si lasati-l sa scrie numele lui; daca e prea mic semnati cu amprenta palmei copilului;

35. Mergeti la pescuit (daca copilul e mai marisor);

36. Lasati-l sa invarta de volanul masinii si aratati-i la ce folosesc toate butoanele;

37. Dati-va in leagan impreuna;

38. Spalati masina impreuna;

39. Mergeti in vizita la un prieten si invitati apoi pe cineva acasa;

40. Impuscati-va cu apa in sezonul de vara, folosind arme care se incarca cu apa;

41. Aruncati baloane cu apa unu in altul – cel care reuseste sa se pastreze mai uscat primeste o recompensa;

42. Invata-l sa traga cu arcul – la inceput cumparati din cele de jucarie si dupa ce invata cum sa-l manuiasca si mai creste putin ati putea sa il inscrieti intr-un program de tir pentru copii de varsta lui. Baietii vor fi cu siguranta incantati de acest sport. Al meu sigur e.

43. Jucati carti, in functie de varsta copilului;

44. Mergeti impreuna la gradina botanica ;

45. Conduceti impreuna o masinuta electrica;

46. Mergeti la circ;

47. Jucati un concurs de cuvinte – de ex.cine spune mai multe cuvinte incepand cu litera **b**

48. Dansati impreuna;

49. Lasa-l sa-ti pregateasca o cafea si lui o ciocolata calda;

50. Jucati-va cu papusile;

51. Jucati-va cu masinute;

52. Faceti un puzzle impreuna si apoi inramati-l, va fi o amintire foarte frumoasa si aveti astfel un tablou gratuit;

53. Faceti figurine din plastilina, lasati imaginatia sa zburde;

54. Jucati popice – se gasesc de cumparat, sunt din plastic usor si nu lovesc copilul; sau va puteti pregati acasa din sticle goale de plastic: strangeti 6-10 sticle goale de apa, asezati-le in capatul holului sau sufragerie. Delimitati o linie de start lipind banda adeziva, luati o minge normala si incepeti jocul. Tineti scor daca doriti si la sfarsit acordati trofeu castigatorului;

55. Mergeti la bowling;

56. Mergeti la carusel, sa va dati in masinute, tractoare si cesti de cafea;

57. Mergeti la zoo;

58. Doctorul si pacientul – copiii adora jocul asta si se simt responsabili sa faca o treaba importanta. Lasati copilul sa va bandajeze piciorul (il sfatuiti astfel cum sa se fereasca de accidente si ce sa faca in cazuri de urgenta), sa va unga cu o crema miraculoasa si sa va dea pastile;

59. Mergeti impreuna la un muzeu;

60. Faceti diverse obiecte din cutii de carton, colorati, decupati;

61. Inaltati un zmeu si luati-va la intrecere;

62. Jucati basketball – se poate si in casa: alegeti un cos de plastic si faceti o minge din sosete sau folositi o minge mai mica de plastic si aruncati la cos. Stabiliti o regula; cine are cele mai multe aruncari la cos din 10 incercari este castigator;

63. Jucati ‘sotron’ – va mai aduceti aminte de acest joc? Este inca jucat de copii si poate fi foarte amuzant;

64. Faceti placintele din noroi – poate parea o activitate neplacuta dar nu va dati seama cata bucurie va fi pentru copii;

65. Mergeti la sanius;

66. Faceti un om de zapada;

67. Incropiti o ‘sperietoare de ciori’ pentru agricultura, din haine vechi si cateva bete;

68. Cantati la un instrument – sau mai multe, daca va tin urechile

69. Pictati cu degetele – este foarte distractiv pentru cei mici;

70. Cantati cantecele;

71. Gusta si ghiceste – este un joc cu ajutorul caruia ai ocazia sa-l convingi pe copil sa guste diferite mancaruri si sa ghiceasca ce este. Alegeti cateva alimente (dulci, sarate, acre) le puneti pe o farfurie, legati copilul la ochi cu o esarfa si ii dati in gura un produs; el trebuie sa ghiceasca ce este, daca nu reuseste atunci sa descrie ce gust are, textura, consistenta si sa spuna daca ii place sau nu. Daca ii place si ghiceste corect il lasati sa manance, daca nu –va astepta pana cand raspunsul e corect. Recompensa este sa primeasca produsul pe care l-a ghicit;

72. Initiati un spectacol de talente – propuneti copilului sa joace un rol preferat, sa se imbrace conform caracterului ales si voi sa ghiciti cine este. Apoi inversati rolurile;

73. Adunati scoici de pe plaja si decorati un vas de ceramica cu ele;

74. Titirezul

75. Organizati o vanatoare de oua de ciocolata sau orice altceva;

76. Desenati cu creta pe asfalt;

77. Faceti evantaie din hartie;

78. Confectionati bijuterii din bile de plastic;

79. Jocul ‘statuie’ – puneti muzica de dans si din cand in cand opriti muzica, copilul trebuie sa stea ca o statuie indiferent de pozitie atunci cand muzica s-a oprit. Cine s-a miscat iese din joc, ultimul ramas e castigatorul;

80. Gaseste comoara;

81. Construiti o casuta pentru pasari sau catel;

82. Jocurile olimpice – organizati competitii bazate pe toate activitatile sportive prezente la jocurile olimpice: alergat, aruncatul discului, saritura la groapa cu nisip, sarit peste obstacole etc;

83. Mergeti cu barca sau vaporasul;

- 84. Mergeti la schi sau cu telefericul;**
- 85. Urcati un deal sau un munte;**
- 86. Faceti un foc de tabara;**
- 87. Impodobiti bradul de Craciun;**
- 88. Colorati oua de Paste;**
- 89. Scobiti un dovleac de Halloween;**

90. Urmăriti cum crește iarba – nu chiar asta dar poți urmări traiectoria insectelor, să le denumești și să-i vorbești copilului despre viața lor și diferitele specii, despre diferențele și asemănările dintre ele. Cere-i și lui să participe la joc;

91. Calul și calarețul – lăsa copilul să te ‘calarească’, ți se va părea foarte amuzant.

92. Alergați după fluturi;

93. Faceti o prăjitură împreună;

94. Faceti drumetii în pădure;

95. Noapte instelată – uitați-vă pe cer și numărați stelele; este ocazia perfectă să-i vorbiți copilului despre planete și numele lor;

96. Salturi pe trambulina – asta dacă vă pricepeți dacă nu, limitați-vă să săriți normal, cât mai sus, până la cer;

97. Concurs de vaporase pe apă;

98. Inotați împreună – o activitate plăcută și sănătoasă atât pentru copii cât și pentru părinți;

99. Învârtiți cercul în jurul taliei – hula hoop- pare ușor dar nu-i chiar așa, cere timp și un pic de practică însă cu siguranță va fi foarte distractiv;

10. Proiect de activitate

Școală: Gimnaziala Budieni

Propunător: Dijmarescu-Bican Violeta, Pavel Marioara

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: Rolul activităților extrașcolare și de petrecere a timpului liber

Competențe vizate:

C1. Creșterea înțelegerii de către părinți a responsabilităților lor, în valorificarea și dezvoltarea intereselor și aptitudinilor copiilor prin activități extracurriculare;

C2. Asigurarea sănătății copiilor, a dezvoltării lor socio-emoționale și integrării lor sociale;

C3. Dezvoltarea abilităților de comunicare, optimizarea comunicării în relația părinte-copil;

C4. Identificarea situațiilor problematice existente între părinți și copii și care impun abordări specifice;

Obiective operaționale:

cognitive:

- să cunoască rolul și locul activităților extracurriculare în formarea personalității copiilor;
- să organizeze rațional și plăcut timpul liber al copiilor;
- să descopere aptitudinile copilului prin urmărirea acestuia la activități extrașcolare;
- să participe alături de copii la realizarea unor produse;
- să-și îmbunătățească comunicarea cu copilul prin participarea la activități extracurriculare comune;
- să ajute copiii să caute soluții și să se descurce în situații dificile.

afective:

- să se implice afectiv în activitate;
- să dobandească satisfacții în urma rezolvării sarcinilor de instruire;

psihomotorii:

- să mănuiască materialele puse la dispoziție;

Strategii didactice:

Metode și procedee: lucrul în echipă, explicația, demonstrația

Forme de organizare: frontal, individual

Resurse:

-materiale: sala de clasă, baza tehnico- didactică a școlii(videoproiector, calculator, ecran de proiecție), coli flipchart, filme Power-Point, flori și arbuști ornamentali pentru plantat, jardiniere, pământ pentru flori, hârlețe, stopitori;

-umane: 2 experți - profesori , 14 părinți ai elevilor din proiect

-temporale: 90 min

Forme și tehnici de evaluare: discuții și aprecieri

Bibliografie:

- Cernea, Maria, *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ*, în „Învățământul primar” nr. 1 /2000, Ed.Discipol, București;
- Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact*, Editura Polirom, 2002
- Crăciunescu, Nedelea, *Forme de activități extracurriculare desfășurate cu elevii ciclului primar*, în „Învățământul primar” nr.2, 3 / 2000, Ed. Discipol, București;

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

Prezentare

Exemple de activități extrașcolare

Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific.

Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe. Excursia reprezintă finalitatea unei activități îndelungate de pregătire a copiilor, îi ajută să înțeleagă excursiile nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de muncă de zi cu zi ci și ca un act de ridicare a nivelului cultural.

Serbările și festivitățile marchează evenimentele importante din viața școlarului. Din punct de vedere educativ importanța acestor activități constă în dezvoltarea artistică a elevului precum și în atmosfera sărbătorească instalată cu acest prilej. Aceste mici serbări, organizate de cadrele didactice, le oferă elevilor rasplata primită după muncă, și de asemenea au un rol de motivare, mai puțin semnificativ.

Concursurile școlare sunt o metodă extrașcolară de a stârni interesul elevului pentru diferite arii curriculare având, în același timp, o importanță majoră și în orientarea profesională a elevilor, făcându-le cunoscute toate posibilitățile pe care aceștia le au. Concursuri precum "Comper" sau Olimpiadele Școlare pot oferi cea mai bună sursă de motivație, determinând elevii să studieze în profunzime și prin urmare să scoată rezultate mai bune la școală. Același efect îl pot avea concursurile organizate de către cadrele didactice în clasă. Dacă sunt organizate într-o atmosferă plăcută vor stimula spiritul de inițiativă al copilului, îi va oferi ocazia să se integreze în diferite grupuri pentru a duce la bun sfârșit exercițiile și va asimila mult mai ușor toate cunoștințele.

Carnavalul este o manifestare veselă, antrenantă, plină de mișcare și surprize. Se organizează carnavale cu ocazia sărbătorilor de iarnă, cu ocazia Zilei Pământului sau cu ocazia zilei de 1 Iunie. Participanții poartă costume întruhipând diverse personaje, iar jocul de rol a stimulează imaginația elevilor. Element dominant al carnavalului este dansul, intercalat cu diverse forme de manifestări artistice. Elevii au posibilitatea de a se manifesta liber în crearea costumului.

Vizionarea spectacolelor, a filmelor, a diafilmelor sau a emisiunilor de televizor sunt forme de activități prin care elevul nu doar dobândește informații, ci este stimulat spre activități de pictură, dans ș.a.m.d. determinând astfel și dezvoltarea creativității.

2. Prezentare power point

Activitățile extracurriculare în care copiii și părinții au un rol activ contribuie la menținerea unei relații afectuoase între ei și la dezvoltarea unui atașament sănătos. De asemenea, se creează atmosfera unei familii unite.

Fiind implicați alături de părinți în aventura cunoașterii despre lume și viață, copiii:

devin mai încrezători în forțele proprii și mai inteligenți;

își dezvoltă imaginația, creativitatea, gândirea logică, simțul observației, vorbirea, memoria, motricitatea, simțurile;

își exprimă emoțiile și sentimentele, își împărtășesc experiențele trăite;

devin mai sociabili, învață să stabilească relații cu cei din jur;

devin mai disciplinați, deoarece orice activitate sau joc cere respectarea regulilor;

învață să colaboreze în echipă;

învață să facă față eșecului și să se bucure de succes.

Totodată, părinții:

își cunosc mai bine copiii;

descoperă talentele și abilitățile lor;

determină preferințele și necesitățile copiilor;

văd lucrurile prin ochii copilului;

îi ajută să caute soluții și să se descurce în situații dificile.

Oricare părinte poate deveni părinte mai bun. Fie alături, fie la distanță, părinții pot petrece calitativ timpul cu propriii copii. Distanța nu este un impediment în organizarea activităților comune distractive, de dezvoltare, creative sau de învățare.

Recomandări pentru părinții plecați peste hotare:

Petreceți împreună timpul liber, chiar dacă sunteți la distanță. Inventati tot soiul de jocuri interactive, care să vă țină conectați. Cu copiii mai măricei ați putea să vă jucați în rețea fotbal sau alte jocuri interactive care să vă pună în contact direct. Mai sunt și alte jocuri online, inclusiv site-uri unde pot fi găsite diverse informații, de la sugestii pentru teme de acasă, până la rețete culinare. Nu uitați de cărți, filme și muzică. Discutați împreună despre ce v-a plăcut sau nu din cele citite, văzute, auzite – astfel veți putea înțelege ce îl deranjează, sperie sau îi place. Aceste activități vă vor ajuta să vă apropiați, să evoluati și să vă dezvoltați împreună.

3. Activitate practică

Să lucrăm împreună!

Realizarea unei activități de ecologizare prin plantare de flori și arbuși ornamentali în parcul școlii. La activitate vor participa elevi, părinți și bunici.

Părinții sunt anunțați despre desfășurarea acestei activități printr-un afiș, fiind informați despre data și ora la care trebuie să fie alături de copiii dumnealor pentru această activitate. De asemenea, au mai fost solicitați să aducă de acasă un hârleț și o stopitoare. Din partea școlii primim ghivece și jardiniere pentru flori, pământ de flori, cât și mănuși de lucru.

11. Proiect de activitate

Școala Gimnazială Scoarța-Budieni

Propunător: Prof. înv. primar Bican Dijmărescu Violeta

Prof. Pavel Marioara

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: "Ne putem feri copiii de anturajele nocive și problemele asociate acestora?"

Competențe vizate:

- implicarea părinților în acțiunile promovate de școală pentru crearea unui mediu familial și social pozitiv, sănătos.
- Rezolvarea problemelor prin găsirea unor soluții în grup.
- Pregătirea psihopedagogică a părinților, atragerea lor ca parteneri în actul educațional.

Obiective operaționale:

1. să definească termenii – stil de viață sănătos și comportament responsabil;
2. să cunoască efectele consumului de alcool, tutun, droguri și alte substanțe nocive;
3. să își lărgască orizontul de informații legate de țigări și fumat;
4. să învețe cum să întrebe pentru a avea deplină colaborare cu copilul lor;

afective:

- să se implice afectiv în activitate;
- să dobândească satisfacții în urma rezolvării sarcinilor de instruire;

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, prezentare ppt, , masă rotundă, dezbaterea, exercitiul

Forme de organizare: frontal

Resurse:

- **materiale:** sala de clasă, videoproiector, calculator, broșuri, fișe de lucru, coli flipchart, fotografii, filme ppt
- **umane:** profesorii școlii, părinții elevilor
- **temporale:** 90 minute

Forme și tehnici de evaluare: chestionare

Bibliografie:

Eu și copilul meu (2011) – Ghid de bune practici pentru consilierii școlari, realizat în cadrul proiectului RO-0047, finanțat prin Mecanismul Financiar al Spațiului

Economic European

855 de jocuri și activități (2005) – Proiectul „Centrul Național de Resurse pentru Tineri”, implementat de către Asociația European Youth Echange Moldova cu sprijinul financiar al Reprezentanței UNICEF în Moldova din fondurile Guvernului Olandei.

Desfășurarea activității

1. Dezbateri:

- Invata copilul sa spuna NU drogurilor, alcoolului si tigarilor!
- Cum sa-l inveti sa refuze alcool?
- Invata copilul sa spuna NU in fata strainilor!
- Invata copilul sa spuna NU in fata pedofiliilor pe internet!

2. Exercițiu-joc

Parintele isi imagineaza o situatie în care copilul este supus ispitei alcoolului. ”Draga mea, hai să ne amuzăm cu un joc. Îți spun ceva și tu încerci să te pui în rolul personajului și-mi spui ce ai face în situația dată: Mergi la o petrecere unde toți consumă alcool... Ce faci ? Crezi că dacă vei gusta te va relaxa ? Sau vei fi mai bine primită în grup ? Oare te vei putea opri doar la gustat sau vei fi tentată să bei mai mult ca să te distrezi? Ce vei face dacă te îmbeți? Cum te vei simți după?” Se așteapta răspunsul copiilor și numai dacă vor cere răspunsuri, atunci vor primi exemple ”Dacă mă întrebi, eu aș face așa...”. Nu se forțeaza acest tip de joc, dar parintii nu trebuie sa ezite să-l puna în practică, pentru că tinerilor încă le mai plac jocurile.

3. Studiu de caz

Se prezinta cazul unui copil din clasa a V-a. Nesupravegheat de parinti, elevul s-a alaturat anturajului de cartier, in parte datorita dorintei de a deveni mai matur si a celei de a obtine bani, parintii neoferindu-i ceea ce isi dorea. Mama si tata nu au acordat atentie lipsei acestuia la inceput, deoarece nu au avut timp si nu au stiut ca are probleme la scoala.

Impreuna cu anturajul, elevul a inceput sa fumeze, sa frecventeze discotecile, sa bea.

4. Aplicatie: „Acvariul”

Se urmareste facilitarea dialogului deschis între părinți despre subiecte tabu privind climatul familial.

Părinții vor dialoga între ei astfel realizând un schimb de experiență privind climatul familial.

Parintii vor să fie „actori”, „observatori” și „observați”.

Descrierea activității:

Li se va cere participanților să exprime în scris câteva idei referitoare la tema în discuție. Consilierul va citi bilețelele, pe rând, antrenând părinții în dialog și le va explica că opiniile exprimate în discuția din „acvariu” nu trebuie să fie neapărat personale. Cei din „acvariu” pot să-și exprime

propriile sentimente și păreri în legătură cu subiectul dezbătut, fie pot juca diverse roluri pentru a face discuția mai interesantă.

5. Chestionar părinți

ANEXA 1

Chestionar părinți

1. Spuneți cel puțin un lucru nou pe care l-ați descoperit la copilul dvs.

.....

2. Care este cel mai greu lucru în a fi copil?

.....

3. Cât timp petreceți zilnic cu copilul/copiii dvs.?

.....

4. Care sunt cele mai frecvente cauze ale discuțiilor în contradictoriu cu copilul/copiii dvs.?

a. vestimentație

b. limbaj

c. anturaj (prieteni)

d. timp liber

e. școală

f. bani

g. altele.

Care?.....

5. Cum procedați atunci când copilul/copiii dvs. încalcă regulile?

.....

6. Enumerați câteva recomandări pe care le-ați făcut copilului/copiilor dvs. în legătură cu un stil de viață sănătos.

.....

7.a. Ce-i place copilului dvs. să facă în timpul liber?

.....

7.b. Alegeți una dintre preocupările de mai sus pe care ați încuraja-o.

.....

8. Care sunt activitățile familiale pe care ați dori să le facă mai bine copilul/copiii dvs.?

.....

12. Proiect de activitate

Școala Gimnazială Nr. 1 Peșteana-Jiu

Propunător: Văduva Viorelia

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea : Școala părinților

Tema: Violența în familie

Competențe vizate:

C1. Creșterea implicării părinților în acțiunile promovate de școală pentru crearea unui mediu familial și social pozitiv, sănătos.

C2. Promovarea principiilor democratice în relația părinte – copil.

C3 Conștientizarea părinților cu privire la rolul lor în soluționarea unor cazuri – problemă existente în școală.

Obiective operaționale:

a) Cognitive:

1. Însușirea noțiunii de violență ;
2. Identificarea tipurilor de violență ;
3. Cunoașterea comportamentelor copiilor care cresc într-un mediu familial violent;
5. Identificarea motivelor care generează la copil un comportament violent;
4. Să ofere soluții constructive de prevenire a violenței în familie.

b) Afective:

1. Să participe în mod activ și eficient la activitate.
2. Să-și cultive sensibilitatea față de problematica umană, față de valorile morale.

c) Psihomotorii:

1. Să dobândească abilitatea de a comunica pozitiv cu copilul.

Strategii didactice:

Metode și procedee: dezbateră, conversația euristică. ciorchinele, brainstormingul, copacul ideilor

Forme de organizare: frontală, pe grupe;

Resurse:

-materiale: laptop, videoproiector, ppt, coli A4, coli de hârtie, flipchart

-umane: 14 părinți ai elevilor din proiect

-temporale:90 min

Forme și tehnici de evaluare: aprecieri verbale, discuții finale

Bibliografie:

- 1.Dobrot L.- Percepte de educație școlară,Editura Didactică și Pedagogică, București,2007
- 2.Necula A.,Ferrol G.-Violența. Aspecte psihosociale, Editura Polirom, Iași,2003
- 3.”Violența domestică-consecințe emoționale,cognitive și comportamentale” -ppt-didactic.ro

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

1. „Spargerea gheții”

Pe o coala mare de hârtie sunt scrise expresii cu caracter pozitiv/negativ .Părinții citesc toate expresiile , apoi selectează una care i-a fost spusă cel mai des în copilărie de familia sa.

Expresii frumoase: “Te iubesc!”; “Ești un copil minunat!”;”Ești un copil deștept!”

“Tu esti mândria noastră!” ,etc.

Expresii cu caracter negativ: “Ești o proastă!”; “Mi-e rușine cu tine!”; “Mai bine nu te nașteai!”;

“M-am săturat de tine!” ; ”Este vina ta că.....”, „Dacă nu erai tu aş fi putut să.....”.

După ce ne asigurăm că toți părinții au notat pe o coală A4 o expresie ,îi rugăm să formeze un cerc.

Analiza activității:

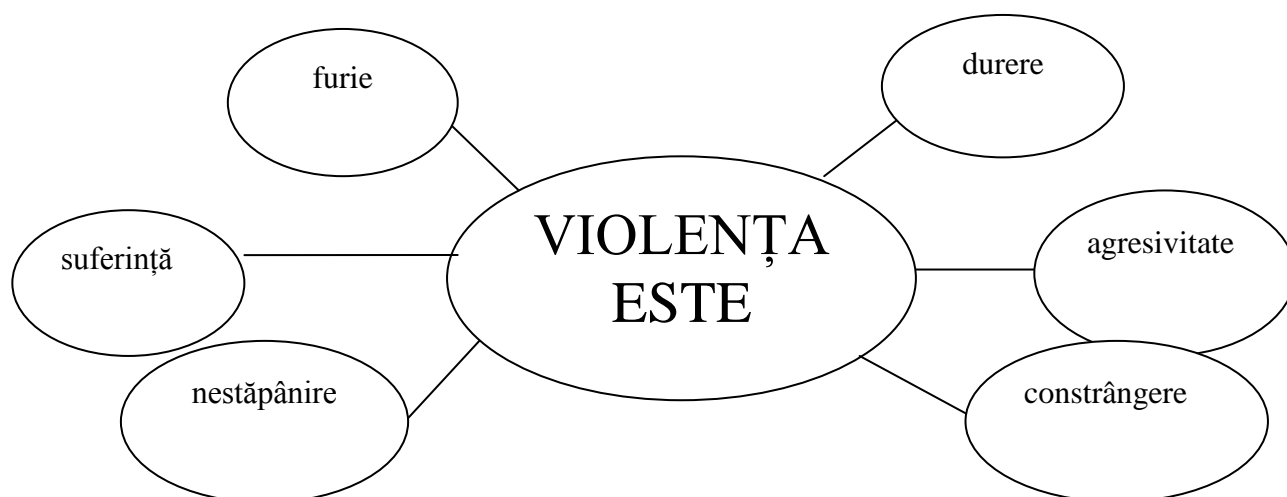
- 1.Rostiți cu voce tare expresia aleasă.
- 2.Cine vă adresa aceste cuvinte și în ce moment ?
3. Cum va-ți simțit atunci?
- 4.Credeți că această frază v-a influențat viața? Cum?
- 5.Cât de des folosiți această frază în comunicarea cu copilul dvs.?

MOTTO :„Noi, cei mari, uităm adesea că am fost copii. Și lucrul acesta ar trebui să ni-l aducem aminte, mai ales când ne găsim în fața copiilor.”

REALIZAREA SENSULUI

2.Conversație euristică- Deducerea noțiunii:„VIOLENȚA”

Prin conversație euristică se completează ciorchinele,apoi se deduce definiția violenței.

Violența în familie reprezintă orice acțiune fizică sau verbală săvârșită cu intenție de către un membru al familiei împotriva altui membru al aceleiași familii, care provoacă suferință fizică, psihică, sexuală sau un prejudiciu material (Legea nr. 217/22.05.2003)

3.Copacul ideilor-Identificarea tipurilor de violență

Prin dezbatere, se realizează împreună cu părinții copacul ideilor care conține tipurile de violență.

Ca și arie de cuprindere, violența domestică se referă la : abuzul copilului în familie; violența la nivelul relației de cuplu; violența între frați; abuzul și violența asupra părinților/ membrilor vârstnici ai familiei.

Există mai multe tipuri de violență:

-*violența fizică*- însumează toate actele fizice care se fac cu intenția de a răni sau de a face rău unei persoane;

-*violența verbală*- se folosește pentru a controla o persoană sau pentru a controla emoțiile ei. Violența verbală se poate prezenta sub diverse forme: țipete, insulte, ridiculizarea aspectului fizic, denigrare;

-*violența psihologică*- vizează emoțiile unei persoane, în special rănilor emoționale ce nu sunt vindecate;

-*violența mentală*- se traduce prin acte de abuz de putere sau de control a unei persoane asupra alteia. Actele de violență mentală cuprind toate gesturile și cuvintele care provoacă frica-terorizează, amenință, umilesc, insultă sau izolează o persoană de familia sau prietenii săi.

-*violența sexuală*- desemnează actul sexual sau exploatarea sexuală, fără acordul persoanei. Actele care sunt considerate violență sexuală sunt: expunerea unei persoane la un material pornografic, violul, hărțuirea sexuală etc. Violența sexuală se poate produce singură sau însoțită de alte forme de violență.

4.PPT-„Violența domestică,consecințe emoționale,cognitive și comportamentale”.Urmează discuții pe baza materialului.

Într-o familie bântuită de violență, copiii cresc într-o atmosferă în care nevoile lor de bază (nevoia de siguranță, de viață ordonată, de dragoste) sunt profund neglijate. Funcțiile parentale nu mai pot fi îndeplinite. O mamă victimă a violenței soțului este mai puțin capabilă să asigure îngrijirile de bază necesare copilului (hrană, casă, igienă, haine, sănătate fizică) sau să-l protejeze pe acesta de răniri, accidente, pericole fizice sau sociale. Copleșită de rușine pentru ceea ce i se întâmplă, de sentimentul eșecului în cea mai importantă relație interpersonală, de teroare, de autoacuzatii femeia nu mai este capabilă de a juca nici unul din rolurile impuse de viața familiei.

În atmosfera de violență, copilul devine cel mai adesea neglijat, expus tuturor relelor, de fapt rămâne într-o singurătate umplută doar de țipetele celor din jur. Această situație este probabil și explicația numărului mare de accidente domestice ale căror victime sunt copiii.

Copiii care cresc în familii violente dezvoltă comportamente și o condiție fizică ce-i face ușor de recunoscut. Ei prezintă:

-*probleme fizice*: boli inexplicabile, expuși la accidente în casă și în afara casei, dezvoltare fizică mai lentă;

-*probleme emoționale și mentale*: anxietate mărită, simțământ de culpabilitate, frica de abandon, izolare, mânie, frica de răniri și moarte;

-*probleme psihologice*: neîncredere în sine, depresie, comparare cu viața mai fericită a colegilor;

-*probleme de comportament*: agresivitate sau pasivitate la agresiunile celorlalți, probleme cu somnul, bătaie, fuga de acasă, sarcini la vârste mici, relații pentru a scăpa de acasă, mutilare, consum de droguri și alcool, comportament defensiv cu minciuna;

-*probleme școlare*: neîncredere, eliminare, schimbări bruște în performanțele școlare, lipsa de concentrare, lipsa de maniere sociale;

-*identificarea cu eroi negativi*;

5. Brainstorming- Stabilirea cauzelor apariției violenței la copii.

Prin metoda brainstorming, cadrul didactic solicită părinților să precizeze cât mai multe motive pentru care copii devin violenți.

Sunt notate pe foaie toate ideile, nimic nu se critică .

Se solicită organizarea materialului de pe foaie. Se lucrează pe grupe. Se citesc motivele care determina un comportament violent la copii . Pe măsură ce se citesc opiniile părinților, se subliniază pe foaie ideile întâlnite. Ideile se subliniază de atâtea ori de câte ori apar pe foaia inițială. Se stabilesc soluții de remediere a comportamentelor violente. Se pune accent pe comunicare și mediere. Se subliniază ideea că un motiv se poate amplifica și va fi rezolvat mai greu dacă se intervine prin violență fizică sau verbală.

Motivele frecvente pentru care copiii se comportă urât:

a) *Dorința de a fi în centrul atenției* -dacă copilul nu primește suficientă atenție din partea părinților, necesară pentru o dezvoltare armonioasă și un echilibru emoțional, el găsește modalitatea de a se face observat – neascultarea. Nu este plăcut să fii pedepsit, în schimb atenția mult așteptată – este obținută! *Acordați atenție suficientă copilului dvs.!*

b) *Lupta pentru autoexprimare*-mulți părinți impun copiilor să facă anumite lucruri, deoarece cred că așa este cel mai bine sau invers – împiedică copiii să-și realizeze anumite idei. De fapt, acești părinți uită că tendința spre libertate apare la copii foarte devreme și se manifestă prin: „Eu singur”, „Eu pot”, „Eu vreau”. Atunci când li se interzic copiilor prea des unele lucruri, li se fac mereu observații sau critici – ei se revoltă și se încăpățânează. *Aveți încredere în copilul dvs. și permiteți-i să se manifeste!*

c) *Dorința de răzbunare*- uneori, copiii se supără pe părinți din diferite motive (atenția mai mare la frățiorul mic, divorțul părinților, certurile din familie, observațiile și pedepsirea copilului). De fapt, în adâncul sufletului copilul suferă, însă această suferință se manifestă ca neascultare, încăpățănare sau comportament rebel. Mesajul acestui comportament este: „Voi m-ați făcut să mă simt rău. Atunci și vouă să vă fie rău!” *Comunicați des cu copilul dvs. și nu-l ignorați din cauza problemelor pe care le aveți!*

d) *Pierderea încrederii în sine*-acumulând critici (că nu spune sau nu face ceva bine, că nu poate să realizeze ceva de unul singur), copilul poate gândi „Dacă oricum nu reușesc, de ce să mai încerc?”. Astfel, copilul devine indiferent față de tot ce se întâmplă în jurul lui. *Încurajați copilul în tot ce face! El descoperă lumea și învață!*

6. Evaluarea activității- aprecieri verbale

Propuneți câte trei strategii din partea grupului de prevenire a violenței în familie.

De exemplu : nu există motiv pentru care copilul să fie bătut, etichetat, insultat, hărțuit, abuzat sexual; să avem încredere în copilul nostru; să oferim sprijin copilului atunci când solicită ajutor.

7. Tema pentru acasă:

1. Pe parcursul unui săptămâni încercați să înlăturați motivele comportării urâte din partea copiilor dvs.
2. Înlocuiți expresiile cu caracter negativ cu cele cu caracter pozitiv. Observați care vor fi schimbările.

13. Proiect de activitate

Școala Gimnazială Nr. 1 Peșteana-Jiu

Propunător: Văduva Viorelia

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea : Școala părinților

Tema: Rolul părinților în educația copilului

Competențe vizate:

C 1. Conștientizarea părinților cu privire la rolul pe care îl au în dezvoltarea și educarea copilului;

C 2. Implicarea părinților în activitățile formale și nonformale de educație și pregătire pentru viață a copiilor;

C 3. Rezolvarea problemelor prin găsirea unor soluții în grup;

C4. Antrenarea părinților în viața școlii prin acordarea unor responsabilități controlate.

Obiective operaționale:

Cognitive:

1. Cunoașterea unor deprinderi care se formează în familie;
2. Conștientizarea progresului sau eșecului copilului, a schimbărilor survenite în evoluția copilului;
3. Cunoașterea principiilor esențiale referitoare la implicarea părinților în educația copilului;
4. Cunoașterea modului de intervenție în pregătirea temelor, în dobândirea deprinderilor intelectuale;
5. Dezvoltarea abilităților de comunicare, optimizarea comunicării în triada părinte-elev profesor.

b) Afective:

1. Să manifeste o curiozitate activă față de tema discutată și să-și poată reconsidera convingerile pe măsură ce se instruieste.

c) Psihomotorii:

1. Să ofere suport psihologic copilului, încurajând activitatea acestuia;
2. Să dobândească abilitatea de a gestiona activitatea copilului.

Strategii didactice:

Metode si procedee: dezbateri, explicația, conversația euristică, activitate practică

Forme de organizare: frontală, pe grupe

Resurse:

-materiale: flipchart, markere, coli, laptop, videoproiector, ppt

-umane: 14 părinți și 2 cadre didactice - experți în proiect

-temporale : 90 min

Forme și tehnici de evaluare: aprecieri verbale, discuții finale

Bibliografie:

1. Bunescu Ghe., Alecu G. , Badea D. – Educația părinților . Strategii și programe,E.D.P., București, 1997;
2. Ecaterina Adina Vrasmas – Consilierea și educația părinților , Editura Aramis,2002;
3. Nica I., Țopa L. – Colaborarea școlii cu familia elevilor de clasa I , E.D.P.,București, 1974;

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

1.Captarea atenției.

Prezentarea unei compuneri cu tema “Educația” realizată de un copil din școală.

“Un rol deosebit de important pentru reușita în viață îl are educația. Prin educație ca fenomen social înțelegem transmiterea experienței de viață de la o generație la alta, cunoașterea bunelor maniere și comportarea în societate conform cu aceste deprinderi.Importanța educației se poate vedea și prin faptul că orice guvern, din orice stat cât ar fi el de sărac, are un minister sau un departament al învățământului căruia îi alocă un procentaj din buget. Educația copiilor și a tinerilor este o misiune delicată la care trebuie să participe cu eforturi susținute atât școala, cât și familia; cu alte cuvinte, educația se formează într-un mediu mai puțin formal cum este familia, iar apoi se continuă în mediul instituționalizat cum este școala. Educația se referă atât la însușirea unor cunoștințe teoretice, cât și la un anumit comportament etic acceptat de societate.”

2.Dezbateri privind rolul părinților în dezvoltarea și educarea copilului.

Rolul părinților este foarte important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral, estetic, emoțional etc.

În familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament: respectul, politețea, cinstea, sinceritatea, decența în vorbire și atitudini, ordinea, cumpătarea, grija față de unele lucruri încredințate. Toate acestea reprezintă de fapt ilustrarea cunoscutei expresii „a avea cei șapte ani de-acasă”.

O mare parte despre cunoștințele despre natură, societate, deprinderile igienice, obișnuințele de comportament, elevul le datorează educației primite în familie.

Ca prim factor educativ, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale (despre plante, animale, ocupațiile oamenilor, obiectelor casnice), familia este cea care ar trebuie să dezvolte spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor.

Din cele 24 de ore ale unei zile, elevul este la școală 5 – 6 ore, de restul timpului fiind responsabilă familia elevului. Uneori părinții uită că trebuie să facă front comun cu profesorii,

deoarece și unii și alții doresc dezvoltarea armonioasă a elevului, educarea și îmbogățirea cunoștințelor acestuia.

Partea cea mai importantă a implicării părinților în educația școlară a copilului este cea de acasă: pornind de la disciplină, la oferirea unui mediu familial stabil, la transmiterea valorii educației. Părinții trebuie să asigure copilului cele necesare studiului, trebuie să-și ajute copilul la învățătură.

Unii părinți consideră că nu este necesar să intervină în educația școlară – pentru aceasta există școlile. Însă totul începe de acasă, iar un copil cu probleme acasă va avea probleme la școală.

Nu trebuie separată educația de acasă de cea școlară: este benefic pentru copil ca părinții să cunoască ce se întâmplă la școală și ca profesorii să cunoască situația familială. Și aceasta nu numai pentru că prin participarea părinților, copilul este supravegheat din ambele părți, ci pentru că văzându-și părinții interesați de educația sa, copilul se va strădui mai mult și va avea un sprijin.

Copilul obține rezultatele școlare în funcție de modul în care părinții se implică în procesul de învățare.

Implicarea părinților în educația școlară a copiilor are la bază câteva **principii esențiale**:

-Părinții, indiferent de etnie, statut socio-economic sau pregătire educațională, sunt un element cheie în educația propriilor copii.

-Elementul principal este copilul și realizările sale.

-Școala nu este singura responsabilă pentru rezultatele școlare ale copilului.

3.PPT: Cum pot părinții să-și sprijine copilul?

Propun părinților să urmărească materialul ppt . În cadrul prezentării profesorul va veni cu completări.

Recomandări pentru susținerea copilului:

a)Ajuta-ți copilul să fie pregătit pentru școală în fiecare zi:

- alocați timp pentru a discuta cu copilul despre ziua de școală;
- creați o ambianță plăcută, propice concentrării necesare rezolvării temelor pentru acasă și asigurării randamentului maxim (un spațiu de lucru adecvat, liniște etc.);
- interesați-vă de materiile sale școlare și de sarcinile pentru acasă;
- ajutați copilul să-și planifice timpul și să-și facă un program oferindu-i diverse recompense pentru respectarea acestuia (de exemplu, o oră de plimbare etc.);
- întrebați-l dacă are nevoie de ajutor și încercați să îi faceți munca de înțelegere, memorare, învățare mai simplă;
- oferiți-i materiale alternative** – toți știm că maunalele pot fi foarte plictisitoare(o carte despre subiectul discutat sau un articol de pe Internet scris într-un stil mai interesant);
- aveți la îndemână o copie a orarului copilului;
- asigurați echipamentul necesar pentru ziua următoare;

- asigurați-vă că își face ghiozdanul în seara precedentă;
- anunțați școala din timp dacă școlarul nu va fi prezent.

b) Monitorizați copilul în privința folosirii televizorului, calculatorului, telefonului:

- limitați timpul în care copilul are voie să se uite la televizor sau să se joace pe calculator, telefon;
- când vă uitați la televizor, discutați programele împreună;
- desfășurați alte activități cu copilul.

c) Încurajați copilul să meargă la bibliotecă:

- controlați dacă copilul folosește biblioteca în mod corect;
- folosiți chiar voi biblioteca dacă este posibil.

d) Încurajează învățarea activă a copilului:

- insuflați copilului setea de cunoaștere;
- ascultați întrebările lui și discutați;
- încurajați copilul să pună întrebări despre lume;
- mergeți cu copilul să viziteze locuri interesante și discutați despre acestea.

e) Încurajați copilul să fie responsabil și să lucreze independent:

- încurajați copilul să fie independent și să facă lucruri pentru sine;
- stabiliți reguli acasă și puneți-le în practică cu consecvență;
- dați copilului responsabilități în casă, dar asigurați-vă că nu se suprapun cu activitatea școlară.

4. Activitate practică

Părinții sunt repartizați în echipe câte 5. Fiecare grup va primi câte o coală de flipchart. Sarcina va fi următoarea: fiecare echipă va scrie pe flipchart o listă cu activitățile pe care copilul trebuie să le desfășoare acasă și timpul alocat fiecărei activități în vederea pregătirii pentru școală și un program de monitorizare a activității copilului pentru părinți. Părinții își formulează în scris ideile și prezintă reciproc informația.

5. Evaluarea activității: aprecieri verbale, discuții finale

Părinții care se implică activ în educația copiilor lor au un impact semnificativ asupra succesului copilului și a vieții sale, în general. Copiii unor părinți implicați se pot diferenția în anumite aspecte față de ceilalți:

- absentează mai rar;
- se comportă adecvat vârstei;
- au performanțe școlare mai bune;
- acced la nivele mai înalte de educație.

6. Tema pentru acasă:

Pe parcursul unui săptămâni încercați să aplicați planul de monitorizare realizat. Verificați dacă situația școlară a copilului dumneavoastră s-a îmbunătățit.

14. Proiect de activitate

Școala Gimnazială Nr. 1 Peșteana-Jiu

Propunător: Văduva Viorelia

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea : Școala părinților

Tema: Conflictul părinte-copil

Competențe vizate:

C1. Autoevaluarea convingerilor, atitudinilor și comportamentelor definatorii în relația cu copilul.

C2. Analiza mecanismelor eficiente de adaptare în situații de stres sau de criză.

Obiective operaționale:

a) Cognitive:

1. Identificarea situațiilor conflictuale din viața lui de părinte;
2. Definirea noțiunii de conflict;
3. Conștientizarea cauzelor care pot genera conflicte;
3. Să indice modalități de rezolvare eficientă a conflictelor.

b) Afective:

1. Să participe în mod activ și eficient la activitate.

c) Psihomotorii:

1. Dezvoltarea abilității de a-și defini propriile limite, dar și de a respecta limitele copiilor;
2. Să dobândească abilitatea de a comunica pozitiv cu copilul.

Strategii didactice:

Metode și procedee: dezbateri, conversația euristică, brainstormingul, joc de rol

Forme de organizare: activitate pe grupe, activitate frontală

Resurse:

-materiale: fișe cu sarcini de lucru pentru părinți; laptop, videoproiector

-umane: părinți

-temporale: 60 min

Forme și tehnici de evaluare: aprecieri verbale

Bibliografie

1. Thomas, J.-Cum să aveți un copil împlinit, Editura Teora, București, 2009

2.Gilbert,R.M.-Cum să fii prieten cu copilul tău. Manual pentru părinții și familiile din mileniul 3,Editura Teora,București,2007

3.Didactic.ro

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

1.Spargerea gheții

Gruparea părinților prin tragere la sorți.Fiecare grupă își alege un lider și se prezintă.

Activitatea incepe cu un joc (se sparge un balon care conține niște întrebări). Liderii fiecărei grupe trag câte un bilet și adresează întrebarea participanților la activitate. Cei ce răspund afirmativ la întrebare se ridică în picioare. Întrebările pot fi:

- Cine a trăit o mare bucurie provocată de copilul lui acum două săptămâni ?
- Cine s-a supărat săptămâna trecută pentru o notă proastă luată de copil ?
- Cine n-a stat de vorbă mai mult de 30 de minute cu copilul său în ultimele 3 zile ?
- Cine a trăit ieri un conflict generat de o faptă rea a copilului său ?

2.Brainstorming-definirea conflictului

Cadrul didactic anunță tema propusă pentru discuție, atrăgând atenția că fiecare trebuie să-și exprime sincer propriile gânduri și trăiri. Se anunță obiectivele activității.

Prin metoda brainstorming, dirigintele solicită definirea noțiunii de conflict. Sunt notate pe foaie toate ideile, nimic nu se critică (faza de emisie).Se solicită crearea unei definiții cât mai concrete a conflictului, folosindu-se cuvintele de pe foaia dată. Se lucrează pe grupe. Se citesc definițiile create. Pe măsură ce se citesc aceste definiții, se subliniază pe foaie cuvintele întâlnite. Cuvintele se subliniază de atâtea ori de câte ori apar în definiții. Se enumeră posibilitățile de rezolvare a unui conflict. Se pune accent pe comunicare și mediere. Se subliniază ideea că un conflict se amplifică și va fi rezolvat mai greu dacă se intervine prin violență fizică sau verbală.

Definiții:

- Conflictul este lipsa comunicării.
- Neînțelegerile dintre două sau mai multe persoane
- O stare de tensiune creată.
- Confruntarea de opinii diferite individuale sau de grup.
- Apare atunci când atitudinea, comportamentele și acțiunile unei persoane împiedică, distrag sau afectează o persoană care dorește să-și îndeplinească dorințele și scopurile .
- Conflictul părinților îi face pe copii prizonierii lor. Și exemplele pot continua.

3.PPT: “Cauzele conflictului și modalități de rezolvare a conflictului”

a) Cauzele /sursele conflictului:

- Deficite de învățare (nu știm cum să ne comportăm în anumite situații)

- Frustrările (lupta pentru satisfacerea unor trebuințe neîmplinite)
- Incompatibilitatea între: obiective-trebuințe-interese-norme-valori
- Superstiții, generalizări, prejudecăți (rigidități de raportare la unele situații)
- Deficite de comunicare (la nivel personal, interpersonal sau grupal)

b)Modalități de rezolvare a conflictului:

- Proiectarea în comun a soluțiilor creative (proiectarea opțiunilor) .
- Folosirea unor strategii eficiente pentru a ajunge la o înțelegere (negocierea).
- Sprijinul oferit celorlalți pentru a se înțelege reciproc și a găsi soluții de rezolvare (medierea) .
- Folosirea emoțiilor negative pentru schimbarea afectivă (controlul emoțiilor) .
- Recunoașterea și conștientizarea problemelor personale care umbresc imaginea (dispoziția de a rezolva).
- Reprezentarea tuturor factorilor implicați pentru a construi o viziune comună prin explorarea propriei persoane și a celeilalte (joc de rol, harta conflictului) .
- Privirea problemei într-un context mai larg (lărgirea perspectivei).
- Respectarea nevoilor fiecăruia prin depistarea și elaborarea unei soluții în comun, care să asigure victoria ambelor părți (victorie-victorie).
- Transformarea problemelor în posibilități constructive (stimularea creativității).
- Empatie (optimizarea comunicării) .
- Atacarea problemei, nu a persoanei (asertivitate adecvată) .
- Încetarea luptelor pentru putere (putere cooperantă).

4.Exercițiul - „FERSTRELE CONFLICTULUI”

Gândiți-vă la ultimul conflict / ceartă cu copilul în care ați fost implicat, conflict rezolvat sau pe cale a se rezolva și completați fiecare din cele 4 ferestre.

Analizați conflictul nu numai din perspectivă personală, ci și din perspectiva copilului. Individual părinții completează fișa următoare:

Cu ce am generat eu conflictul?	Cu ce a generat celălalt conflictul?
Cu ce am contribuit eu la aplanarea conflictului?	Cu ce a contribuit celălalt la aplanarea conflictului?

Sugestii pentru discuții: Cum vă simțiți într-o situație conflictuală?, Cum v-ați simțit la ultimul conflict?, Cum credeți că s-a simțit copilul implicat în conflict?

5.Joc de rol Se realizează pe grupe care se stabilesc aleatoriu, prin tragere la sorți. În grup părinții trebuie să pună în scenă un joc de rol (un conflict dintre părinte și copil și desigur să arate felul cum în rezolvă). Fiecare grupă își va juca jocul de rol.

Sugestii pentru discuții: Cum v-ați simțit în rolul copilului? După această activitate doriți să schimbați ceva în relația cu copilul?

5. Evaluarea activității – aprecieri verbale

6. Tema pentru acasă

Pe parcursul unei săptămâni stabiliți în relația cu copilul reguli clare/scrise care vor conduce la aplanarea posibilelor conflicte.

15. Proiect de activitate

Școala Gimnazială Nr. 1 Peșteana-Jiu

Propunător: Văduva Viorelia

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea : Școala părinților

Tema: Combaterea exploatarei muncii copilului

Competențe vizate:

C1. Respectarea drepturilor copilului de către părinți;

C2 Manifestarea unor deprinderi de comportament moral-civic în contexte de viață din mediul cunoscut

Obiective operaționale:

a) Cognitive:

1. Identificarea cauzelor exploatarei muncii copilului;
2. Cunoașterea consecințelor muncii asupra dezvoltării ulterioare a copilului;
3. Formularea unor sugestii de activități ,programe pentru combaterea exploatarei muncii copilului;
4. Interpretarea situațiilor cu care se confruntă copilul care muncește;

b) Afective:

1. Să participe în mod activ și eficient la activitate.
2. Să-și cultive sensibilitatea față de problematica umană, față de valorile morale.

c) Psihomotorii:

1. Să dobândească abilitatea de a comunica pozitiv cu copilul.

Strategii didactice:

Metode și procedee: dezbaterea, exercițiul, brainstorming, joc de rol, conversația euristică

dezbateră, conversația euristică, ciorchinele, brainstormingul, problematizarea

Forme de organizare: frontală, pe grupe;

Resurse:

-materiale:leptop,videoproieector, ppt, coli , flipchart

-umane:părinți

-temporale:90 min

Forme și tehnici de evaluare: eseul de 5 min

Bibliografie:<http://www.edunew.ro/drepturile-și-obligațiile-părintești>

DESĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

1.Moment de cunoaștere :

- participanții sunt împărțiți pe grupe de câte 4 sau 5
- vor primi câte un post-it pe care își vor nota numele și un cuvânt / motto care îi caracterizează.

2.Exercițiul-Schițarea portretului unui copil care muncește

Pentru început, participanții vor studia cu atenție imaginea (fotografia) unui copil care muncește (imaginea va fi expusă la videoproiector).

Participanții vor fi îndemnați să studieze imaginea prezentată și să se gândească la copilul care este subiectul imaginii, să-și dea frâu liber imaginației și creativității.

Această parte a exercițiului cuprinde două faze:

a)Elaborarea unei schițe de bază

În prima fază, ei vor trebui să se gândească cine este copilul , în ce mediu trăiește și lucrează; deasemeni, vor trebui să-și pună o serie de întrebări. Este important ca și participanții la exercițiu să formuleze câteva întrebări, în afara celor indicate în fișa de lucru. Echipa va trece apoi la schițarea portretului pe baza întrebărilor formulate. Iată câteva exemple :

- Copilul din imagine este fată sau băiat?
- Ce vârstă credeți că are?
- Din ce țară credeți că este copilul?
- De ce este echipat sau îmbrăcat în acest fel?
- Ce moment al zilei este reprezentat în imagine?
- În ce împrejurări lucrează acest copil?
- Este vorba de o zonă rurală sau urbană?

b)Personalizarea portretului

Dupa prima serie de întrebări participanții vor încerca să personalizeze acel portret creat la punctul a), folosindu-se de întrebările de mai jos:

1. Cum se numește copilul?

2. De cât timp desfășoară această muncă?
3. Copilul are părinți, frați, surori, un animal favorit ?
4. Care este situația social-economică a copilului?
5. De ce credeți că lucrează copilul?
6. Copilul este bătut, suferă de privațiuni, este victima abuzului sau exploatarei sexuale, sau dimpotrivă, este protejat?
7. Care sunt prietenii sau dușmanii copilului la locul de muncă și în afara acestuia?
8. Ce i-ar plăcea copilului să facă (alte activități specifice vârstei) în loc să lucreze?
9. Ce ambiții credeți că ar avea acest copil?

Fiecare grupă prezintă materialele realizate. În discuții se pune accent pe consecințele muncii asupra dezvoltării ulterioare a copilului.

3. Jocul de rol- Interpretarea rolurilor unor copii care muncesc

Participanții trebuie să interpreteze o situație cu care s-ar putea confrunta copilul din imaginea aleasă în contextul muncii pe care o desfășoară. Scena interpretată de ei trebuie să transmită sentimentele și privațiunile copilului, să implice și alte personaje cu care ar putea intra în contact pe parcursul unei zile, de ex. cum ar fi un posibil angajator, alți lucrători, un polițist, un client, etc.

Indicație: Dacă, de ex. copilul din imagine este o fată, puteți indica și sugera ce efect ar avea faptul că ea muncește asupra accesului său la educație.

Descrieți o zi /un moment fericit din viața unui copil care muncește (de ex., pentru un astfel de copil al străzii, faptul că în acea zi a reușit să mănânce ceva poate reprezenta un moment deosebit).

4. PPT- Cauzele și consecințele muncii copilului

a) Lipsa accesului la educație

Există mai multe motive pentru care copiii muncesc în loc să frecventeze școala. În cele mai multe țări, educația de bază nu este nici gratuită, nici întotdeauna accesibilă pentru toți copiii. Acolo unde există școli, calitatea învățământului poate fi slabă și conținutul educațional poate fi lipsit de relevanță. În situațiile în care educația costă prea mult nu văd nici o valoare în ea, copiii sunt trimiși să muncească în loc să fie trimiși la școală. Acest lucru îi afectează în mod deosebit pe copiii săraci și pe cei care aparțin unor grupuri defavorizate și excluse din punct de vedere cultural și social. Ca urmare, adesea ei cad foarte ușor victime exploatarei muncii copiilor.

b) Sărăcia

Sărăcia este într-adevar motivul cel mai evident care explică existența muncii copiilor. Familiile sărace au nevoie de bani, iar copiii contribuie de obicei cu aproximativ 20-25 % la veniturile familiei. Deoarece familiile sărace cheltuiesc cea mai mare parte a veniturilor pe hrană, este evident că veniturile aduse de copiii care muncesc sunt esențiale pentru

supraviețuire. Nu se poate spune totuși că sărăcia provoacă în mod necesar munca copiilor. Avem de a face cu situații diferite. Multe familii sărace hotărăsc ca măcar unii dintre copii să frecventeze școala. De asemenea, există unele regiuni în țările sărace unde munca copiilor se practică pe scară largă, în timp ce în alte regiuni, la fel de sărace, ea nu se practică deloc. Statul Kerala din India, de exemplu, deși este sărac, a abolit practic munca copiilor. Deși unele țări pot fi la fel de sărace, ele pot prezenta totuși nivele relativ variabile și eterogene de muncă a copiilor.

c) Tradiția

În anumite regiuni, există tradiția ca copiii să calce pe urmele părinților lor. Dacă tradiția familiei este practicarea unei munci periculoase, cum ar fi tăbăcăria, este probabil că și copiii vor fi constrânși să urmeze aceeași cale. În sectoarele unde plata se face la bucată, copiii sunt adesea chemați să-i "ajute" pe ceilalți membri ai familiei, o practică obișnuită în construcții și în munca la domiciliu.

d) Vulnerabilitatea specifică

Muncile efectuate de copii în condiții periculoase apar cel mai frecvent în familiile cele mai vulnerabile - în familiile cărora, din cauza veniturilor scăzute, nu le rămân decât foarte puțini bani pentru tratarea rănilor sau bolilor adulților, sau pentru a face față situației de ruptură provocată de abandon sau divorț. Adesea aceste familii au deja datorii, sau sunt amenințați de datorii - factor care de cele mai multe ori constituie cauza pentru care copiii ajung să desfășoare munci periculoase sau să lucreze ca servitori domestici, copiii fiind de fapt vânduți pentru a se putea plăti datoria familiei.

e) Cererea de muncă a copiilor

Angajatorii preferă uneori să angajeze copii pentru că ei sunt mai "ieftini" decât adulții și reprezintă o mână de lucru docilă, care nu va încerca să se organizeze pentru a obține protecție și sprijin.

5.Brainstorming – Care sunt argumentele contra muncii copiilor?

Participanții la activitate vor fi solicitați să schițeze un material în care să prezinte argumente contra muncii copilului precum și consecințele asupra dezvoltării ulterioare a acestuia. Echipele vor prezenta pe flipchart materialele realizate. Se vor purta discuții, iar fiecare participant va fi îndemnat să-și exprime propria părere despre temele prelucrate.

Care sunt argumentele contra muncii copiilor?

- Munca copiilor este o formă de muncă dăunătoare și periculoasă pentru copii și constituie o încălcare a dreptului internațional și a legislațiilor naționale.
- Este vorba de muncă și de activități care sunt periculoase și dăunătoare pentru copii din punct de vedere mental, fizic, social sau moral.
- Este vorba de o munca din cauza căreia copiii sunt privați de educație sau sunt obligați să ducă dubla povară a mersului la școală și a muncii.

- De asemenea, poate fi o muncă prin care copiii sunt aduși într-o stare de sclavie și sunt separați de familie.
- Ea condamnă copiii și familiile acestora să ajungă într-o spirală descendentă a săraciei și privațiunii.
- Fiind fragili și sensibili din punct de vedere fizic și psihic, copiii sunt expuși în mod inevitabil unui risc mai mare la locul de muncă decât adulții.
- Anchetele realizate la nivel național au demonstrat că un procent foarte mare dintre copii sunt vătămați fizic sau se îmbolnăvesc în timp ce lucrează. S-ar putea ca unii dintre acești copii să nu mai poată munci niciodată.
- În sectoarele în care se utilizează diferite mașini și utilaje, cum ar fi agricultura, riscul producerii unor accidente este mult mai mare. Agricultura și construcțiile reprezintă sectoare cu un grad ridicat de risc pentru copiii care muncesc.

Echipele vor prezenta pe flipchart produsele realizate. Se vor purta discuții, iar fiecare participant va fi îndemnat să-și exprime propria părere despre temele prelucrate.

6.Evaluarea activității-eseul de 5 min.

1.Indicați un moment al activității care v-a plăcut.

.....

2.Cum vi s-a părut atmosfera de lucru?

.....

3.Sugestii de desfășurare a activității (pe aceeași tema).

.....

7.Tema pentru acasă:

“SAPTAMANA DE CONSTIENTIZARE”

Se solicită grupului să formuleze idei / sugestii cu privire la activitățile care s-ar putea organiza pe parcursul unei “săptămâni de conștientizare”, ajungându-se în final, la un program săptămânal de sensibilizare a celor din jur asupra acestui fenomen (ex. comunitate, biserica, postul de radio local, ziarul local, mese rotunde, o seara culturala, etc).

16. Proiect de activitate

Școala: Gimnazială Nr.1 Peșteana-Jiu

Propunător: Cuțitoiu Mariana

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea:Școala părinților

Tema: Să ne hrănim sănătos!

Competențe vizate:

- C1.Organizarea și educarea părinților.
- C2.Educația pentru cunoașterea și respectarea valorilor societății democratice.
- C3.Educația pentru securitatea personală.

Obiective operaționale:

cognitive:

- educarea unor trăsături de caracter;
- cunoașterea alimentelor sănătoase;

afective:

- să manifeste interes pentru activitate;
- să participe activ pe tot parcursul activității;

psihomotorii:

- să-și exprime părerile despre situațiile analizate;

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația.

Forme de organizare: frontal și individual.

Resurse:

- materiale:** piramida alimentelor
- umane:** părinți
- temporale:** 90 minute

Forme și tehnici de evaluare: evaluarea continuă pe tot parcursul activității.

Bibliografie:

1.Psihologia vârstelor, autori Șchiopu, Ursula, Versa, Emil, Editura Didactică și Pedagogică.

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

1. **Organizarea colectivului:** se face prezența și se asigură cele necesare pentru desfășurarea activității.
2. **Captarea atenției:**

Profesorul citește motto-ul: ”Sănătatea este o comoară pe care puțini știu să o prețuiască, deși aproape toți se nasc cu ea.”

3. Prezentarea conținutului nou și dirijarea activității:

Cadrul didactic le spune părinților că prin activitatea desfășurată vor afla cum să se hrănească sănătos, după care anunță obiectivele activității. Profesorul prezintă părinților piramida alimentelor, spunându-le că pentru a se hrăni sănătos trebuie să țină cont de aceasta.

Părinții primesc ca sarcină de lucru să spună cum procedează fiecare pentru a se hrăni sănătos.

Conversația este dirijată în așa fel încât împreună cu părinții stabilește o serie de reguli pentru o alimentație sănătoasă:

- Consumă alimente variate.
- Alimentează-te corespunzător astfel încât să-ți menții greutatea normală.
- Consumă o cantitate mare de cereale.
- Consumă o cantitate mare de legume și fructe.
- Consumă o cantitate mică de grăsimi.
- Consumă ocazional produse zaharoase.
- Menține echilibrul între aportul alimentar și activitatea fizică.

4.Realizarea feed-back-ului: se realizează pe tot parcursul activității prin folosirea expresiilor ca: Foarte bine, așa aș fi procedat și eu, data viitoare am să încerc și eu.

5.Evaluarea: părinții trebuie să comenteze proverbul ” Alimentele voastre să fie medicamente și medicamentele voastre să fie alimente.”

17. Proiect de activitate

Școala: Gimnazială Nr.1 Peșteana-Jiu

Propunător: Cuțitoiu Mariana

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: Conflictul părinte-copil, modalități de prevenire.

Competențe vizate:

- C1. Aproprierea părinților de școală.
- C2. Aproprierea părinților de copii.
- C3. Ascultarea copiilor de către părinți.

Obiective operaționale:

cognitive:

- să identifice situații conflictuale din viața de părinte;
- să definească metaforic noțiunea de conflict;

afective:

- să aprecieze corect argumentarea făcută de ceilalți părinți;
- să participe activ pe tot parcursul activității;

psihomotorii:

- să utilizeze corect modalitățile de prevenire a conflictului părinte-copil;

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, dezbateră, problematizarea.

Forme de organizare: frontal și pe grupe.

Resurse:

- materiale:** fișe de lucru
- umane:** părinți
- temporale:** 90 minute

Forme și tehnici de evaluare: evaluarea continuă pe tot parcursul activității.

Bibliografie:

1.Comunicarea eficientă, autor Ion-Ovidiu Pânișoară, Editura Polirom.

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

1. Organizarea colectivului: se face prezența și se asigură cele necesare pentru desfășurarea activității.

2. Captarea atenției:

Profesorul citește de pe fișă:

Dragă părinte,

Te invit să pornim împreună în această activitate la capătul căreia vom ști, cu siguranță, mai multe despre ce înseamnă un conflict. Întreaga lume, e bântuită zilnic de conflicte și poate tocmai de aceea, m-am gândit, să poposim astăzi asupra conflictului dintre copil și părinte sau poate a conflictului între generații.

Trăim diverse situații conflictuale interne și interpersonale. Conflictele interne sunt cele care apar frecvent în minte și în inima noastră, ca atunci când ne gândim dacă e bine sau nu să divulgăm un secret. Conflictele interpersonale sunt între individ și ceilalți membri ai grupului. Pentru că trebuie în permanență să facem față conflictelor este bine să știm și să le facem față, să încercăm pe cale pașnică să le rezolvăm. Nu trebuie să uităm că aceste conflicte, de cele mai multe ori sunt alimentate de moduri diferite de a percepe lucrurile și mai ales de lipsa comunicării.

Aș vrea ca după această întâlnire să învățați să ascultați copiii, să-i înțelegeți, să le acordați mai multă atenție. Demonstrați-le copiilor că îi iubiți, nu oferindu-le daruri scumpe și uneori nemeritate, ci ascultându-i, vorbind cu ei, ocupându-vă de educația lor, fiindu-le aproape la nevoie, pentru că ei sunt de fapt oglinda voastră, sensul vieții voastre pe pământ. Copilul trebuie să găsească în părinte, un prieten, și acest lucru nu trebuie uitat niciodată. Ar fi minunat dacă lumea în care trăim ar fi lipsită de conflicte, dar și noi putem s-o facem mai bună pregătind oameni care să facă față conflictelor.

Sper să ne simțim bine împreună și să găsim căi eficiente de rezolvare a diferitelor conflicte dintre părinți și copii. Succes!

După prezentarea acestui material, profesorul adresează părinților următoarele întrebări:

- Cine a trăit o mare bucurie provocată de copilul lui acum două săptămâni?
- Cine s-a supărat săptămâna trecută pentru o notă proastă luată de copil?
- Cine n-a stat de vorbă mai mult de 30 de minute cu copilul său în ultimele 3 zile?
- Cine a trăit ieri un conflict generat de o faptă rea a copilului său?

3. Prezentarea conținutului nou și dirijarea activității:

Cadrul didactic anunță tema propusă pentru discuție, atrăgând atenția că fiecare trebuie să-și exprime sincer propriile gânduri și trăiri.

Profesorul anunță obiectivele operaționale ale activității după care solicită părinților să definească noțiunea de conflict. Fiecare părinte prezintă noțiunea de conflict, după care se enumeră posibilitățile de rezolvare a unui conflict,

punându-se accent pe comunicare și mediere. Se subliniază ideea că un conflict se amplifică și va fi mai greu de rezolvat dacă se intervine prin violență fizică și verbală.

4.Realizarea feed-back-ului: se realizează pe tot parcursul activității prin folosirea expresiilor ca: Foarte bine, așa aș fi procedat și eu, data viitoare am să încerc și eu.

5.Evaluarea: se realizează pe grupe. Fiecare grupă va avea să pună în scenă un joc de rol (un conflict dintre părinți și copil și să arate felul cum îl rezolvă).

18. Proiect de activitate

Școala: Gimnazială Nr.1 Peșteana-Jiu

Propunător: Cuțitoiu Mariana

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: Rolul politetei în viața cotidiană.

Competențe vizate:

C1. Formarea și dezvoltarea unor deprinderi de comportare civilizată în școală.

C2. Formarea și dezvoltarea unor deprinderi de comportare civilizată în familie.

C3. Formarea și dezvoltarea unor deprinderi de comportare civilizată în societate.

Obiective operaționale:

cognitive:

-să definească corect comportamentul civilizat și necivilizat;

-să definească corect noțiunile de respect, compliment și politețe;

afective:

-să manifeste interes pentru activitate;

-să participe activ pe tot parcursul activității;

psihomotorii:

-să utilizeze corect formulele de politețe;

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, dialogul, argumentarea.

Forme de organizare: frontal și individual.

Resurse:

-**materiale:** imagini, proverbe, ppt

-**umane:** părinți

-**temporale:** 90 minute

Forme și tehnici de evaluare: evaluarea continuă pe tot parcursul activității.

Bibliografie:

1. Maxime și cugetări, Editura Epigraf 2005.

2. Bunele maniere, autor Iurie Miron.

3. Politețea de zi cu zi, autor Donald McCullough.

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

1. Organizarea colectivului: se face prezența și se asigură cele necesare pentru desfășurarea activității.

2. Captarea atenției:

Profesorul citește motto-ul: "Politețea este floarea omenirii. Cine nu este destul de politicos nu este destul de uman."

3. Prezentarea conținutului nou și dirijarea activității:

Profesorul anunță tema "Rolul politeței în viața cotidiană", anunță competențele operaționale, citește maxima "Politețea este cheia de aur care deschide toate ușile", după care îi întreabă pe părinți ce înțeleg prin această maximă. Părinții explică și comentează această maximă.

Părinții vizionează niște imagini după care trebuie să le grupeze conform termenilor comportament civilizat și necivilizat.

Cadrul didactic prezintă un PPT istoric al bunelor maniere în 10 pași.

Profesorul propune părinților să se imagineze într-una din situațiile de mai jos:

- "Pe stradă..."

- "În mijloacele de transport în comun"

- "La o cină amicală"

Fiecare părinte descrie situația aleasă, după care se fac concluzii.

Părinții primesc o fișă și li se propune să descopere maximele și să comenteze una din maxime la alegere.

4. Realizarea feed-back-ului: Se realizează pe tot parcursul activității prin folosirea expresiilor ca: Foarte bine, așa aș fi procedat și eu, data viitoare am să încerc și eu.

5.Evaluarea: părinții trebuie să comenteze proverbul persan” Politețea este o monedă care-l îmbogățește nu pe cel ce o primește, ci pe cel care o cheltuiește.”

FIȘĂ

Descoperă trasând corespondența și comentează una dintre maxime la alegere.

1. Politețea nu costă nimic, dar.....	deschide toate ușile.
2. Dacă nu putem să fim buni să încercăm să...	oamenii n-ar veni în contact între dînșii, decît pentru a se lua de păr
3. Punctualitatea e...	fim măcar politicoși
4. Politețea este cheia de aur care...	politețea regilor
5. Dacă pe lume n-ar fi politețe...	cumpără orice.
6. Cei 7 ani de-acasă presupun o...	politețe a familiei și a membrilor ei unul față de altul.

19. Proiect de activitate

Școala Gimnazială „Voievod Litovoi”, Tg-Jiu

Propunător: Popescu Constantina

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: „Motivați pentru educație”

Competențe vizate:

- Recunoașterea influenței varietății de percepții asupra modului de a lua decizii și de a acționa;
- Familiarizarea participanților cu etapele de evoluție a unui grup;
- Conștientizarea de către părinți a importanței satisfacerii necesităților copilului;
- Consolidarea relației părinte- profesor, părinte- elev;
- Formarea abilităților parentale bazate pe principiile educației pozitive;
- Dezvoltarea abilităților de modificare a comportamentelor copiilor din perspectiva disciplinării pozitive;

- Dezvoltarea abilităților parentale în ce privește modelarea comportamentelor copiilor;
- Conștientizarea și depășirea stereotipurilor și prejudecăților care influențează eficiența intervențiilor cu beneficiarii.

Obiective operaționale:

- Să identifice caracteristici definitorii ale echipei
- să practice lucrul în echipă
- să exprime opinii personale despre relația școală-familie
- să argumenteze importanța motivației pentru învățare și educație
- să enumere tehnici simple motivaționale

Strategia didactică:

Metode și procedee: exerciții de spargerea gheții, tehnici art-creative

Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupuri

Resurse:

-materiale: markere, creioane colorate, coli de flipchart, reviste, textile, scobitori, lipici, foarfece

-umane: părinți, cadre didactice, reprezentanți ai comunității

-temporale: 2 h

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

Activitatea debutează cu prezentarea fiecărui participant, pentru o mai bună cunoaștere și colaborare.

Exerciții de spargere a gheții:

Remarci.

Comentați următoarele mesaje ale copiilor: „este greu”, „nu-mi place”, „mă enervează”, „nu mă atrage deloc”, „nu-mi va folosi niciodată”, „și, care-i scopul”, „teorie, m-am săturat”, „adios, școală”, „m-a pierdut de elev/elevă”, „nu mă mai interesează deloc ce se întâmplă”, etc. sau „super”, „sunt sărac, nu voi reuși”, „am trăit o experiență formidabilă”, „de mult nu a mai fost așa cool la ore”, „în sfârșit, un prof/o profă...altfel”, „nu știu cum, dar m-a atras, am participat cu atenție”, „am învățat ceva practic“ etc.

Profesorul invită participanții să identifice factorii care susțin sau împiedică participarea la educație a copiilor.

Motivați pozitiv/Motivați negativ.

Echipele primesc scurte studii de caz cu situații în care părinții sprijină sau nu educația copiilor. Fiecare echipă descoperă și analizează motivele care au stat la baza comportamentelor „actorilor”.

Baloane care te înalță.

Care este cel mai important balon din viața dvs.? Care te ridică? Care îți dă speranță? Găsiți exemple de motive pentru a învăța. Identificați exemple de motive în povești de viață de succes. Invitați personalități de marcă din comunitate.

Trucuri motivaționale

Identificați abilitățile și competențele existente
Susțineți educația copiilor prin implicarea în viața școlii
Recompensați imediat și variat (material sau simbolic) copiii
Evitați aprecierile negative (ironii, critici)
Exprimați încrederea
Identificați, valorizați „unicitatea” fiecăruia
Stimulați independența și responsabilitatea

Ce am câștigat?

Ce v-a motivat în activitatea de astăzi? Cum puteți fi puternic, valoros, în acțiune? Folosiți cuvinte, simboluri, desene care să arate ce vă motivează pe dvs. să acționați.

O concluzie!

Educația are un rol esențial în viața oamenilor. Este alegerea noastră dacă dorim să învățăm sau nu. Educația te învață să fii puternic, valoros, dinamic, flexibil și formează cetățeni responsabili, echilibrați, motivați spre acțiune și schimbare.

Anexe: Fișă de lucru „Este importantă educația?”

Analizați studiile de caz în care părinții oferă suport sau nu pentru participare la educație a copiilor. Identificați finaluri fericite pentru studiile de caz. Găsiți motive și soluții. Creați alte studii de caz, cu inspirație din experiențele personale.

„M. ajunge de la școala acasă. Mama o întreabă ce a învățat, cum au fost colegii, ce i-a spus învățătoarea/învățătorul. Apoi îi pregătește masa. Tatăl este plecat la muncă în Italia. În curând vor veni de la liceu sora și fratele mai mari. Mama este casnică. După efectuarea temelor, mama le solicită ajutorul pentru munca în gospodărie.”

„Dimineața. Ora 7.00. Cu o oră înainte de începerea școlii. Toți ai casei dorm: părinții și cei 5 copii. Tatăl a venit târziu aseară acasă. Mama nu-i trezește pe copii să-i trimită la școală. Părinții nu știu să scrie sau să citească. Venitul lor constă doar în alocația copiilor și ajutorul social de la primărie, sau muncile sezoniere.”

„Școala nu vă folosește la nimic. Hai la muncă sau vedem noi. Câți au școală și nu au serviciu?! Cât să scrii și să citești, atât. Iar fetele la măritat, să aibă grijă de casă, ce atâta emancipare.”

20. Proiect de activitate

Școala Gimnazială „Voievod Litovoi”, Tg-Jiu

Propunător: Popescu Constantina

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: „Știm să ne respectăm”

Competențe vizate:

- Recunoașterea influenței varietății de percepții asupra modului de a lua decizii și de a acționa;
- Familiarizarea participanților cu etapele de evoluție a unui grup;
- Conștientizarea de către părinți a importanței satisfacerii necesităților copilului;
- Consolidarea relației părinte- profesor, părinte- elev;
- Formarea abilităților parentale bazate pe principiile educației pozitive;

- Dezvoltarea abilităților de modificare a comportamentelor copiilor din perspectiva disciplinării pozitive;
- Dezvoltarea abilităților parentale în ce privește modelarea comportamentelor copiilor;
- Conștientizarea și depășirea stereotipurilor și prejudecăților care influențează eficiența intervențiilor cu beneficiarii.

Obiective operaționale:

- Să identifice caracteristici definitorii ale echipei
- să practice lucrul în echipă
- să exprime opinii personale despre relația școală-familie
- să argumenteze importanța comunicării
- să practice tehnici de comunicare eficientă

Strategia didactică:

Metode și procedee: joc de rol, exerciții de spargerea gheții, tehnici art-creative, lucru în echipă, analiza produselor activității

Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupuri

Resurse:

-materiale: markere, creioane colorate, coli de flipchart, reviste, lipici, foarfece

-umane: părinți, cadre didactice, reprezentanți ai comunității

-temporale: 2 h

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

Activitatea debutează cu prezentarea fiecărui participant, pentru o mai bună cunoaștere și colaborare.

Exerciții de spargere a gheții:

Să ne ascultăm!

Ce ne spuneau părinții și persoanele semnificative din viața noastră în copilărie despre școală? Participanții primesc bilețele cu diferite cuvinte scrise sau desenate pe care sunt rugați să le prezinte în fața grupului (creion, optimist, educație, elev, șiret etc.). Registrul comunicării devine complet atunci când sunt folosite cele 3 tipuri de limbaj: verbal, nonverbal, paraverbal.

Papioane.

Participanții sunt împărțiți pe echipe. Fiecare participant primește câte un papion (cu un mesaj pozitiv sau negativ): „ești extraordinar”, „am încredere în tine”, „nu te apreciez”, „ești rău”. În echipe, se creionează portretele „criminalilor” comunicării și „îngerilor” comunicării, prin raportarea la ceilalți în funcție de mesajul de pe papion. Sunt evidențiate astfel barierele în comunicare, discriminările, temerile, care conduc la conflicte în comunicare sau ceea ce facilitează respectul între participanți, buna comunicare și înțelegerea.

Decalogul comunicării.

Facilitatorii invită participarea la o activitate frontală pentru dezvoltarea împreună a unui set de 10 reguli simple ale comunicării eficiente. Acestea se afișează și se respectă pe parcursul programului. „Discriminarea este flagelul mileniului.” Nelson Mandela

Trucuri motivaționale

Ascultați activ

Oferiți și primiți feedback pozitiv

Cunoașteți nevoile celorlalți

Comunicați prin mesaje verbale, nonverbale și paraverbale

Exprimați emoțiile în comunicare

Ce am câștigat?

Evaluăm activitatea și gradul de implicare personală prin selectarea unor jetoane cu fețe care exprimă diferite emoții.

O concluzie!

Nu poți să nu comunici. Comunicarea presupune cunoaștere și stimă de sine. Comunicarea înseamnă luarea în considerare a nevoilor, intereselor și valorilor celuilalt. O bună comunicare cu familia, școala, comunitatea conduce la rezolvarea conflictelor.

Anexe:

Fișă de lucru „Papioane“

Decupați din această fișă papioanele cu mesaje pozitive și negative utilizate de obicei în comunicare cu ceilalți. Lipiți-le pe gulerul colegilor/colegele care participă la programul dedicat părinților, fără ca aceștia să cunoască ceea ce scrie pe papion. Solicitați participanților și alte mesaje cu care „se întâlnesc“ frecvent. Identificați în echipele stabilite factorii care facilitează sau blochează comunicarea.

21. Proiect de activitate

Școala Gimnazială „Voievod Litovoi”, Tg-Jiu

Propunător: Popescu Constantina

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: „Pentru ce educație?”

Competențe vizate:

- Recunoașterea influenței varietății de percepții asupra modului de a lua decizii și de a acționa;
- Familiarizarea participanților cu etapele de evoluție a unui grup;
- Conștientizarea de către părinți a importanței satisfacerii necesităților copilului;
- Consolidarea relației părinte- profesor, părinte- elev;
- Formarea abilităților parentale bazate pe principiile educației pozitive;
- Dezvoltarea abilităților de modificare a comportamentelor copiilor din perspectiva disciplinării pozitive;
- Dezvoltarea abilităților parentale în ce privește modelarea comportamentelor copiilor;
- Conștientizarea și depășirea stereotipurilor și prejudecăților care influențează eficiența intervențiilor cu beneficiarii.

Obiective operaționale:

- Să identifice caracteristici definitorii ale echipei
- să practice lucrul în echipă
- să exprime opinii personale despre relația școală-familie
- să prezinte rezultate concrete ale educației în viața reală
- să elaboreze un plan de acțiune pentru dezvoltarea traseului educațional
- să manifeste atitudini pozitive față de învățare

Strategia didactică:

Metode și procedee: exerciții de spargerea gheții, tehnici art-creative, lucru în echipă

Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupuri

Resurse:

-materiale: markere, creioane colorate, coli de flipchart, reviste, textile, scobitori, lipici, foarfece

-umane: părinți, cadre didactice, reprezentanți ai comunității

-temporale: 2 h

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

Activitatea debutează cu prezentarea fiecărui participant, pentru o mai bună cunoaștere și colaborare.

Exerciții de spargere a gheții:

Ce-mi place/ce nu-mi place la școală?

Profesorul notează răspunsurile pe o coală de flipchart/tablă pentru ambele variante: de ce-i place copilului să meargă la școală sau de ce nu-i place să meargă la școală. Sunt „culese” perspectivele părinților, cadrelor didactice, directorilor, reprezentanților comunității. Care sunt rezultatele, avantajele, beneficiile educației?

Educația.

Creați un pliant, un semn de carte, desene pe tricouri, pălării sau șepci care să conțină mesaje despre importanța și rezultatele educației. Ce mesaje despre educație transmitem copiilor noștri?

Hexagonul motivației.

Discutați relația dintre școală și familie pentru o implicare activă în educația copiilor. Ce? De ce? Cum? Unde? Când? Cu cine? Participanții apreciază următoarele afirmații pentru copiii lor: da, nu, nu știu.

- ♥ Ce învăț îmi este de folos.
- ♥ Calificarea pentru care studiez mă ajută.
- ♥ De obicei, am succes la școală și acest succes îmi dă încredere în mine.
- ♥ Ceilalți (colegi, profesori, familie) mă plac dacă învăț.
- ♥ Estimez că, dacă nu învăț, acest lucru are urmări neplăcute.
- ♥ Ce învăț îmi place și este interesant.
- ♥ A învăța mi se pare distractiv, o adevărată plăcere.
- ♥ Elaborați un plan de acțiune în 5 pași pentru implicare în viața școlii și educația copiilor.

Trucuri motivaționale:

- ♥ Sărbătoriți progresele
- ♥ Oferiți feedback predominant pozitiv
- ♥ Stimulați autocunoașterea
- ♥ Facilitați asumarea obiectivelor Creați așteptări înalte

Ce am câștigat?

Pe o linie continuă gradată, de la 1 la 5 (1- nu voi aplica ce am învățat; 5- voi aplica cu siguranță), participanții sunt invitați să bifeze, pe rând, locul care li se potrivește.

O concluzie!

Relația dintre efortul depus, rezultatele așteptate și beneficiile estimate constituie ecuația comportamentului motivat.

Anexe:

Fișă de lucru „Hexagonul motivației pentru educație“

Discutați relația dintre școală și familie din perspectiva celor 6 întrebări motivaționale.

Școală familie : Întrebări : CE?

DE CE ?

CU CINE?

CUM?

CÂND?

UNDE?

Elaborați un plan de acțiune pentru o implicare mai eficientă în viața școlii și educația copiilor

22. Proiect de activitate

Școala Gimnazială „Voievod Litovoi”, Tg-Jiu

Propunător: Popescu Constantina

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: „Parteneriatul școală - familie. Roluri în echipă“

Competențe vizate:

- Recunoașterea influenței varietății de percepții asupra modului de a lua decizii și de a acționa;
- Familiarizarea participanților cu etapele de evoluție a unui grup;
- Conștientizarea de către părinți a importanței satisfacerii necesităților copilului;
- Consolidarea relației părinte- profesor, părinte- elev;
- Formarea abilităților parentale bazate pe principiile educației pozitive;
- Dezvoltarea abilităților de modificare a comportamentelor copiilor din perspectiva disciplinării pozitive;
- Dezvoltarea abilităților parentale în ce privește modelarea comportamentelor copiilor;
- Conștientizarea și depășirea stereotipurilor și prejudecăților care influențează eficiența intervențiilor cu beneficiarii.

Obiective operaționale:

- Să identifice caracteristici definitorii ale echipei
- să practice lucrul în echipă
- să exprime opinii personale despre relația școală-familie
- să identifice barierele adulților în relația cu școala
- să experimenteze în grup varietatea percepțiilor și recunoașterea opiniei tuturor membrilor grupului
- să manifeste respect față de specificitatea etniei rome

Strategia didactică:

Metode și procedee: exerciții de spargerea gheții, tehnici art-creative, lucru în echipă

Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupuri

Resurse:

-materiale: markere, creioane colorate, coli de flipchart, reviste, textile, scobitori, lipici, foarfece

-umane: părinți, cadre didactice, reprezentanți ai comunității

-temporale: 2 h

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

Activitatea debutează cu prezentarea fiecărui participant, pentru o mai bună cunoaștere și colaborare.

Exerciții de spargere a gheții:

Din ce echipe faci parte?

Faceți o incursiune în grupurile și echipele de care aparțin sau au aparținut participanții. Care este echipa sportivă preferată? Ce vă place la aceste echipe?

Roluri în echipă.

Desenați un simbol al echipei, în echipă, cu inspirație din natură. Se afișează rolurile jucate de membrii echipei. Fiecare participant identifică rolul pregnant jucat în echipele de care aparține. Ce roluri pot fi jucate de părinți în promovarea educației și valorizării acesteia de către copii. Se analizează avantajele și dezavantajele muncii în echipă. Elaborați un refren care să susțină ideea echipei, pe care să-l cânte toți membrii.

Împreună în Centrul de Resurse pentru Părinți (CRP).

Participanții se împart în 3 echipe (nume celebre de clădiri din lume). Se desemnează în fiecare echipă, prin negociere, un lider, care va ține legătura cu juriul alcătuit din facilitatori. Fiecare echipă primește un set identic de materiale și are sarcina de a construi un CRP în miniatură, care să combată abandonul în școala din care copiii lor fac parte, care să susțină învățarea, motivația și succesul copiilor, în decurs de 50 de minute, cu ajutorul unui pachet cu materiale identice: reviste, textile, scobitori, lipici, foarfece, markere etc. Câștigă echipele care obțin scoruri ridicate la: prezentare, aspect estetic, funcționalitate, lucru în echipă al membrilor, folosire eficientă a timpului, utilizare a consumabilelor.

Ce am câștigat?

Participanții evaluează activitatea desfășurată prin acordarea de procente, pentru fiecare categorie: implicare, participare, exersare de abilități, învățare de concepte etc. Cel mai mult-100%, cel mai puțin 0%.

O concluzie!

Deoarece este un fenomen complex, pentru combaterea absenteismului și abandonului școlar, echipa este o necesitate. Abilitatea de a lucra împreună, prin care oameni obișnuiți pot obține rezultate neobișnuite. Într-o echipă trebuie să vă implicați, să îndepliniți sarcinile, să solicitați feedback permanent, să vă asumați responsabilitatea.

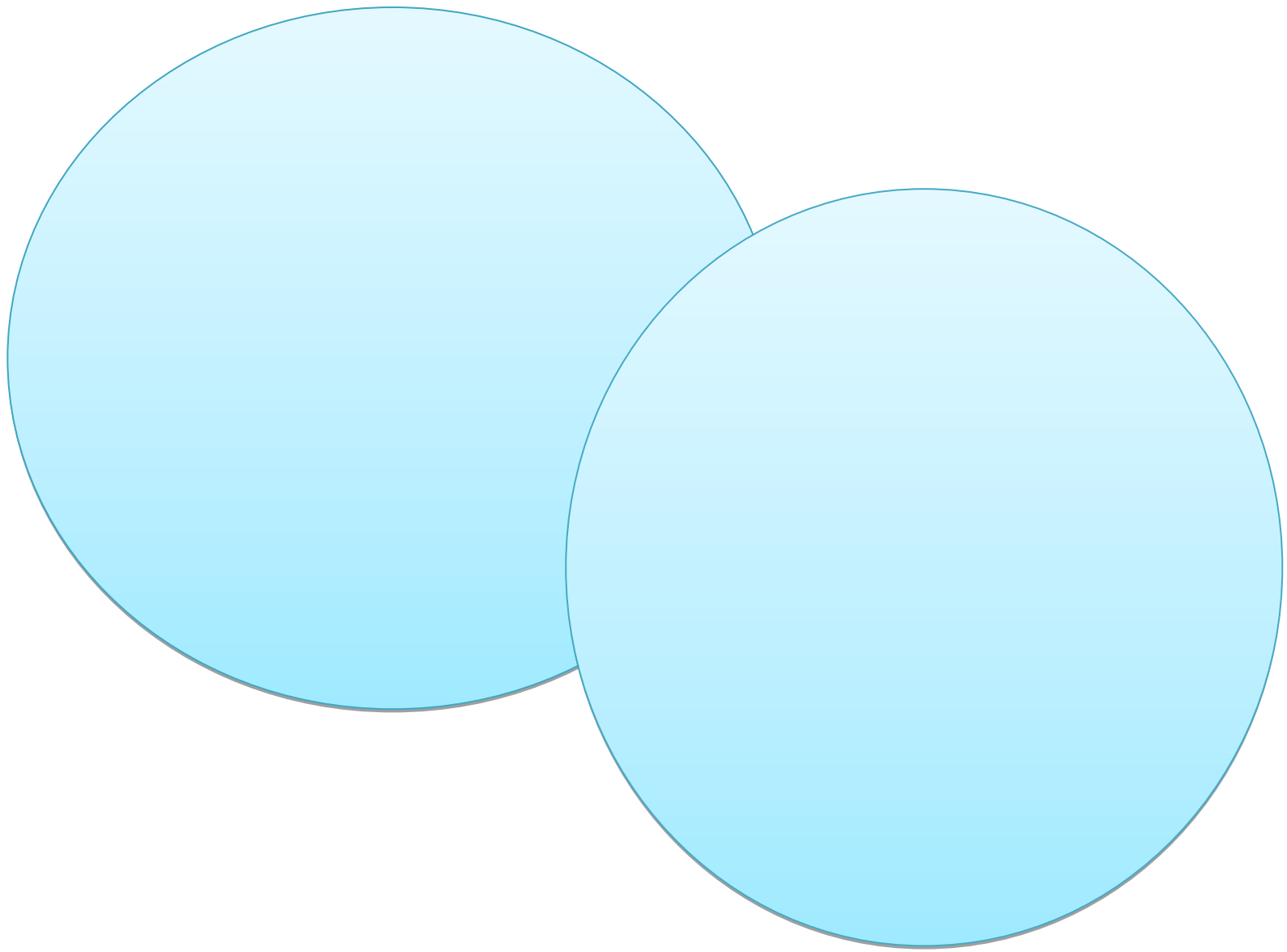
Anexe:

Fișă de lucru „Parteneriatul școală- familie. Roluri în echipă“

Desenați două lucruri importante pentru dvs.! Apoi desenați două lucruri importante pentru echipă. În echipe, elaborați simboluri pentru echipă.

Roluri în echipă

- Conducătorul: atribuie sarcini, controlează rezultate, motivează
- Promotorul: vine permanent cu idei noi, inovează
- Supraveghetorul: evaluează activitatea colegilor săi
- Executantul: face tot ce i se cere, aplică
- Susținătorul: ridică moralul celorlalți în situații dificile
- Investigatorul: explorează ideile în profunzime
- Finalizatorul: trage concluziile, retușează rezultatul final

23. Proiect de activitate

Școala Gimnazială „Voievod Litovoi”, Tg-Jiu

Propunător: Popescu Adriana-Mihaela

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: „Ce gândim despre diversitate?- școală incluzivă și elevi cu CES”

Competențe vizate:

- Recunoașterea influenței varietății de percepții asupra modului de a lua decizii și de a acționa;
- Familiarizarea participanților cu etapele de evoluție a unui grup;
- Conștientizarea de către părinți a importanței satisfacerii necesităților copilului;
- Consolidarea relației părinte- profesor, părinte- elev;
- Formarea abilităților parentale bazate pe principiile educației pozitive;
- Dezvoltarea abilităților de modificare a comportamentelor copiilor din perspectiva disciplinării pozitive;
- Dezvoltarea abilităților parentale în ce privește modelarea comportamentelor copiilor;
- Conștientizarea și depășirea stereotipurilor și prejudecăților care influențează eficiența intervențiilor cu beneficiarii.

Obiective operaționale:

- Să identifice caracteristici definitorii ale echipei
- să practice lucrul în echipă
- să exprime opinii personale despre relația școală-familie
- să experimenteze situații specifice multiculturalității
- să manifeste respect față de specificitatea etniei române
- să identifice stereotipuri și prejudecăți și să conștientizeze efectele acestora în viața cotidiană
- să diferențieze tipurile de discriminare

Strategia didactică:

Metode și procedee: exerciții de spargerea gheții, tehnici art-creative, lucru în echipă

Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupuri

Resurse:

-materiale: markere, creioane colorate, coli de flipchart, reviste, textile, scobitori, lipici, foarfece

-umane: părinți, cadre didactice, reprezentanți ai comunității

-temporale: 2 h

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

Activitatea debutează cu prezentarea fiecărui participant, pentru o mai bună cunoaștere și colaborare.

Exerciții de spargere a gheții:

Am avut noroc/ghinion pentru că...

Participanții sunt invitați să completeze cele două fraze lacunare de mai sus.

Profesorul analizează asemănările și deosebirile dintre opiniile participanților.

Ce gândim despre ...un german, un spaniol, un român, un rrom, un maghiar?

Sunt evidențiate stereotipurile/miturile despre diferite identități culturale.

Expoziția foto.

Cunoașterea „culturii” celuilalt debutează cu propria persoană. Profesorul solicită participanților să se fotografieze între ei. Se va organiza o expoziție cu fotografiile acestora. Fiecare fotograf prezintă creația personală: nume, prenume, trăsături, ce simte și ce gândește. Se inițiază o discuție despre ce îi face unici, speciali, ce tradiții sau obiceiuri au în familiile lor.

Trenul diversității.

Se împart participanții în 4 echipe după criteriul „continente”: Europa, Asia, America, Australia. Fiecare echipă primește o fișă de lucru în care sunt prezentate 10 personaje. Se vor alege 3 persoane cu care doresc să călătorească în jurul lumii și 3 persoane pe care le resping. Vor fi analizate și argumentate opțiunile fiecărei echipe.

O altă sarcină este de a rezolva un puzzle din 6 elemente prin care să găsească soluții pentru promovarea diversității: empatia, comunicarea asertivă, cunoașterea celuilalt, toleranța, încrederea, umorul.

Ce am câștigat?

Participanții sunt rugați să exprime pe o umbrelă, desenată pe tablă/flipchart sau un șablon creat de profesor, impresii trăite în urma acestei activități: un gând, o emoție, un desen simplu, o notă, o culoare.

O concluzie!

Ce bine că suntem diferiți! Diversitatea este o mare provocare, prin care acționezi și construiești împreună cu cei din jur. Cheia este să manifesti încredere în tine și în ceilalți. Toleranța, înțelegerea, comunicarea, respectul și acceptarea reprezintă ingrediente importante pentru conviețuirea cu ceilalți. Valorificarea potențialului multicultural este dovada concretă a asumării și identificării diversității.

Anexe:

Fișă de lucru „Trenul diversității“

Selectați 3 persoane cu care ați dori să călătoriți în jurul lumii și 3 persoane cu care nu ați dori să fiți împreună în această călătorie. Motivați alegerile. Adăugați și alte personaje.

1. Un copil de 10 ani care nu știe să scrie și să citească
2. O femeie însărcinată
3. Un tânăr care fumează
4. Un bărbat de 40 de ani orb
5. Un preot
6. O tânără care este șomeră de câțiva ani
7. O femeie murdar îmbrăcată
8. Un inventator savant
9. Un chinez foarte priceput
10. O învățătoare blondă

24. Proiect de activitate

Școala Gimnazială „Voievod Litovoi”, Tg-Jiu

Propunător: Popescu Adriana-Mihaela

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: „Împreună pentru viitor- Meserii”

Competențe vizate:

- Recunoașterea influenței varietății de percepții asupra modului de a lua decizii și de a acționa;
- Familiarizarea participanților cu etapele de evoluție a unui grup;
- Conștientizarea de către părinți a importanței satisfacerii necesităților copilului;
- Consolidarea relației părinte- profesor, părinte- elev;
- Formarea abilităților parentale bazate pe principiile educației pozitive;
- Dezvoltarea abilităților de modificare a comportamentelor copiilor din perspectiva disciplinării pozitive;
- Dezvoltarea abilităților parentale în ce privește modelarea comportamentelor copiilor.

Obiective operaționale:

- Să identifice caracteristici definitorii ale echipei
- să practice lucrul în echipă
- să analizeze meseriile practicate în comunitate
- să identifice activități profesionale viitoare multiculturalității
- să participe activ și să manifeste o atitudine pozitivă în timpul activității

Strategia didactică:

Metode și procedee: exerciții de spargerea gheții, tehnici art-creative, lucru în echipă

Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupuri

Resurse:

-materiale: markere, creioane colorate, coli de flipchart, reviste, textile, scobitori, lipici, foarfece

-umane: părinți, cadre didactice, reprezentanți ai comunității

-temporale: 2 h

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

Activitatea debutează cu prezentarea fiecărui participant, pentru o mai bună cunoaștere și colaborare.

Exerciții de spargere a gheții:

Ce este munca pentru dvs.? Un tur de sală sub forma unui brainstorming solicită fiecare participant la exprimarea propriilor opinii despre ce înseamnă a munci.

Cred că voi reuși pentru că...

Fiecare participant va spune despre el punctele tari care îl recomandă pentru practicarea unei meserii. Aceste scurte caracterizări se vor utiliza în jocuri de rol angajator-angajat. Profesorul

evidențiază relația dintre învățare, carieră, marketing personal. Se realizează propria reclamă prin picturi pe pânză.

Târgul produselor.

Se organizează un atelier creativ în care participanții să „meșterească” produse și instrumente specifice diferitelor meserii. Se expun aceste produse și se discută despre meseriile alese: descriere, responsabilități, traseu educațional. Dacă ați avea o sumă mare de bani ce afacere ați deschide? Ce meserii ați dori să practice copiii dvs.?

Trucuri motivaționale

Se citesc părinților biografiile oamenilor care au schimbat lumea.

Se încurajează părinții să practice diferite activități prin care să capete experiență

Susținem importanța fiecărei meserii și Stabilim legături cu Agențiile de Ocupare, ONG-uri

Facilităm înscrierea părinților la programele „A doua șansă”

Ce am câștigat?

Participanții vor fi încurajați să creeze în echipă un jurnal al implicării în activitățile de consiliere. Jurnalul poate fi realizat prin cuvinte cheie și desene, care să surprindă cele mai importante momente trăite de participanți

O concluzie!

Experiențele din viața noastră, resursele pe care le avem, calitățile, aptitudinile și talentele, tot ce învățăm, schimbările pe care le facem zilnic cu propria persoană constituie „bijuteriile” construcției carierei noastre. Orice implicare profesională anterioară ne ajută să ne îmbogățim colecția de „bijuterii” .

25. Proiect de activitate

Școala Gimnazială „Voievod Litovoi”, Tg-Jiu

Propunător: Popescu Adriana-Mihaela

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: „Împreună pentru succes”

Competențe vizate:

- Recunoașterea influenței varietății de percepții asupra modului de a lua decizii și de a acționa;
- Familiarizarea participanților cu etapele de evoluție a unui grup;
- Conștientizarea de către părinți a importanței satisfacerii necesităților copilului;
- Consolidarea relației părinte- profesor, părinte- elev;
- Formarea abilităților parentale bazate pe principiile educației pozitive;
- Dezvoltarea abilităților de modificare a comportamentelor copiilor din perspectiva disciplinării pozitive;
- Dezvoltarea abilităților parentale în ce privește modelarea comportamentelor copiilor.

Obiective operaționale:

- Să identifice caracteristici definitorii ale echipei

- să practice lucrul în echipă
- să exemplifice modele de succes
- să aplice planuri de acțiune pentru succesul personal
- să participe activ și să manifeste o atitudine pozitivă în timpul activității

Strategia didactică:

Metode și procedee: exerciții de spargerea gheții, tehnici art-creative, lucru în echipă, dezbateri

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupuri

Resurse:

-materiale: markere, creioane colorate, coli de flipchart, reviste, textile, scobitori, lipici, foarfece

-umane: părinți, cadre didactice, reprezentanți ai comunității

-temporale: 2 h

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

Activitatea debutează cu prezentarea fiecărui participant, pentru o mai bună cunoaștere și colaborare.

Exerciții de spargere a gheții:

Succes și performanță. Ce este pentru dvs. succesul? Ce înseamnă a avea succes? Considerați că aveți succes? Dați exemple de succese din viața personală! Prezentați ultimul succes în fața grupului.

Întâlnirea cu o personalitate de succes.

Astăzi va fi o zi foarte frumoasă pentru că avem întâlnire cu personalități de succes. Ce înseamnă în opinia dvs. un om de succes? Se va desena conturul unui om în mărime naturală și se vor lipi pe acesta imagini decupate din ziare și reviste care să reprezinte diferite caracteristici ale unui persoane care are succes. Fiecare participant va relata pe scurt cu ce personalitate din familie, din școală, de la serviciu, din comunitate, din viața publică din România sau din întreaga lume va avea întâlnirea: ce i-ar spune despre sine, ce apreciază la el/ea, ce-i interesează să afle, de ce-l respectă, ce secret i-ar împărtăși?

Programare și acțiune pentru succes.

Participanții vor lucra individual sau în echipă pentru obținerea unor rezultate concrete: realizarea picturilor pe pânză, decorarea unui perete din școală, prepararea covrigilor, confecționarea unui album foto al clasei sau al participării părinților la program, interviu cu o persoană din comunitate care a reușit în viață, crearea (cu suport) a unui newsletter (1-2 pagini) despre istoria de viață a acestuia.

Ce am câștigat? Pe o scară cu 10 trepte, fiecare participant se autoevaluează și se plasează în urma activității la nivelul la care se consideră. Ceilalți colegi/colege au dreptul să adreseze întrebări despre achizițiile dobândite.

O concluzie!

Succesul înseamnă valorizarea la maximum a potențialului. Pentru atingerea succesului sunt necesare: pregătire, disciplină, muncă, perseverență, pasiune, energie, decizie, idei noi, curaj pentru depășirea eșecurilor/obstacolelor și bucurie de a trăi.

Anexe:

Fișă de lucru

„Succesul“

În echipe, creați portretul unui om de succes, prin identificarea caracteristicilor acestuia, pe care să le scrieți sau să le lipiți după ce le-ați decupat din ziare și reviste, în cadranele plasate de jur împrejur.

26. Proiect de activitate

Școala Gimnazială „Voievod Litovoi”, Tg-Jiu

Propunător: Popescu Adriana-Mihaela

Grup de lucru: părinți ai elevilor din învățământul primar și gimnazial

Activitatea: Școala părinților

Tema: „Părinții-factor decisiv în educație”

Competențe vizate:

- Recunoașterea influenței varietății de percepții asupra modului de a lua decizii și de a acționa;
- Familiarizarea participanților cu etapele de evoluție a unui grup;
- Conștientizarea de către părinți a importanței satisfacerii necesităților copilului;
- Consolidarea relației părinte- profesor, părinte- elev;
- Formarea abilităților parentale bazate pe principiile educației pozitive;
- Dezvoltarea abilităților de modificare a comportamentelor copiilor din perspectiva disciplinării pozitive;
- Dezvoltarea abilităților parentale în ce privește modelarea comportamentelor copiilor.

Obiective operaționale:

- Să identifice caracteristici definitorii ale echipei
- să practice lucrul în echipă
- să enumere beneficii ale învățării
- să identifice motivele personale de învățare
- să determine barierele adulților în procesul de învățare și să susțină depășirea lor
- să înțeleagă faptul că orice comportament poate fi învățat
- să stabilească legătura dintre comportamente și consecințe
- să identifice și să aplaneze potențialele comportamente dificile
- să manifeste atitudini pozitive față de învățare
- să participe activ și să manifeste o atitudine pozitivă în timpul activității

Strategia didactică:

Metode și procedee: vizionarea unor secvențe de filme, exerciții de spargerea gheții, tehnici art-creative, lucru în echipă, metafora și scenariul metaforic

Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupuri

Resurse:

-materiale: markere, creioane colorate, coli de flipchart, reviste, textile, scobitori, lipici, foarfece

-umane: părinți, cadre didactice, reprezentanți ai comunității

-temporale: 2 h

Desfășurarea activității:

Etape ale activității:

Activitatea debutează cu prezentarea fiecărui participant, pentru o mai bună cunoaștere și colaborare.

Exerciții de spargere a gheții:

Vitamină pentru... creștere, memorare, schimb, înțelegere, organizare, reorganizare, interpretare, transformare, valorizare, succes, sărăcie, discriminare, conflicte, boli.

Participanții sunt rugați să prezinte propriile metafore despre învățare. Profesorul va stimula creativitatea grupului oferind exemple: învățarea este ca un tractor, un tort de ciocolată, o grădină, un munte etc. Învățarea este plină de oportunități, suntem responsabili de accesul la această comoară launtrică. În echipe, construiți din materiale reciclabile spațiul unde învață copilul dvs. în prezent și spațiul unde v-ar plăcea să învețe.

Discuții frontale. Cum interveniți dvs., ca părinte pentru a crea mediul de învățare din școală, acasă?

Ce știi să faci? Ce-mi place să faci?

Dați exemple de activități preferate, mai puțin preferate, deloc preferate. Mai învățăm ca părinți? Unde învățăm mai bine? La școală, acasă, pe stradă, la telefon sau pregătind masa, înotând într-un râu, admirând focul? Ce ați învățat de la alții? Ce v-ați dori să învățați? Ce transmiteți copiilor dvs.? Cum învață plantele, animalele? Ce simțiți atunci când învățați ceva? Dezvoltați scurte discuții despre stiluri de învățare, inteligențe multiple, inteligența emoțională.

Plicul.

Semnarea contractului personal de învățare.

De azi înainte:

- ♥ Voi înceta să...
- ♥ Voi începe să....
- ♥ Voi continua să...

Data și semnătura părintelui.

Contractele vor fi introduse în plicuri și înmânate profesorului.

Plicurile vor fi înapoiate părinților la finalul întregului program când se vor analiza și discuta răspunsurile. “.

Trucuri motivaționale

Stimulați motivația și atitudinea pozitivă pentru învățare

Formulați conștient scopuri și obiective clare și preciseIdentificați stilul de învățare

Exersați deprinderi eficiente de studiu

Aplicați regulile de igienă a învățării: orar, rechizite, masă/birou etc.

Ce am câștigat?

Fiecare participant va scrie cu litere de tipar pe tablă/flipchart un cuvânt ce ilustrează cum s-a simțit în cursul activității desfășurate. Dacă nu știe să scrie va fi ajutat de un coleg sau de profesor. Cum interveniți dvs., ca părinte pentru a schimba mediul de învățare din școală, de acasă?

O concluzie!

Învățarea reprezintă interpretarea realității în moduri diferite, „implică înțelegerea lumii prin reinterpretarea cunoștințelor, abilităților și atitudinilor”(Ramsden, 1992). Atitudinile față de învățare sunt cele mai importante: curiozitatea, pasiunea, interesul pentru cunoaștere, dorința de a învăța, de a trăi noi experiențe, de a experimenta. „Aceasta este ceea ce vreau să știu, ceea ce mă interesează, ceea ce am nevoie!”

Anexe:

Fișă de lucru „Plicul“

Scrieți și semnați contractul personal de învățare.

De azi înainte.....

1. Voi înceta să.....
2. Voi începe să
3. Voi continua să.....

Data

Semnătura

Consiliere și orientare / Lectorate cu părinții

27. PROIECT DE LECTIE

Clasele : a VII-a și a VIII-a

Aria curriculară: Om și societate

Unitatea de învățământ : Școala Gimnazială Tintareni

Profesor : Baronescu Ionel

Disciplina: Consiliere și orientare – activitate extracurriculară

Subiect : „Consilierea părinților romi în prevenirea abandonului școlar”

Tema: CUNOAȘTERE ȘI AUTOCUNOAȘTERE

Grup țintă: 14 părinți

Obiective operaționale:

- să se determine implicarea conștientă a fiecărui membru în activități, potrivit capacităților psihofiziologice și a aptitudinilor existente;
- să-și exprime liber opiniile;
- să se raporteze adecvat la grupul de apartenență;
- să determine trăirea sentimentului de comuniune de opinii;
- să poată realiza un autoportret expresiv, complet;
- să observe și să descrie portretul partenerului ales.

Competențe: toleranță, empatie, de comportament, de atitudini, sentimente, evaluare internă și externă, asertivitate, încredere în forțele proprii.

Metode utilizate: exercițiu de antrenament creativ, chestionar, explicația, punerea în situație, lucrul în echipă și în perechi.

Resurse: - de timp: 1 ora

- materiale: flipchart, markere, fișe de lucru, videoproiector, casetofon, folii.

Modalități de organizare a activității: individual, în perechi, pe grupe.

Desfășurarea activității

Moment organizatoric: Dirigintele și părinții asigură condițiile pentru o bună desfășurare a activității.

Fiecare persoană primește un ecuson, pe care notează numele pe care dorește să-l folosească în timpul activității.

Crearea stării aperceptive, emoționale, a interesului pentru activitate, captarea atenției.

Dirigintele prezintă „Întâlnirea” (anexa 1).

Declanșarea activității: -

Pasul 1: Părinții primesc câte un fluture din hârtie pe care trebuie să noteze numele și un cuvânt care să-i caracterizeze (anexa 2). Fluturii se vor pune într-un bol .

Pasul 2: Pornind de la citirea de către diriginte a povestirii „Munca în echipă” (anexa 3), și de la experiența personală a părinților, se completează normele grupului.

Pasul 3: Rotativa: pentru o bună relaționare între toți membrii grupului, părinții se așează pe scaune față în față iar dirigintele trece pe la fiecare parinte cu un bol în care sunt întrebări. Părinții răspund după care, prin voluntariat, răspunsul este făcut public. Părinții se rotesc pe scaune, astfel încât fiecare să poată veni în contact cu toți ceilalți părinți.

Pasul 4: Părinții sunt împărțiți în grupe de câte trei și trebuie să reprezinte printr-un desen, pe o foaie de hârtie, următoarele lucruri: instrumentul preferat, culoarea favorită, profesia, activități preferate (hobby-uri). După finalizarea desenelor, părinții sunt întrebați dacă le-a fost greu să își imagineze ce să deseneze și cum se simt după ce lucrarea a fost terminată.

Pasul 5: „Despre mine” – părinții aleg bucăți de hârtie de dimensiuni și culori diferite. Se constituie grupele după culoare și în cadrul acestora, fiecare se caracterizează, pentru fiecare calitate trebuie să rupă o bucată din hârtie.

Si pentru ca fluturasii nostrii asteapta sa zboare o sa va rog se ii ajutam ,parintii vor lipi pe spatele fluturilor scoci si betisor si cand vor termina il vor infige intr-un support. Așa este și viața noastră, prezentul și viitorul nostru. Nu trebuie să învinovățim pe nimeni când ceva nu merge: noi suntem responsabili pentru ceea ce dobândim sau nu. Viața noastră e în mâinile noastre, ca și fluturile. De noi depinde să alegem ce vom face cu ea. „

Transferul concluziilor: La finalul activității, dirigintele apreciază aspectele pozitive și negative ale activității părinților, folosind metoda „acvariul”. Activitatea se încheie cu un exercițiu de antrenament creativ. Părinții se așează în cerc și bat din picioare, din ce în ce mai tare, după care la un semnal, se ridică în picioare, ridică mâinile și strigă „yes !”

Evaluarea activității: dirigintele solicită părinților să-și exprime opiniile legate de activitatea desfășurată, cum s-au simțit și să completeze fișa de evaluare.

„Povestea fluturului” anexa 1

A fost odată un văduv care locuia împreună cu cele două fete ale sale care erau foarte curioase și inteligente. Fetele îi puneau mereu multe întrebări... la unele știa să le răspundă, la altele nu...

Cum își dorea să le ofere cea mai bună educație, într-o zi și-a trimis fetele în vacanță cu un înțelept. Înțeleptul știa întotdeauna să le răspundă la întrebările pe care ele le puneau.

La un moment dat una dintre ele a adus un fluture pe care plănuia să îl folosească pentru a înșela înțeleptul.

– Ce vei face? o întrebă sora ei.

– O să ascund fluturile în mâinile mele și o să întreb înțeleptul dacă e viu sau mort. Dacă va zice că e mort, îmi voi deschide mâinile și îl voi lăsa să zboare. Dacă va zice că e viu îl voi strânge și îl voi strivi. Și astfel orice răspuns va avea, se va înșela.

Cele două fete au mers într-o clipă la înțelept. L-au găsit meditând.

– **Am aici un fluture. Spune-mi, înțeleptule, e viu sau mort?**

Foarte calm, înțeleptul surâse și îi zise:

– Depinde de tine... fiindcă e în mâinile tale.

Rotativa

1. Care credeți că sunt aptitudinile copilului dvs. ?
2. Ce interese are ?
3. Este sociabil cu cei din jur ?
4. Cum caracterizați relațiile copilului dvs. cu colegii și prietenii ?
5. Copilul dvs. are idei de profesiunea pe care ar vrea s-o exerseze mai târziu ?

28. Proiect de activitate

Clasa : a VIII- a

Profesor : Baronescu Ionel

Aria curriculară: Om și societate

Unitatea de învățământ : Școala Gimnaziala Tintareni

Disciplina: Consiliere și orientare

Subiect : „***FII CONȘTIENT, NU DEPENDENT!***”

Tipul lecției: transmitere și însușire de noi cunoștințe

Durata: 50 min

Grup tinta: elevii clasei a VIII-a și părinții lor

Scop:

- promovarea sănătății și a stării de bine a elevului român, prin formarea unui stil de viață sănătos și prevenirea comportamentelor de risc pentru sănătate.

Obiective operaționale: elevul trebuie să fie capabil:

- O1. să enumere substanțe și produse cunoscute sub denumirea de droguri
- O2. să facă distincția între *droguri legale* și *droguri ilegale*, prin existența sau nu a restricțiilor privind consumul, cumpărarea / vânzarea acestora, etc.,
- O3. să prezinte aspecte privind efectele unor droguri, în plan social, fizic și psihic, pe termen scurt și lung;
- O4. să exemplifice cauze ale consumului de droguri în cazul tinerilor;
- O5. să prezinte modalități pozitive în care pot fi abordate următoarele situații de risc: fumatul/ consumul de băuturi alcoolice / droguri ca influență venită din partea părinților, a prietenilor, ori din teribilism, curiozitate, sau ca modalitate de răspuns la o situație dificilă de tipul eșecului școlar.

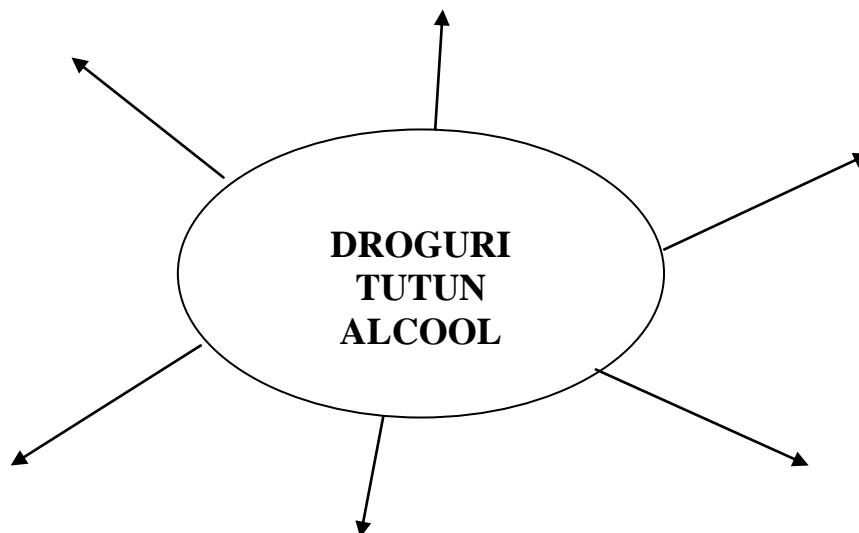
Desfășurarea activității

1. Moment organizatoric:

Asigurarea climatului de ordine și disciplină necesar desfășurării lecției.

2. Captarea atenției

Se completează pe coala de flipchart posterul de mai jos:

Elevii trebuie să numească ceea ce le vine în minte în legătură cu termenii dați: un cuvânt/ o propoziție scurtă. (termeni posibili: *dependență, inconștiență, iluzie, durere, boală, moarte, familie...*)

3. Anunțarea subiectului lecției

- Astăzi vom discuta despre motivele care îi fac pe unii oameni să consume droguri, mai ales pe cei tineri și pe copii, și vom încerca să vedem cum am putea face față unor astfel de situații periculoase.

4. Dirijarea învățării

De ce este importantă prevenirea primară a consumului de droguri?

Este cunoscută preocuparea crescândă a adolescenților și tinerilor pentru consumul de droguri. Pretutindeni în lume consumul de droguri a devenit o problemă care a luat societatea românească prin surprindere. În cadrul unui studiu realizat de Direcția de Sănătate Publică și Organizația **Salvați Copiii**, în toate liceele 10% dintre tineri au recunoscut că sunt consumatori de droguri. Vârsta minimă la care începe consumul de droguri a scăzut vertiginos. Drogurile se consumă în tot mai multe și diverse locuri iar societatea noastră nu este *dotată* cu instituții care să combată eficient acest fenomen.

În ultima perioadă au început să apară materiale, dar multe dintre ele oferă informații mai degrabă axate pe abordarea tratamentului toxicomaniei după ce aceasta s-a instalat și mai puțin pe tehnici eficiente de prevenire a consumului.

Ținând cont de argumentele menționate mai sus, profesorii, părinții, întreaga societate a ajuns la concluzia că trebuie acordată o importanță mai mare **prevenirii primare a consumului de droguri prin educația realizată în cadrul școlii și în familie.**

Clasificarea toxicomaniei

a) după gravitatea efectelor:

- ☐ **majoră** - morfină, cocaină, amphetamine, alcool
- ☐ **minoră** - tabagismul, consumul de cafea

b) după numărul drogurilor administrate:

- ☐ **monotoxicomanie** - administrarea unui singur drog
- ☐ **politoxicomanie** - folosirea mai multor droguri

Ce înțelegem prin dependență, toleranță, stare de sevraj

Substanță – termen preferat în locul celui de *drog* (în concepția neprofesioniștilor acest termen implică exclusiv drogurile ilegale, dar droguri sunt considerate și alte substanțe care pot fi procurate legal (tutunul, alcoolul, codeina, benzodiazepinele)

Abuzul de substanță - mod patologic de consum ce se întinde pe o perioadă de cel puțin 12 luni și conduce la afectare clinică semnificativă, manifestate prin cel puțin una din următoarele situații:

- consum repetitiv ce determină incapacitatea de a îndeplini principalele obligații de serviciu, școlare sau casnice
- consum repetitiv ce duce la încălcarea normelor sociale, soldate cu amenzi, arestări
- continuarea consumului, în ciuda existenței problemelor interpersonale (certuri cu familia, cu prietenii, cu colegii)

Dependența = o stare de intoxicație cronică produsă de consumul repetat al unui drog.

Ea se caracterizată prin:

- dorința irezistibilă de a continua consumul drogului și de a-l obține cu orice preț și pe orice cale
- tendința de a crește doza
- dependența psihică sau fizică care se manifestă prin simptome (semne, manifestări) de abținere la întreruperea drogului (simptome supărătoare, greu de suportat)
- efect dăunător asupra individului și societății
- dorința de a lua periodic o substanță pentru a obține din acest fapt o plăcere sau risipirea unei senzații de indispoziție

Toleranța la o substanță = necesitatea de a crește treptat cantitatea de substanță psihoactivă pentru a obține același efect

Sevrăjul = răspunsul organismului la absența bruscă a drogului cu care este obișnuit (apariția unor simptome fizice și psihice, la întreruperea bruscă a consumului); cel mai sever sevrăj apare la heroină și se manifestă prin: neliniște, insomnie, tremur puternic, dureri articulare și musculare, dureri abdominale însoțite de simptome specifice stării de gripă (greață, vărsături, febră, frisoane, transpirații)

Toxicomania = apetență în consumul unor substanțe care prilejuiesc dependența

Cauzele abuzului de drog

Consumul de drog nu are o cauză unică. În general se recunosc **trei factori importanți**:

- ☐ disponibilitatea drogului;
- ☐ o personalitate vulnerabilă;
- ☐ presiunile sociale.

Există **trei căi** pe care se poate ajunge la dependența de droguri:

- prin administrarea drogurilor prescrise de medici (barbiturice, benzodiazepine);
- prin procurare legală, fără rețetă (nicotina, morfina și alcoolul);
- prin auto-administrare de droguri obținute pe căi ilegale.

Consumatorii de drog, mai ales tinerii, pot avea următoarele **caracteristici**:

- un anumit grad de vulnerabilitate a personalității, anterioară începerii consumului;
- sunt în dezacord cu societatea și cu autoritățile;
- au rezultate școlare slabe, multe absențe și acte de delincvență;
- acuză stări depresive sau anxietate;
- unii provin din medii profund dezorganizate și adesea au avut o copilărie tristă.

Cu toate acestea, multe dintre persoanele care fac abuz de drog nu au nici una din caracteristicile menționate mai sus. Riscul abuzului de drog crește în societățile în care acesta nu este

o rușine. Asupra tinerilor acționează și presiuni sociale, determinându-i să consume pentru a fi în rând cu ceilalți.

Ce înseamnă prevenirea primară, prevenirea secundară și prevenirea terțiară?

Prevenirea primară se referă la încercarea de a stimula abținerea totală sau cel puțin creșterea vârstei la care tânărul vine în contact cu drogul. Prevenirea primară se poate realiza în școală, prin implicarea și pregătirea cadrelor didactice.

Prevenirea secundară se adresează acelor care au deja experiența unui consum și se încearcă împiedicarea apariției dependenței.

Prevenirea terțiară se adresează celor care au o experiență îndelungată cu drogurile, au avut mai multe recăderi și sunt expuși riscului complicațiilor (virusul HIV, hepatita B, infecții generalizate, ș.a.).

Prevenirea secundară și cea terțiară necesită consiliere / psihoterapie specializată.

6. Reflecție: De ce se consumă droguri? (cauze)

Elevii caută argumente, detaliind cu situații concrete din ceea ce au citit sau din relatările altora. Se notează răspunsurile găsite.

(Răspunsuri posibile: lipsa de informații, modelele parentale, curiozitatea, anturajul (grupul de prieteni), probleme școlare, probleme familiale (lipsa unuia sau a ambilor părinți, dezinteresul părinților față de copii), teribilism, distracție, etc.)

7. Obținerea performanței:

Fiecare grupă primește o coală flipchart pe care sunt scrise mai multe enunțuri privind cauzele consumului de droguri; elevii trebuie să găsească aspecte pozitive în legătură cu situația respectivă, soluții în ceea ce privește modul de a trece peste acestea. (Anexa 1)

GRUPA 1:

Mulți tineri încep să fumeze pentru că și părinții lor fumează. Ori încep să bea pentru că văd că uneori tata întrece măsura în această privință.

Dacă vrem să fim ca ei, există multe alte privințe în care i-am putea copia. Iată câteva exemple de astfel de lucruri bune:

.....
.....
.....
.....
.....

GRUPA 2:

Mulți copii încep să fumeze ori să consume băuturi alcoolice deoarece cred că acesta este un mod de a te distra cu prietenii.

Iată cum te poți distra cu prietenii, fără să fumezi sau să consumi băuturi alcoolice:

.....
.....
.....
.....
.....

GRUPA 3:

De cele mai multe ori, un prieten este cel care te convinge că nu ți se întâmplă nimic rău dacă fumezi și tu, și că dacă nu o faci, ceilalți vor considera că ești un fricos.

De fapt, o astfel de persoană nu îți este prieten.

Iată cum arată un prieten adevărat:

.....

.....

.....

.....

.....

GRUPA 4:

Curiozitatea este dorința firească de a afla/ vedea/ încerca/ cunoaște noi lucruri, evenimente, fenomene.

Curiozitatea este un lucru bun; din curiozitate descoperim lumea, învățăm mereu lucruri noi.

Este bine să fii curios, doar că unii au curiozități în ceea ce privește țigările, alcoolul sau drogurile.

Iată câteva lucruri bune pe care, din curiozitate, am dori să le aflăm, ori să le cunoaștem:

.....

.....

.....

.....

.....

GRUPA 5

De multe ori diverse probleme îi pot face pe oameni să recurgă la lumea iluzorie a drogurilor. Pentru școlari, astfel de probleme ar putea fi:

- ☐ notele proaste din catalog
- ☐ o situație de corigență
- ☐ o prietenie destrămată, etc.

Iată cum s-ar putea rezolva cu adevărat aceste probleme:

.....

.....

.....

.....

.....

29. PROIECT DE LECȚIE

Clasa : a VI- a

Unitatea de învățământ : Școala Gimnazială Țîntăreni/ Gorj

Profesor : Ionică Ion

Disciplina: Consiliere și orientare

Subiect : „Copiii rromi ieri, copiii rromi azi în viziunea părinților”

Tipul lecției: lectorat cu părinții

Durata: 50min

Obiective operaționale:

O1- să enumere câteva povești cunoscute de părinți despre copilăria de ieri și copilăria de azi;

O2- să compare copilăria de altădată și cea de azi (asemănări și deosebiri) atât din punct de vedere al copilului rrom cât și al părintelui acestuia;

O3- să își exprime părerea despre pedepsele aplicate elevilor la școală în trecut;

O4- să își exprime părerea despre evoluția școlii din preistorie până în epoca contemporană.

Strategia didactică:

a) Metode și procedee: conversația, explicația, observația, exercițiul, problematizarea

b) Mijloace de învățământ: videoproiector, fotografii

c) Forme de organizare: frontal, individual

Conținut științific		Metode și procedee
<i>Activitatea dirigintei</i>	<i>Activitatea Părinților</i>	
Pregătesc materialele necesare lecției. Asigur un climat propice desfășurării lecției. Mă prezint părinților:	Se pregătesc pentru ora răspunzând cerințelor.	Conversația
Vom realiza o conversație pe baza informațiilor acumulate. Haideți să vedem ce vă mai aduceți aminte din trecutul romilor.. -Ce este familia ? -Din ce este alcătuită familia? -Vă rog să dați câteva exemple de opere literare cunoscute de voi, care prezintă viața de familie și locul natal. -Ce reprezintă comunitatea locală?	Părinții vor răspunde întrebărilor: - Familia este cel mai important grup. - Familia este alcătuită din părinți și copii, părinții având îndatorirea de a asigura creșterea și educația copiilor. -Ion Creanga, „Amintiri din copilărie” -Comunitatea locală reprezintă satul sau orașul în care te-ai născut, cu locuitorii săi.	Conversația Explicația Exercițiul
Realizez o conversație legată de petrecerea timpului liber al copiilor romi: -Cum își petrec timpul liber? -Au mulți prieteni? -Le plac poveștile? -Care sunt cele trei perioade importante ale vieții? -În care dintre aceste perioade credeți că se află?	Părinții vor răspunde la întrebări. -Cele trei perioade ale vieții sunt: copilăria, adolescența și maturitatea. -Copii lor se află în cea mai frumoasă perioadă a vieții lor ”copilăria”.	Conversația Problematizarea
Astăzi, dragi, părinți vom discuta despre această perioadă frumoasă a vieții, copilăria și vom stabili asemănările și deosebirile dintre „Copiii romi de ieri și copiii romi de azi în viziunea părinților”, acesta este și titlul lectoratului de astăzi.		Conversația
Stabilirea asemănărilor și deosebirilor dintre copilăria de ieri și azi: Le voi împărtăși părinților câte o fișă pe care va trebui să o completeze cu asemănările și deosebirile dintre copilăria de ieri și cea de azi. Inițierea unei conversații despre copilăria bunicilor elevilor: Vom realiza o conversație bazată pe întrebări despre copilărie: -Părinții și bunicii dumneavoastră v-au povestit despre copilăria lor ? -Oare cum își petreceau timpul liber?	*exemple de jucării din copilăria bunicilor: - păpuși și mingi cusute din pieile animalelor, sau jucării modelate din lut, cioplite din lemn sau oase	Exercițiul Observația Explicația conversația

<p>-Știe cineva ? -Ce jocuri jucau ? -Ce jucării aveau?Credeți că aveau atâtea jucării,la fel ca și copiii dumneavoastră? *Vă rog să dați câteva exemple de jucării!</p> <p>Completarea unui rebus *Voi proiecta pe tablă un rebus care conține cuvinte legate de copilărie. -Cum credeți că erau dascălii cu elevii? Cine vrea să enumere epocile istorice? Le voi proiecta pe tablă un filmuleț cu epocile istorice,iar după terminarea filmulețului le voi pune întrebări (răspunsurile le vor regăsi în filmuleț):</p> <p>Epoca preistorică -La ce erau expuși copiii primilor oameni ? -Ce au învățat copiii?</p> <p>Antichitate -În ce perioadă au apărut primele școli? -Ce făceau fii oamenilor bogați?Dar fii oamenilor săraci? -Cum se pregăteau fetele ?</p> <p>Evul mediu -Mai erau diferențe între copii săraci și cei bogați? -Ce învățau cei mai mulți copii?</p> <p>Epoca contemporană -Ce schimbări observăm în această epocă ? -Ce organizație a luat ființă în această perioadă ? -Știe cineva ce înseamnă UNICEF?</p> <p>Citirea unui text despre școala din trecut și cea de azi. Voi face citirea textului model. Pentru a înțelege textul mai bine le voi proiecta pe tablă un filmuleț.</p>	<p>Epocile istorice sunt:preistoria, Antichitate,evul mediu,epoca modernă,epoca contemporană</p> <p>-În acest exercițiu trebuie să completăm rebusul.</p>	
<p>Discuții și analiză comparativă pe baza imaginilor prezentate. Le voi proiecta pe tablă câteva imagini cu școala din alte țări și școala din țara noastră,iar ei va trebui să îmi enumere câteva deosebiri dintre cele doua imagini. -Ce observați în prima imagine? -Dar în a doua imagine?</p>	<p>În prima imagine putem observa o școală în care copii studiază fără scaune și bănci. Iar a doua imagine se potrivește cu școala din România.</p>	<p>Conversația Observația</p>
<p>-Le mulțumesc părinților pentru participarea la lectorat.</p>		<p>Conversația</p>

30. PROIECT DE LECȚIE

Clasa: a VII- a

Unitatea de învățământ : Școala Gimnazială Țîntăreni/ Gorj

Profesor : Ionică Ion

Disciplina: Consiliere si orientare

Subiect : *Părinții inteligenți și părinții buni*

Tipul lecției: lectorat cu părinții

Durata: 2 ore

Obiective operaționale:

- Conștientizarea părinților asupra rolului lor activ în educația copilului;
- Promovarea unor schimbări în mentalitatea tradițională în raport cu poziția copilului în familie;
- Prevenirea unor probleme ivite în comportamentul copiilor;
- Formarea abilităților de comunicare ale părinților;
- Schimbarea atitudinii negativiste a unor părinți față de copiii lor;
- Îmbunătățirea abilităților de consiliere și relaționare cu familia, îndeosebi cu familii în situații de criză;
- Dezvoltarea și îmbunătățirea colaborării școală – familie.

Strategia didactică:

a)Metode și procedee: expunerea, exercițiul , dialogul, ciorchinele, dezbateră , lectoratul, studiu de caz, jocurile de rol.

b)Mijloace de învățământ: videoproiector, fotografii

c)Forme de organizare: frontal, individual

"Viața nu se măsoară în numărul de respirații pe care le ai, ci în momente care îți taie răsuflarea."

Dr. Augusto Cury, psihiatru și psihoterapeut cu recunoaștere internațională, în urma studiului asupra modului cum se construiește și se dezvoltă inteligența, ajunge la următoarea concluzie, analizând societatea contemporană:

singurătatea nu a fost niciodată atât de intensă; părinții își ascund sentimentele de copii iar copiii își ascund lacrimile de părinți. Cantitatea de informație și cunoștințe disponibile este mai mare; cu toate acestea, noile generații nu sunt formate pentru a gândi, ci pentru a repeta informații.

El ne spune că în ziua de azi nu ajunge să fim părinți buni, ci trebuie să devenim părinți inteligenți. Pentru aceasta ne vorbește despre șapte deprinderi ale „părinților buni” și cum trebuie transformate ele de către „părinții inteligenți”.

Părinții buni au grijă să satisfacă, în măsura posibilităților lor economice, dorințele copiilor lor. Fac petreceri pentru aniversări, le cumpără pantofi, haine, produse electronice, organizează excursii și le dau copiilor lor tot ceea ce ei cred ca le-ar face placere copiilor.

Părinții inteligenți dau copiilor ceva incomparabil mai valoros. Ceva ce nu se poate cumpăra cu toți banii din lume: ființa lor, povestea vieții lor, experiențele lor și cel mai important, timpul lor.

Părinții care le fac în permanență daruri copiilor lor sunt păstrați în amintire doar pentru un moment. Părinții care se preocupă să le dăruiască copiilor o parte din timpul lor, exemple și povestiri din viața lor, rămân de neuitat.

Astăzi, părinții buni cresc copii zbuciumați, înstrăinați, autoritari și rasfatați, pentru că societatea s-a transformat într-o fabrică de stres. Părinții care nu-și învață copiii să aibă o viziune

echilibrata asupra publicității, a emisiunilor de televiziune și a discriminării sociale îi transformă într-o pradă ușoară pentru sistemul acaparator al lumii cotidiene. Pentru acest sistem, copilul nu este o ființă umană, ci un consumator.

Părinții inteligenți ajută copiii să nu fie sclavii problemelor lor. Dacă problemele se pot rezolva, vor fi rezolvate, iar dacă nu, trebuie să ne acceptăm limitele, atât ca părinte cât și copil, și să vedem în mod obiectiv ceea ce am gresit pentru a nu mai repeta greșeala și să nu dam vina pe cel de langa noi, indiferent ca este un coleg al copilului, sot sau soție sau profesor.

Vechile corecții și binecunoscutele predici nu mai funcționează. Când vorbiți copiilor și repetați același lucru, declanșați un resort din subconștientul lor care deschide anumite arhive ale memoriei, ce conțin critici mai vechi, pe care ei le știu și care nu aduc nimic nou. 99% din criticile și corecțiile părinților sunt inutile în influențarea personalității tinerilor.

A-ți surprinde copilul înseamnă a spune lucruri la care ei nu se așteaptă. De exemplu: copilul a ridicat glasul la părinți. Se așteaptă să țipiți și să-l pedepsiți. Dar puteți începe prin a tăcea și a vă relaxa, apoi puteți spune: „Nu mă așteptam să mă superi în felul acesta. În ciuda supărării pe care mi-ai provocat-o, eu te iubesc și te respect mult”. Apoi copilul trebuie lăsat să se gândească.

Părinții buni spun: „Greșești”; părinții inteligenți spun: „Ce părere ai despre comportamentul tău?” „Gândește înainte să reacționezi!”

Părinții buni educă inteligența copiilor lor, părinții inteligenți le educă sensibilitatea.

Stimulați-i pe copii să aibă obiective, să caute succesul în studiu, în muncă, în relațiile sociale, dar nu vă opriți aici.

Ajutați-i să nu le fie teamă de insuccese. Nu există podium fără înfrângeri.

Mulți nu strălucesc în munca lor pentru că au renunțat în fața primelor obstacole, pentru că nu au avut răbdare să suporte un „nu”, pentru că nu au avut îndrăzneala de a înfrunta unele critici, nici umilința de a-și recunoaște greșeala.

Perseverența este la fel de importantă ca și capacitățile intelectuale.

Pentru părinții inteligenți, a avea succes nu înseamnă a avea o viață fără greșeli. De aceea sunt în stare să spună copiilor lor: „Am greșit”, „Scuză-mă”, „Am nevoie de tine”, „Te rog, fă acest lucru,” etc..

Părinții care nu-și cer scuze, nu-și vor învăța copiii cum să abordeze aroganța.

A sta de vorbă înseamnă a vorbi despre lumea care ne înconjoară, a dialoga înseamnă a vorbi despre lumea în care suntem: a relata experiențe, a împărtăși ceea ce se află ascuns în inima fiecăruia, a-ti cunoste copilul asa cum te cunosti pe tine.

Peste 70% din părinți n-au avut curajul de a dialoga cu copiii lor despre temerile, pierderile și frustrările personale, așa cum ai sta de vorba cu tine însuți sau cu prietenul tău cel mai bun.

Nu trebuie să deveniți o jucărie în mâna copilului, ci un prieten foarte bun. Prietenii foarte buni se sprijină reciproc, nu au secrete unul fata de celalalt, trec împreună prin greutăți și bucurii, își petrec mare parte din timp împreună și cel mai important au încredere unul în celalalt.

CELE 7 PĂCATE CAPITALE ALE EDUCAȚIEI

- A te da exemplu personal
- A exprima autoritatea cu agresivitate
- A fi excesiv de critic: a obstrucționa copilăria celui educat
- A pedepsi la furie și a pune limite, fără a da explicații
- A fi nerăbdător și a renunța să mai faci educație
- A nu te ține de cuvânt
- A ingradi visele și speranțele.

PROIECT DE LECȚIE

Clasa: a VIII-a

Unitatea de învățământ : Școala Gimnazială Țîntăreni/ Gorj

Profesor : Ionică Ion

Disciplina: Consiliere si orientare

Subiect : Meseria de părinte

Tipul lecției: lectorat cu părinții

Durata: 2 ore

Obiective operaționale:

- să facă efortul de a depăși grijile cotidiene de adult si sa acorde un timp special adolescentului si nevoilor lui – ce a invatat la scoala, ce prieteni si-a facut, ce framantari il macina, ce teme il intereseaza
- să realizeze un echilibru intre metodele bazate pe restrictii si cele bazate pe recompense, astfel incat adolescentul sa nu se simta constrans in mod exagerat, dar nici sa fie lasat sa poarte singur povara unei prea mari libertati

Strategia didactică:

a)Metode și procedee: expunerea, exercițiul, dialogul, dezbaterea, lectoratul, studiu de caz, chestionarul.

b)Mijloace de învățământ: videoproiector, chestionarul

c)Forme de organizare: frontal, individual

Motto: Primul profesor al copilului este însuși părintele!

SCENARIU DIDACTIC:

- a) se distribuie fiecarui parinte fisa “Discursul unui adolescent despre meseria de parinte” si se solicita acestuia sa identifice meseria la care se refera adolescentul imaginar...

*DISCURSUL UNUI adolescent CE VORBESTE DESPRE MESERIA
DE..... (ANEXA 1)*

Daca ar fi sa vorbesc despre meseria lui, as spune pe scurt urmatoarele:

- ☛ Munceste cu seriozitate pentru a ma invata si educa...
- ☛ Imbina utilul cu placutul in activitatile de invatare si educare pe care mi le ofera zilnic.
- ☛ Imi da o multime de sarcini, mai placute, mai neplacute, dar toate spre folosul meu.
- ☛ Foloseste o multime de metode de educare... unele mai dure, altele mai jucause... dar toate cu scopul de a ma forma ca om de calitate.
- ☛ Isi impune sa fie un exemplu pozitiv pentru ceilalti si-mi solicita acelasi lucru si mie.
- ☛ Periodic analizeaza ce am invatat, dar nu ca sa ma critice ci pentru a ma ajuta sa progrez si pentru a-mi evidentia reusitele.
- ☛ In timpul sau liber se gandeste mereu la mine si chiar isi sacrifica acest timp pentru a ma sprijini atunci cand am nevoie.
- ☛ Se implica in a-mi oferi ocazii de a petrece constructiv timpul liber.
- ☛ Cand am reusit sa invat toate lucrurile considerate de el necesare, imi da voie sa merg mai departe, pe drumurile pe care mi le ofera viata.

- b) se citesc raspunsurile parintilor (pe care le estimam ca referindu-se la meseria de profesor) si le spunem apoi meseria „surpriza” si anume ca adolescentul se refera la ...**meseria de parinte**.
- c) se reia discursul adolescentului si se transforma fiecare afirmatie intr-un sfat acordat parintilor:
- sa isi asume responsabilitatea pentru comportamentul copilului, acesta fiind si rezultatul modului in care se comporta ca parinte

- sa realizeze un echilibru între metodele bazate pe restrictii si cele bazate pe recompense, astfel incat adolescentul sa nu se simta constrans in mod exagerat, dar nici sa fie lasat sa poarte singur povara unei prea mari libertati
 - sa fie consecventi in comportamentul si regulile pe care le impun copiilor; aceasta consecventa trebuie sa se manifeste la ambii parinti (care trebuie sa cada de acord asupra regulilor si sa le aplice la fel)
 - sa-si asculte mai intai copilul (parerile lui, ce simte etc.) si, dupa ce acesta se simte in siguranta si iubit, abia apoi sa dea sfaturi sau sa aduca critici constructive
 - sa faca efortul de a depasi grijile cotidiene de adult si sa acorde un timp special adolescentului si nevoilor lui – ce a invatat la scoala, ce prieteni si-a facut, ce framantari il macina, ce teme il intereseaza
 - sa fie atent la felul in care adolescentul isi petrece timpul liber si sa-l indrume spre activitati care sa ii formeze trasaturi pozitive de caracter
 - sa il trateze ca pe un partener de actiune si discutie si, atunci cand il simte pregatit, sa il lase sa ia propriile decizii si sa actioneze in baza acestora:
- d) se ofera parintilor **un chestionar** care sa le ofere ocazia de a reflecta cu privire la modul in care isi indeplinesc responsabilitatile parentale:

CHESTIONAR PENTRU PARINTI (ANEXA 2)

1. **Cine se ocupa in mod special de educatia copilului?**
☐ mama ☐ tatal ☐ ambii parinti ☐ alta persoana (cine?.....)
 2. **Care sunt cele mai eficiente metode pe care le folositi cu copilul dv. pentru a-l educa?**

 3. **Cat timp pe zi acordati copilului dv. pentru a discuta sau face activitati special cu acesta ?**
☐ mai putin de ½ ora ☐ aproximativ ½ ora ☐ ½ ora – 1 ora ☐ peste 1 ora (cat?.....)
 4. **Cum se comporta copilul dv. acasa ? Descrieti-l pe scurt.....**

 5. **Cat timp acorda copilul dv. pregatirii pentru scoala ?**
☐ mai putin de ½ ora ☐ aproximativ ½ ora ☐ ½ ora – 1 ora ☐ peste 1 ora (cat?.....)
 6. **Cat de des il intrebati pe copilul dv cu privire la temele sau lectiile pe care le are de invatat ?**
☐ f des ☐ des ☐ mediu ☐ rar ☐ f rar
 De ce ?.....
 7. **Ce face copilul dv. in timpul liber?.....**
 8. **Cum ati mentinut pana acum legatura cu scoala?**
☐ nu am avut timp si am venit rar la scoala
☐ am aflat de situatia scolara a copilului din discutiile cu el
☐ am venit la sedintele cu parintii
☐ am mentinut legatura cu dirigintele prin telefon
☐ am venit periodic la scoala si am vorbit personal cu dirigintele si profesorii
- e) se initiaza o discutie constructiva cu parintii, pe problematica **responsabilitatile parintelui - responsabilitatile copilului** in vederea construirii unei relatii pozitive între acestia; la finalul discutiilor li se da parintilor **o fisa (decupata in forma de inima) cu sfaturi pentru parinti si sfaturi pentru copii**, subliniindu-se ca „**inima perfecta a unei familii** ” se va obtine doar daca cele doua parti (parinti si copii) vor depune eforturi sustinute si echilibrate. Se va sugera parintilor ca jumatatea ce le revine lor sa o pastreze si cealalta jumatate sa o dea copilului sau.

DISCURSUL UNUI ADOLESCENT CE VORBEȘTE DESPRE MESERIA DE.....

Dacă ar fi să vorbesc despre meseria lui, aș spune pe scurt următoarele:

- ☛ Muncește cu seriozitate pentru a mă învăța și educa...
- ☛ Îmbina utilul cu plăcutul în activitățile de învățare și educare pe care mi le oferă zilnic.
- ☛ Îmi dă o multime de sarcini, mai plăcute, mai neplăcute, dar toate spre folosul meu.
- ☛ Folosește o multime de metode de educare... unele mai dure, altele mai jucause... dar toate cu scopul de a mă forma ca om de calitate.
- ☛ Își impune să fie un exemplu pozitiv pentru ceilalți și-mi solicită același lucru și mie.
- ☛ Periodic analizează ce am învățat, dar nu ca să mă critice ci pentru a mă ajuta să progrez și pentru a-mi evidenția reușitele.
- ☛ În timpul sau liber se gândește mereu la mine și chiar își sacrifică acest timp pentru a mă sprijini atunci când am nevoie.
- ☛ Se implică în a-mi oferi ocazii de a petrece constructiv timpul liber.
- ☛ Când am reușit să învăț toate lucrurile considerate de el necesare, îmi dă voie să merg mai departe, pe drumurile pe care mi le oferă viața.

DISCURSUL UNUI ADOLESCENT CE VORBEȘTE DESPRE MESERIA DE.....

Dacă ar fi să vorbesc despre meseria lui, aș spune pe scurt următoarele:

- ☛ Muncește cu seriozitate pentru a mă învăța și educa...
- ☛ Îmbina utilul cu plăcutul în activitățile de învățare și educare pe care mi le oferă zilnic.
- ☛ Îmi dă o multime de sarcini, mai plăcute, mai neplăcute, dar toate spre folosul meu.
- ☛ Folosește o multime de metode de educare... unele mai dure, altele mai jucause... dar toate cu scopul de a mă forma ca om de calitate.
- ☛ Își impune să fie un exemplu pozitiv pentru ceilalți și-mi solicită același lucru și mie.
- ☛ Periodic analizează ce am învățat, dar nu ca să mă critice ci pentru a mă ajuta să progrez și pentru a-mi evidenția reușitele.
- ☛ În timpul sau liber se gândește mereu la mine și chiar își sacrifică acest timp pentru a mă sprijini atunci când am nevoie.
- ☛ Se implică în a-mi oferi ocazii de a petrece constructiv timpul liber.
- ☛ Când am reușit să învăț toate lucrurile considerate de el necesare, îmi dă voie să merg mai departe, pe drumurile pe care mi le oferă viața.

DISCURSUL UNUI ADOLESCENT CE VORBEȘTE DESPRE MESERIA DE.....

Dacă ar fi să vorbesc despre meseria lui, aș spune pe scurt următoarele:

- ☛ Muncește cu seriozitate pentru a mă învăța și educa...
- ☛ Îmbina utilul cu plăcutul în activitățile de învățare și educare pe care mi le oferă zilnic.
- ☛ Îmi dă o multime de sarcini, mai plăcute, mai neplăcute, dar toate spre folosul meu.
- ☛ Folosește o multime de metode de educare... unele mai dure, altele mai jucause... dar toate cu scopul de a mă forma ca om de calitate.
- ☛ Își impune să fie un exemplu pozitiv pentru ceilalți și-mi solicită același lucru și mie.
- ☛ Periodic analizează ce am învățat, dar nu ca să mă critice ci pentru a mă ajuta să progrez și pentru a-mi evidenția reușitele.
- ☛ În timpul sau liber se gândește mereu la mine și chiar își sacrifică acest timp pentru a mă sprijini atunci când am nevoie.
- ☛ Se implică în a-mi oferi ocazii de a petrece constructiv timpul liber.
- ☛ Când am reușit să învăț toate lucrurile considerate de el necesare, îmi dă voie să merg mai departe, pe drumurile pe care mi le oferă viața.

DISCURSUL UNUI ADOLESCENT CE VORBEȘTE DESPRE MESERIA DE.....

Daca ar fi sa vorbesc despre meseria lui, as spune pe scurt urmatoarele:

- ☛ Munceste cu seriozitate pentru a ma invata si educa...
- ☛ Imbina utilul cu placutul in activitatile de invatare si educare pe care mi le ofera zilnic.
- ☛ Imi da o multime de sarcini, mai placute, mai neplacute, dar toate spre folosul meu.
- ☛ Foloseste o multime de metode de educare... unele mai dure, altele mai jucause... dar toate cu scopul de a ma forma ca om de calitate.
- ☛ Isi impune sa fie un exemplu pozitiv pentru ceilalti si-mi solicita acelasi lucru si mie.
- ☛ Periodic analizeaza ce am invatat, dar nu ca sa ma critice ci pentru a ma ajuta sa progrez si pentru a-mi evidentia reusitele.
- ☛ In timpul sau liber se gandeste mereu la mine si chiar isi sacrifica acest timp pentru a ma sprijini atunci cand am nevoie.
- ☛ Se implica in a-mi oferi ocazii de a petrece constructiv timpul liber.
- ☛ Cand am reusit sa invat toate lucrurile considerate de el necesare, imi da voie sa merg mai departe, pe drumurile pe care mi le ofera viata.

ANEXA 2

CHESTIONAR PENTRU PĂRINȚI

8. Cine se ocupă în mod special de educația copilului?

- ☐ mama ☐ tatal ☐ ambii parinți ☐ altă persoana (cine?.....)

9. Care sunt cele mai eficiente metode pe care le folositi cu copilul dv. pentru a-l educa?

.....
.....

10. Cat timp pe zi acordati copilului dv. pentru a discuta sau face activitati special cu acesta ?

- ☐ mai putin de ½ ora ☐ aproximativ ½ ora ☐ ½ ora – 1 ora ☐ peste 1 ora (cat?.....)

11. Cum se comporta copilul dv. acasa ? Descrieți-l pe scurt.....

.....

12. Cat timp acorda copilul dv. pregatirii pentru scoala ?

- ☐ mai putin de ½ ora ☐ aproximativ ½ ora ☐ ½ ora – 1 ora ☐ peste 1 ora (cat?.....)

13. Cat de des il intrebati pe copilul dv cu privire la temele sau lectiile pe care le are de invatat ?

- ☐ f des ☐ des ☐ mediu ☐ rar ☐ f rar

De ce ?.....
.....

14. Ce face copilul dv. in timpul liber?

.....
.....

8. Cum ati mentinut pana acum legatura cu scoala?

- ☐ nu am avut timp si am venit rar la scoala
- ☐ am aflat de situatia scolara a copilului din discutiile cu el
- ☐ am venit la sedintele cu parintii
- ☐ am mentinut legatura cu dirigintele prin telefon
- ☐ am venit periodic la scoala si am vorbit personal cu dirigintele si profesori.

31. Proiect de lecție

Profesor : Baronescu Ionel

Scoala Gimnazială Tînzăreni

Clasa: a V a

Disciplina: Consiliere și orientare - activitate extracurriculară

Subiectul: ”ȘI NOI RROMII AVEM DREPTURI”

Grup țintă : elevii clasei a V-a și părinții lor

Obiective de referință:

- Să recunoască asemănările și deosebirile dintre oameni;
- Să enumere drepturi și responsabilități la școală, acasă, în comunitate..

Obiective operaționale:

- O1: Să se recunoască pe el însuși ca o persoană cu calități specifice;
- O2: Să identifice acte legale ale unei persoane;
- O3: Să se recunoască drept parte a familiei, participând activ la viața acesteia, inclusiv prin asumarea unor responsabilități;
- O4: Să manifeste toleranță și prietenie;
- O5: Să se exprime corect în propoziție;
- O6: Să exprime păreri „pro,, și „contra,, pentru situațiile analizate.

Strategia didactică:

a) Metode și procedee: conversația euristică, explicația, problematizarea, dezbateră, jocul didactic, brainstorming, interviul, portofoliul.

b) Mijloace de învățământ: fișe, chestionare, fotografii, filme, documente de identitate.

c) Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Secvențele lecției	Ob. op.	Conținuturile învățării	Srateg. Didact.	Evaluare
1.Moment organizatoric		-pregătirea materialelor; -asigurarea liniștei.		
2.Captarea atenției	O1	<u>Spargerea ghetii:</u> “ Creionul vorbitor ”-elevul își spune numele însoțit de o însușire care începe cu inițiala numelui său. -părinții au aceeași sarcină.	a)creionul vorbitor b)creion c)frontal	
3.Anunțarea temei		-”Astăzi ,prin activitatea desfășurată,vom afla care sunt drepturile dar și îndatoririle copilului rrom” -se anunță în termeni accesibili elevilor, obiectivele activității.		
4.Dirijarea învățării	O2	“ Cine sunt? ” -elevii și părinții completează enunțurile din fișa de lucru conform cerințelor.	a)problem. b)fișa de lucru c)individual	Frontal

		<p>Joc didactic:”...Și mie” -participanții stau în cerc pe scaune; -fiecare trebuie să-și exprime o preferință; -toți care împărtășesc acea preferință strigă:” ...Și mie” și fug să se așeze în poala acestuia; -revin la locurile lor,așteaptă următoarea preferință.</p> <p>“De-a reporterii” -”reporterul”cere la 2-3 copii și la un părinte să răspundă la câteva întrebări (din fișa de interviu). -concluzie: <i>”Deși în aparență părem diferiți, ne asemănăm prin anumite caracteristici, pasiuni, atitudini, avem gesturi comune. Dar totuși...”</i></p> <p>O3 -”Chipul meu” -elevii desenează conform cerințelor din fișa de lucru; -părinții:”Spune povestea numelui copilului” -dirijez conversația despre prenumele fiecărei persoane, concluzionând că fiecare persoană are dreptul la un nume și prenume, înscris în certificatul de naștere. -prezint panoul cu certificatele de naștere ale copiilor;</p> <p>O5 -citesc datele dintr-un certificat și, prin dialog, ajung la ideea că fiecare aparține unei familii. -completez un poster care va deveni harta acestui proiect.</p> <p>-solicit un elev să recite poezia”Părinții mei”- de Elena Farago -dirijez dialogul despre familiile copiilor noștri și a copiilor fără familie. -le recit poezia”Mama” de G. Cosbuc</p> <p>-Moment de relaxare -participanții vizionează un material video interesant:</p> <p>O3 “În prezent copiii fără familii trăiesc în case de copii sau sunt adoptați”.</p> <p>O4 _Personaje triste din lumea poveștilor -dialog dirijat pe seama încălcării drepturilor copilului. -Vizionarea unui material ce face paralela între copilăria de ieri și cea de azi.</p>	<p>a)jocul b)fișa de interviu c)individual</p> <p>a)conv. euristică b)fișa de lucru,copii după certificate de naștere c)individual poster</p> <p>poezie</p> <p>videoclip frontal</p>	<p>frontal</p> <p>frontal</p>
--	--	--	---	-------------------------------

5.Asigurarea retenției	O2 O3	“Copacul prieteniei” -lucrăm în echipă -explic sarcinile de lucru; -urmăresc executarea lucrărilor; -dau indicații; -elevii expun lucrările la un poster pe care l-am completat pe tot parcursul orei. -dirijez conversația spre faptul că aparținem unei țări,planete iar sentimentul de prietenie și toleranță ne va ține uniți și va menține pacea.	a)brain storming b)hârtie,car-ton,lipici c)pe grupe, individual individual	Frontal individual,pe grupe fișe de portofoliu
6.Evaluarea	O4	“Bunicul” (despre cele patru rase)-de N. Stănescu -recitarea poeziei; -conversație pe baza conținutului; -colaj:” Chipuri de copii ”.	Poezie lucru în echipă	oral
7.Încheierea activității		Se interpretează cântecul: -” Toți copiii pământului ”	frontal	

FISA DE INTERVIU

(pentru elevi)

Cum vă numiți?

Sunteți elev?

Ce obiect vă place cel mai mult?

Aveți un personaj din povești cu care vreți să semănați?

FISA DE INTERVIU

(pentru părinți)

Cum vă numiți?

Cum îl cheamă pe copilul dumneavoastră?

Cine îi este diriginte?

Cum învață?

“COPACUL PRIETENIEI”

La începutul activității, prin utilizarea metodei *Brainstorming*, copiii răspund printr-un cuvânt la întrebarea “*Ce este un prieten?*”(un copil bun, te ajută...)

După anunțarea temei împart copii în 4 grupe.

Coroana copacului s-a realizat în fiecare grupă prin:

Grupul I- aplicarea amprente palmei fiecărui copil din grup;

Grupul II -aplicarea amprente tălpii piciorului;

Grupul III -decuparea palmei individuale trasată pe hârtie colorată și realizarea expresivității fiecăreia prin trasarea elementelor constitutive ale feței;

Grupul IV -decuparea fotografiei personale și aplicarea ei. Completarea cu diverse desene care să sugereze prietenia dintre copii.

INTERPRETARE:

G. I- prietenii își dau mâna la greu, se ajută la nevoie, sunt uniți;

G. II- prietenii totdeauna merg pe același drum, aleargă unii în ajutorul celorlalți, merg în excursii...

G. III- prietenii sunt veseli, se bucură împreună;

G. IV- prietenii trăiesc sub același soare, pe același pământ, se joacă împreună...

33. LECTORAT CU PĂRINȚII ELEVILOR

Tema:

Să fim alături de copiii noștri, să-i ajutăm să crească!

Prof.diriginte, Ionică Ion
Anul școlar 2018 - 2019

Scopuri strategice:

- Consolidarea parteneriatului școală – familie;
- Formarea unei atitudini pozitive față de esența procesului educațional;
- Abordarea unor probleme individuale din viața copilului/ căutarea unor metode de preîntâmpinare și ameliorare;

Forme de lucru:

- Comunicare ghidată, discuții în comun, studiu de caz, explicare argumentativă, simularea unor dialoguri, comentări sugestive (individual, în comun);

PUNCTE FORTE ALE LECTORATULUI:

1. Dirigințele împreună cu părinții elevilor vor aborda în cadrul lectoratului probleme ce țin de personalitatea copilului, nevoile individuale, probleme de ordin intim (indiscutabile în familie sau la școală);
2. Dirigințele îi va ajuta pe părinți să cunoască caracteristicile esențiale ale crizei de vârstă (13 – 14 ani), și le va oferi indicații psihopedagogice pentru consilierea copilului/ încurajare/ motivare/ integrare;
3. Părinții vor avea posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere în ceea ce privește particularitățile de vârstă ale copilului, nevoi individuale, pasiuni; se vor pronunța pe marginea unor situații de risc, iar împreună vor găsi căi posibile de ameliorare a situațiilor de conflict;
4. Cei prezenți vor cunoaște despre metodele educaționale, despre mijloacele eficiente ce favorizează creșterea și dezvoltarea armonioasă a personalității copilului; se vor propune modele de lucru cu copiii/ copii cu situație de conflict/ copii cu devieri comportamentale/ copii cu cerințe educaționale speciale;
5. Părinții vor fi motivați de a asista sistematic la lecții/ activități școlare și extrașcolare;
6. Părinții vor fi cunoscuți cu situații concrete de eșec școlar, abuz, violență în stradă (în rândurile minorilor), și vor fi motivați de a fi receptivi la nevoile individuale ale copiilor;

Activități propuse:

Activitatea educativă	Obiective propuse	Strategii/ resurse
1. Comoara mea – copilul meu. - Aduceți argumente convingătoare precum copilul vostru este cel mai scump dar dumnezeiesc;	- Sensibilizarea părinților față de copil – ființă unică în marele univers; - Formarea unei atitudini pozitive față de copil; - Consolidarea relațiilor dintre părinți și copii; - Motivarea părinților de a-și încuraja copilul;	- Soft tematic (ppt); - Imagini <i>Familia mea</i> ; - Fotografii; - Texte calchiate; - Comunicarea în acțiune; - Argumentarea convingătoare (comunicarea persuasivă);
2. Modele comportamentale. - Propuneți, pe fișele date (anexe), sfaturi pe care ar trebui să le urmeze fiecare copil;	- Stabilirea unor corespondențe eficiente, valabile, pozitive, între copii și părinți; - Dezvoltarea virtuților; - Impulsionarea părinților în vederea receptivității față de copil;	- Postere; - Fișe de lucru; - Carioci; - <i>Copacul de idei</i> ; (anexa – în loc de copac se propune floarea soarelui, făcându-se analogie cu lumina, educația, etc.)
3. Am curajul să spun... - Alcătuiți, oral, o declarație în fața tuturor despre copilul Dumneavoastră, precum cât de important este;	- Impulsionarea părinților în vederea receptivității față de copil; - Fortificarea sentimentelor părintești față de copil; - Motivarea părinților de a fi alături de copil (anume în momentele	- Interviu simulat; - Banda de înregistrare; - Audiție <i>Cântec despre părinți</i> ; - Argumentare; - Dialogare în acțiune; - Întrebări de

	de criză);	discuție/ și pentru dezbateri publică;
<p>4. EL are nevoie de carte.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ce pasiuni are copilul Dumneavoastră? - Ce meserie și-o dorește s-o îmbrățișeze? - Ce model și-al dori să-l urmeze? - Spre ce tinde copilul Dumneavoastră? 	<ul style="list-style-type: none"> - Argumentarea rolului școlii în viața de viitor a copilului; - Aprecierea punctelor forte și a succeselor copilului; - Încurajarea copilului; - Oferirea unor sugestii în vederea depășirii situațiilor de risc și de conflict; - Orientarea copilului pe tărâmurile succesului, al pasiunilor, al posibilităților de liberă afirmare, al siguranței și al împăcării; 	<ul style="list-style-type: none"> - Întrebări pentru discuție; - <i>Spargerea gheții;</i> - Prezentarea unui filmuleț despre relațiile dintre copii și părinți <i>Fluturile;</i> - Argumentare; - Simularea unor dialoguri; - Povestire (din viața de toate zilele a copilului: ridicări, coborâri, succese și eșecuri inevitabile);
<p>5. Să fim alături de copii...</p> <ul style="list-style-type: none"> - Comentați: „<i>Dragostea față de copil se prinde pe o întreagă viață, nu se uită, deși chiar dacă se ignoră la moment...</i>”; - „<i>Cel mai bun învățător al copilului – părintele</i>”; 	<ul style="list-style-type: none"> - Formarea și asigurarea unui climat multidimensional favorabil pentru formarea corectă a copilului; - Încurajarea copilului de a îndrăgi o meserie, de a-și dezvolta talentul; 	<ul style="list-style-type: none"> - Planșe cu citatele respective (se propun și alte citate (anexe)); - Lectura comentativă; - Argumentarea în acțiune, în raport cu elementele reale de viață; - Prezentarea unor imagini <i>O familie fericită – o familie unită;</i> - Comunicare în acțiune;
<p>6. În drum spre școală... și înapoi.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Alcătuiți o hartă orientativă în care veți schematiza activitățile pe care le realizează, zilnic, copilul Dumneavoastră? - Dar care este traseul activităților realizate în comun cu Dumneavoastră? - Cum dozați timpul la computer? TV? ș.a.; - Ce instrucțiuni petrecți, când merge copilul la școală/ în excursie, etc? - Cum vedeți posedarea 	<ul style="list-style-type: none"> - Formarea unui teren liber de comunicare între copii și părinți (cu sprijinul comunității școlare); - Instruționalizarea părinților în vederea dozării timpului la calculator/ telefon/ TV, ș.a., pentru copil; - Oferirea unor metode optime de lucru pentru copii: integrale, lucru 	<ul style="list-style-type: none"> - Fișa cu harta; - Întrebări pentru dezbateri; - Imagini PPT (soft tematic) <i>Securitatea la trafic/ Violența în stradă/ Etica comportamentală în societate;</i> - Planșe cu PC, EPS, STR; - Graficul „T”; avantajele și dezavantajele tehnologiilor informaționale moderne TIM; - Studiu de caz: <i>Folosirea</i>

unui telefon mobil?	ușor, discuții, odihnă, vizite, etc.;	<i>telefoanelor mobile la lecție... (se discută despre situații similare);</i>
7. Despre școală... <ul style="list-style-type: none"> - Regulamentul de activitate internă a școlii; - Statutul Comitetului de părinți; - Orarul lecțiilor; - Alimentația copiilor; - Igiena personală și controlul medical . 	<ul style="list-style-type: none"> - Oferirea condițiilor de învățare de calitate pentru toți copiii; - Familiarizarea părinților cu Legislația în vigoare cu privire la procesul de învățământ, alimentația, ș.a; 	<ul style="list-style-type: none"> - Acte normative; - Orarul lecțiilor; - Discuții în comun; - Sugestii, propuneri;

„Cînd devii părinte nu trebuie să te gîndești la ce ai renunțat pentru a avea un copil, ci să te bucuri la toate cîte ai cîștigat după nașterea lui.,, *autor necunoscut*

„Ne îngrijorăm de ceea ce va deveni copilul nostru mîine însă uităm de cine este el astăzi.,, *Stacia Tauscher*

„Poți învăța multe lucruri de la copii. Spre exemplu, poți vedea cât de multă răbdare poți să ai.,, *Franklin P. Jones*

„În ochii copiilor nu există cele șapte minuni ale lumii, ci cele șapte milioane de minuni.,, *Walt Streightiff*

„Dacă există ceva ce dorim să schimbăm la copilul nostru, ar trebui să ne uităm mai întîi la noi înșine dacă nu existaa ceva ce ar trebui schimbat la noi.,, *C.G. Jung*

„Copiii au mai mare nevoie de modele, decît de critici.,, *Carolyn Coats*

„Cu fiecare zi din viața noastră facem depuneri în banca de memorie a copiilor noștri.,, *Charles R. Swindoll*

„Ceea ce copilul nu primește, foarte rar se întîmplă ca mai pe urma să poată dărui.,, *P.D. James*

„În creșterea copiilor, cheltuiește cu ei jumătate din banii pe care îi cheltuiești acum și de două ori mai mult timp.,, *autor necunoscut*

„Ce le faci copiilor, aceea vor face ei societatii.,, *Karl Menninger*

„Pentru copii, dragostea înseamnă TIMP.,, *John Crudele*

„Copiii găsesc totul în nimic, oamenii nu găsesc nimic în tot.,, *Giacomo Leopardi*

„Nu prea multă dragoste răsfăț un copil, ci prea puțină disciplină.,, *Gaveo*

„Un copil poate oricînd să-l învețe pe un adult trei lucruri: cum să fie mulțumit fără motiv,cum să nu stea locului niciodată și cum să ceară cu insistență ceea ce își dorește.,, *Paolo Coelho*

„Copilul nu datorează părintelui viața, ci creșterea.,, *Nicolae Iorga*

„ Cînd nu mai suntem copii, înseamnă că am murit demult.,, *Constantin Brancusi*

Proiect de lecție

Clasa: a VII- a

Unitatea de învățământ : Școala Gimnazială Țințăreni/ Gorj

Profesor : Ionică Ion

Disciplina: Consiliere si orientare

Subiect : *Părinții inteligenți și părinții buni*

Tipul lecției: lectorat cu părinții

Durata: 2 ore

Obiective operaționale:

- Conștientizarea părinților asupra rolului lor activ în educația copilului;
- Promovarea unor schimbări în mentalitatea tradițională în raport cu poziția copilului în familie;
- Prevenirea unor probleme ivite în comportamentul copiilor;
- Formarea abilităților de comunicare ale părinților;
- Schimbarea atitudinii negativiste a unor părinți față de copiii lor;
- Îmbunătățirea abilităților de consiliere și relaționare cu familia, îndeosebi cu familii în situații de criză;
- Dezvoltarea și îmbunătățirea colaborării școală – familie.

Strategia didactică:

a)Metode și procedee: expunerea, exercițiul , dialogul, ciorchinele, dezbaterea , lectoratul, studiu de caz, jocurile de rol.

b)Mijloace de învățământ: videoproiector, fotografii

c)Forme de organizare: frontal, individual

"Viața nu se măsoară în numărul de respirații pe care le ai, ci în momente care îți taie răsuflarea."

Dr. Augusto Cury, psihiatru și psihoterapeut cu recunoaștere internațională, în urma studiului asupra modului cum se construiește și se dezvoltă inteligența, ajunge la următoarea concluzie, analizând societatea contemporană:

singurătatea nu a fost niciodată atât de intensă; părinții își ascund sentimentele de copii iar copiii își ascund lacrimile de părinți. Cantitatea de informație și cunoștințe disponibile este mai mare; cu toate acestea, noile generații nu sunt formate pentru a gândi, ci pentru a repeta informații.

El ne spune că în ziua de azi nu ajunge să fim părinți buni, ci trebuie să devenim părinți inteligenți. Pentru aceasta ne vorbește despre șapte deprinderi ale „părinților buni” și cum trebuie transformate ele de către „părinții inteligenți”.

Părinții buni au grijă să satisfacă, în măsura posibilităților lor economice, dorințele copiilor lor. Fac petreceri pentru aniversări, le cumpără pantofi, haine, produse electronice, organizează excursii și le dau copiilor lor tot ceea ce ei cred că le-ar face plăcere copiilor.

Părinții inteligenți dau copiilor ceva incomparabil mai valoros. Ceva ce nu se poate cumpăra cu toți banii din lume: ființa lor, povestea vieții lor, experiențele lor și cel mai important, timpul lor.

Părinții care le fac în permanență daruri copiilor lor sunt păstrați în amintire doar pentru un moment. Părinții care se preocupă să le dăruiască copiilor o parte din timpul lor, exemple și povestiri din viața lor, rămân de neuitat.

Astăzi, părinții buni cresc copii zbuciumați, înstrăinați, autoritari și rasfatați, pentru că societatea s-a transformat într-o fabrică de stres. Părinții care nu-și învață copiii să aibă o viziune echilibrată asupra publicității, a emisiunilor de televiziune și a discriminării sociale îi transformă într-o pradă ușoară pentru sistemul acaparator al lumii cotidiene. Pentru acest sistem, copilul nu este o ființă umană, ci un consumator.

Părinții inteligenți ajută copiii să nu fie sclavii problemelor lor. Dacă problemele se pot rezolva, vor fi rezolvate, iar dacă nu, trebuie să ne acceptăm limitele, atât ca părinte cât și copil, și să vedem în mod obiectiv ceea ce am gresit pentru a nu mai repeta greșeala și să nu dam vina pe cel de lângă noi, indiferent ca este un coleg al copilului, soț sau soție sau profesor.

Vechile corecții și binecunoscutele predici nu mai funcționează. Când vorbiți copiilor și repetați același lucru, declanșați un resort din subconștientul lor care deschide anumite arhive ale memoriei, ce conțin critici mai vechi, pe care ei le știu și care nu aduc nimic nou. 99% din criticile și corecțiile părinților sunt inutile în influențarea personalității tinerilor.

A-ți surprinde copilul înseamnă a spune lucruri la care ei nu se așteaptă. De exemplu: copilul a ridicat glasul la părinți. Se așteaptă să țipăți și să-l pedepsiți. Dar puteți începe prin a tăcea și a vă relaxa, apoi puteți spune: „Nu mă așteptam să mă superi în felul acesta. În ciuda supărării pe care mi-ai provocat-o, eu te iubesc și te respect mult”. Apoi copilul trebuie lăsat să se gândească.

Părinții buni spun: „Greșești”; părinții inteligenți spun: „Ce părere ai despre comportamentul tău?” „Gândește înainte să reacționezi!”

Părinții buni educă inteligența copiilor lor, părinții inteligenți le educă sensibilitatea.

Stimulați-i pe copii să aibă obiective, să caute succesul în studiu, în muncă, în relațiile sociale, dar nu vă opriți aici.

Ajutați-i să nu le fie teamă de insuccese. Nu există podium fără înfrângeri.

Mulți nu strălucesc în munca lor pentru că au renunțat în fața primelor obstacole, pentru că nu au avut răbdare să suporte un „nu”, pentru că nu au avut îndrăzneala de a înfrunța unele critici, nici umilința de a-și recunoaște greșeala.

Perseverența este la fel de importantă ca și capacitățile intelectuale.

Pentru părinții inteligenți, a avea succes nu înseamnă a avea o viață fără greșeli. De aceea sunt în stare să spună copiilor lor: „Am greșit”, „Scuză-mă”, „Am nevoie de tine”, „Te rog, fă acest lucru,” etc..

Părinții care nu-și cer scuze, nu-și vor învăța copiii cum să abordeze aroganța.

A sta de vorbă înseamnă a vorbi despre lumea care ne înconjoară, a dialoga înseamnă a vorbi despre lumea în care suntem: a relata experiențe, a împărtăși ceea ce se află ascuns în inima fiecăruia, a-ți cunoaște copilul așa cum te cunoști pe tine.

Peste 70% din părinți n-au avut curajul de a dialoga cu copiii lor despre temerile, pierderile și frustrările personale, așa cum ai sta de vorbă cu tine însuși sau cu prietenul tău cel mai bun.

Nu trebuie să deveniți o jucărie în mâna copilului, ci un prieten foarte bun. Prietenii foarte buni se sprijină reciproc, nu au secrete unul față de celălalt, trec împreună prin greutăți și bucurii, își petrec mare parte din timp împreună și cel mai important au încredere unul în celălalt.

CELE 7 PĂCATE CAPITALE ALE EDUCAȚIEI

- A te da exemplu personal
- A exprima autoritatea cu agresivitate
- A fi excesiv de critic: a obstrucționa copilăria celui educat

- A pedepsi la furie și a pune limite, fără a da explicații
- A fi nerăbdător și a renunța să mai faci educație
- A nu te ține de cuvânt
- A ingradi visele si sperantele